

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 104

fjortiosjunde årgången

8 april 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel ⁽¹⁾** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 649/2004 av den 7 april 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 36
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 650/2004 av den 6 april 2004 om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämmelse när det gäller vissa lättfördärliga varor** 38
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 651/2004 av den 6 april 2004 om upphörande av fiske efter tunga med fartyg under belgisk flagg** 42
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 652/2004 av den 7 april 2004 om rättelse av kommissionens förordning (EG) nr 362/2004 om öppnande av en förmånstullkvot för import av rörråsocker med ursprung i AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden 1 mars 2004–30 juni 2004** 43
- Kommissionens förordning (EG) nr 653/2004 av den 7 april 2004 om inledande av ett anbudsförfarande för vinalkohol för nya industriella användningsområden, nr EG 51/2004 44
- Kommissionens förordning (EG) nr 654/2004 av den 7 april 2004 om ändring av förordning (EG) nr 144/2004 vad beträffar den kvantitet som omfattas av den stående anbudsinfördran för försäljning på gemenskapsmarknaden av vanligt vete som innehas av det franska interventionsorganet 47
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 655/2004 av den 7 april 2004 om ändring av förordning (EG) nr 466/2001 beträffande nitrat i livsmedel för spädbarn och småbarn ⁽¹⁾** 48
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 656/2004 av den 7 april 2004 om ändring av förordning (EEG) nr 752/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål** 50

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 26 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

★ Kommissionens förordning (EG) nr 657/2004 av den 7 april 2004 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2368/2002 om genomförande av Kimberleyprocessens certifieringssystem för den internationella handeln med rådiamanter	62
★ Kommissionens förordning (EG) nr 658/2004 av den 7 april 2004 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder avseende import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.)	67
★ Kommissionens förordning (EG) nr 659/2004 av den 7 april 2004 om ändring av förordning (EEG) nr 1859/82 om val av rapporterande företag för fastställande av inkomstförhållanden i jordbruksföretag	95
★ Kommissionens förordning (EG) nr 660/2004 av den 7 april 2004 om ändring av bilagan till rådets förordning nr 79/65/EEG när det gäller förteckningen över områden	97
★ Kommissionens förordning (EG) nr 661/2004 av den 7 april 2004 om inledande av en undersökning rörande eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som genom rådets förordning (EG) nr 769/2002 införts beträffande import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina genom import av kumarin som avsänts från Republiken Indien och Konungariket Thailand, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indien eller Thailand, och om registrering av sådan import	99
★ Kommissionens förordning (EG) nr 662/2004 av den 7 april 2004 om övergångsbestämmelser när det gäller ansökningar om importlicenser enligt förordningarna (EG) nr 936/97 och (EG) nr 1279/98 om förvaltning av vissa tullkvoter för nötköttprodukter, med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen	103
★ Kommissionens förordning (EG) nr 663/2004 av den 7 april 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2300/97 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1221/97 om allmänna tillämpningsregler för åtgärder som syftar till att förbättra villkoren för produktion och saluföring av honung	105
★ Kommissionens förordning (EG) nr 664/2004 av den 7 april 2004 om övergångsbestämmelser när det gäller importlicenser för mjölk och mjölkprodukter enligt förordning (EG) nr 2535/2001, med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen	106
Kommissionens förordning (EG) nr 665/2004 av den 7 april 2004 om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet	108
Kommissionens förordning (EG) nr 666/2004 av den 7 april 2004 om avvisande av ansökningar om exportlicens för vissa bearbetade spannmålsprodukter	109
★ Kommissionens förordning (EG) nr 667/2004 av den 7 april 2004 om ändring för trettioandra gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001	110

Europaparlamentet och rådet

2004/323/EG:

- ★ **Europaparlamentets och rådets beslut av den 30 mars 2004 om användning av medel från Europeiska unionens solidaritetsfond enligt punkt 3 i det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet** 112

Rådet

- ★ **Information om ikraftträdandet av avtalet om tillämpning av vissa gemenskapsrättsakter på Furstendömet Monacos territorium** 113

Kommissionen

Europeiska gemenskapernas administrativa kommission för social trygghet för migrerande arbetare

2004/324/EG:

- ★ **Beslut nr 192 av den 29 oktober 2003 om föreskrifter för tillämpningen av artikel 50.1 b i rådets förordning (EEG) nr 574/72 ⁽¹⁾** 114

2004/325/EG:

- ★ **Beslut nr 193 av den 29 oktober 2003 om handläggning av pensionsansökningar (Text av betydelse för EES och för avtalet mellan EU och Schweiz)** 123

2004/326/EG:

- ★ **Rekommendation nr 23 av den 29 oktober 2003 om handläggning av pensionsansökningar ⁽¹⁾** 125

2004/327/EG:

- ★ **Beslut nr 194 av den 17 december 2003 om enhetlig tillämpning av artikel 22.1 a i i förordning (EEG) nr 1408/71 i vistelsemedlemsstaten (Text av betydelse för EES och för avtalet mellan EU och Schweiz)** 127

2004/328/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 5 april 2004 om ändring av bilagorna I och II till beslut 2003/634/EG om godkännande av program för att erhålla status som godkänd zon eller godkänd odling i en icke-godkänd zon med avseende på viral hemorragisk septikemi (VHS) och infektiös hematopoietisk nekros (IHN) hos fisk ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2004) 1257]** 129

2004/329/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 6 april 2004 om tillfällig saluföring av visst utsäde av *Glycine max* som inte uppfyller kraven i rådets direktiv 2002/57/EEG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2004) 1258]** 133

★ Rättelse till kommissionens direktiv 2003/113/EG av den 3 december 2003 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG beträffande fastställande av gränsvärden för vissa bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung och vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker (EUT L 324 av den 11.12.2003)	135
--	-----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 648/2004**av den 31 mars 2004****om tvätt- och rengöringsmedel****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 73/404/EEG av den 22 november 1973 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tvätt- och rengöringsmedel ⁽³⁾, 73/405/EEG av den 22 november 1973 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om testmetoder för anjoniska ytaktiva ämnens biologiska nedbrytbarhet ⁽⁴⁾, 82/242/EEG av den 31 mars 1982 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om testmetoder för icke-joniska ytaktiva ämnens biologiska nedbrytbarhet ⁽⁵⁾, 82/243/EEG av den 31 mars 1982 om ändring i direktiv 73/405/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om testmetoder för anjon-ytaktiva ämnens biologiska nedbrytbarhet ⁽⁶⁾ och 86/94/EEG av den 10 mars 1986 om ändring för andra gången av direktiv 73/404/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tvätt- och rengöringsmedel ⁽⁷⁾ har flera gånger ändrats på väsentliga punkter. Bestämmelserna i fråga bör av tydlighetsskäl och effektivitetsskäl omarbetas och ställas samman till en enda text. Kommissionens rekommendation 89/542/EEG

av den 13 september 1989 ⁽⁸⁾ om märkningsbestäm-
melser för tvätt- och rengöringsmedel bör också ingå i
denna enda text.

(2) Eftersom målet för denna förordning, att trygga den inre
marknaden för tvätt- och rengöringsmedel, inte i
tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna,
om det inte finns gemensamma tekniska kriterier för
hela gemenskapen, och de därför bättre kan uppnås på
gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i
enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i
fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i
samma artikel går denna förordning inte utöver vad som
är nödvändigt för att uppnå detta mål. En förordning är
det lämpliga rättsliga instrumentet, eftersom tillverkarna
direkt åläggs precisa krav som skall genomföras på
samma gång och på samma sätt i hela gemenskapen.
Teknisk lagstiftning kräver enhetlig tillämpning i
medlemsstaterna, och detta kan bara garanteras genom
en förordning.

(3) Det behövs en ny definition av tvätt- och rengörings-
medel som täcker likvärdig användning och överens-
stämmar med utvecklingen på medlemsstatsnivå.

(4) Det är nödvändigt att införa en definition av tensider,
vilket saknas i gällande lagstiftning.

(5) Det är viktigt att ge en klar och precis beskrivning av de
relevanta formerna av biologisk nedbrytbarhet.

(6) Det bör vidtas åtgärder avseende tvätt- och rengörings-
medel för att se till att den inre marknaden fungerar och
för att undvika att konkurrensen begränsas i gemen-
skapen.

⁽¹⁾ EUT C 95, 23.4.2003, s. 24.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 april 2003 (ännu inte
offentligtgjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 4
november 2003 (EUT C 305 E, 16.12.2003, s. 11) och Europaparla-
mentets ståndpunkt av den 14 januari 2004 (ännu inte offentlig-
gjord i EUT). Rådets beslut av den 11 mars 2004.

⁽³⁾ EGT L 347, 17.12.1973, s. 51. Direktivet senast ändrat genom
förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ EGT L 347, 17.12.1973, s. 53. Direktivet ändrat genom direktiv 82/
243/EEG (EGT L 109, 22.4.1982, s. 18).

⁽⁵⁾ EGT L 109, 22.4.1982, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 109, 22.4.1982, s. 18.

⁽⁷⁾ EGT L 80, 25.3.1986, s. 51.

⁽⁸⁾ EGT L 291, 10.10.1989, s. 55.

- (7) Som bekräftas i kommissionens Vitbok – Strategi för den framtida kemikaliepolitiken bör lämpliga åtgärder avseende tvätt- och rengöringsmedel säkerställa en hög miljöskyddsnivå, särskilt för vattenmiljön.
- (8) Tvätt- och rengöringsmedel omfattas redan av vissa gemenskapsbestämmelser om tillverkning, korrekt hantering, användning och märkning, framför allt i kommissionens rekommendation 89/542/EEG och kommissionens rekommendation 98/480/EG av den 22 juli 1998 om god miljöpraxis rörande tvättmedel för hushållsbruk⁽¹⁾. Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat⁽²⁾ gäller för tvätt- och rengöringsmedel.
- (9) Ditalgalkyldimetylammoniumklorid (DTDMAC) och nonylfenol (inklusive etoxilatderivat av typen alkylfenoletoxilat (APE)) är prioriterade ämnen som på gemenskapsnivå är föremål för riskbedömning i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen⁽³⁾, och vid behov bör adekvata strategier för att begränsa riskerna för exponering för dessa ämnen därför rekommenderas och genomföras inom ramen för andra gemenskapsbestämmelser.
- (10) Gällande lagstiftning om biologisk nedbrytbarhet hos tensider i tvätt- och rengöringsmedel avser endast primär biologisk nedbrytbarhet⁽⁴⁾ och är endast tillämplig på anjoniska⁽⁵⁾ och icke-joniska⁽⁶⁾ tensider. Den bör därför ersättas med ny lagstiftning, där tonvikten läggs på fullständig biologisk nedbrytbarhet och där de viktiga problem som gäller persistenta metaboliters potentiella toxicitet beaktas.
- (11) För detta krävs att det införs en ny uppsättning tester som grundas på EN ISO-standarder och OECD:s riktlinjer och som avgör om direkta tillstånd att släppa ut tvätt- och rengöringsmedel på marknaden skall beviljas.
- (12) För att trygga en hög miljöskyddsnivå bör tvätt- och rengöringsmedel som inte uppfyller de krav som fastställs i denna förordning inte släppas ut på marknaden.
- (13) Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö avgav den 25 november 1999 ett yttrande om biologisk nedbrytbarhet hos tensider i tvätt- och rengöringsmedel och betydelsen av testmetoder för myndighetskontroll på detta område.
- (14) De nuvarande kraven på primär biologisk nedbrytbarhet bör behållas på en andra nivå och utökas med en kompletterande riskbedömning för sådana tensider som inte uppfyller kraven i testerna för bestämning av fullständig biologisk nedbrytbarhet. För tensider som inte uppfyller kraven i testerna för bestämning av primär biologisk nedbrytbarhet bör det inte genom undantag utfärdas godkännanden för försäljning.
- (15) Kraven på primär biologisk nedbrytbarhet bör utvidgas till att gälla alla tensider, framför allt katjontensider och amfotära tensider, samtidigt som möjlighet ges att tillämpa instrumentella analyser i de fall när halvspecifika analysmetoder inte är lämpliga.
- (16) Fastställande av testmetoder för biologisk nedbrytbarhet och registrering av förteckningar över undantag är tekniska frågor som bör ses över med hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och ändringar i lagstiftningen.
- (17) Testmetoderna bör tillhandahålla uppgifter som ger tillräcklig garanti för att tensider i tvätt- och rengöringsmedel är biologiskt nedbrytbara i aerob miljö.
- (18) Testmetoderna för biologisk nedbrytbarhet hos tensider i tvätt- och rengöringsmedel kan ge olika resultat. I så fall bör de kompletteras med ytterligare bedömningar för att de risker som följer av fortsatt användning skall kunna fastställas.
- (19) Bestämmelser bör också fastställas för att tensider i tvätt- och rengöringsmedel som inte uppfyller kraven i testerna för bestämning av fullständig biologisk nedbrytbarhet i undantagsfall skall kunna släppas ut på marknaden, och detta bör ske i varje enskilt fall och på grundval av all relevant information för att säkerställa miljöskyddet.
- (20) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT L 215, 1.8.1998, s. 73.

⁽²⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 84, 5.4.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning 1882/2003.

⁽⁴⁾ Direktiven 73/404/EEG och 86/94/EEG.

⁽⁵⁾ Direktiven 73/405/EEG och 82/243/EEG.

⁽⁶⁾ Direktiv 82/242/EEG.

⁽⁷⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (21) Det är lämpligt att erinra om att annan övergripande lagstiftning gäller för tensider i tvätt- och rengöringsmedel, i synnerhet rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ⁽¹⁾, genom vilket användning och utsläppande på marknaden av farliga ämnen som omfattas av denna förordning kan förbjudas eller begränsas, rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽²⁾, kommissionens direktiv 93/67/EEG av den 20 juli 1993 om principer för bedömning av risker för människor och miljön med ämnen som anmälts enligt rådets direktiv 67/548/EEG ⁽³⁾, förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 av den 28 juni 1994 om principer för bedömningen av risker för människor och miljö av existerande ämnen ⁽⁴⁾, rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/10/EG av den 11 februari 2004 om harmonisering av lagar och andra författningar om tillämpningen av principerna för god laboratoriesed och kontrollen av tillämpningen vid prov med kemiska ämnen (kodifierad version) ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/9/EG av den 11 februari 2004 om tillsyn och kontroll avseende god laboratoriesed (GLP) (kodifierad version) ⁽⁷⁾ och rådets direktiv 86/609/EEG av den 24 november 1986 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om skydd av djur som används för försök och andra vetenskapliga ändamål ⁽⁸⁾.
- (22) Det bör åligga tillverkarna att avstå från att saluföra tvätt- och rengöringsmedel som inte överensstämmer med denna förordning och att låta de nationella myndigheterna få tillgång till teknisk dokumentation angående alla ämnen och preparat som omfattas av denna förordning. Detta bör även gälla för tensider som inte uppfyllt kraven i de tester som anges i bilaga III.
- (23) Tillverkare bör kunna ansöka om undantag, och kommissionen bör ha möjlighet att medge sådana undantag enligt det förfarande som avses i artikel 12.2.
- (24) Medlemsstaternas behöriga myndigheter bör kunna vidta åtgärder för att kontrollera tvätt- och rengöringsmedel på marknaden, men bör undvika att upprepa tester som redan gjorts av behöriga laboratorier.
- (25) De nuvarande märkningsbestämmelserna för tvätt- och rengöringsmedel bör fortsätta att gälla, även bestämmelserna i rekommendation 89/542/EEG, som ingår i denna förordning för att målet att modernisera bestämmelserna om tvätt- och rengöringsmedel skall uppnås. Särskild märkning införs för att informera konsumenterna om vilka doftämnen och konserveringsmedel som finns i tvätt- och rengöringsmedlen. Medicinsk personal bör av tillverkaren på begäran kunna få en fullständig förteckning över ett tvätt- eller rengöringsmedels alla beståndsdelar för att ha till hjälp när de utreder om det finns ett orsakssamband mellan utvecklingen av en allergisk reaktion och exponering för ett visst kemiskt ämne, och medlemsstaterna bör kunna kräva att en sådan förteckning även finns tillgänglig för ett specifikt offentligt organ utsett för att tillhandahålla denna information för medicinsk personal.
- (26) Med hänsyn till vad som anförts ovan krävs ny lagstiftning som ersätter gällande lagstiftning. Medlemsstaterna kan dock fortsätta att tillämpa sin gällande lagstiftning under en viss tid.
- (27) De tekniska bilagorna till denna förordning bör anpassas enligt det förfarande som avses i artikel 12.2.
- (28) Tvätt- och rengöringsmedel som uppfyller kraven i denna förordning bör få släppas ut på marknaden utan att detta påverkar andra tillämpliga gemenskapsbestämmelser.
- (29) Det krävs en skyddsklausul för att garantera skyddet för människor och miljö mot oförutsedda risker med tvätt- och rengöringsmedel.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/21/EG (EUT L 57, 25.2.2004, s. 4).

⁽²⁾ EGT L 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003.

⁽³⁾ EGT L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 29.6.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽⁶⁾ EUT L 50, 20.2.2004, s. 44.

⁽⁷⁾ EUT L 50, 20.2.2004, s. 28.

⁽⁸⁾ EGT L 358, 18.12.1986, s. 1. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/65/EG (EUT L 230, 16.9.2003, s. 32).

(30) De föreskrivna testerna för bestämning av biologisk nedbrytbarhet hos tensider bör utföras i laboratorier som uppfyller en internationellt erkänd standard, nämligen EN/ISO/IEC/17025 eller principerna för god laboratoriesed. Det är inte motiverat att begära att detta senare krav skall gälla för befintliga tensider om de tester som fanns att tillgå för dessa utförts innan ovannämnda standard trädde i kraft och fortfarande ger en jämförbar nivå av vetenskaplig kvalitet.

- (31) De frågor som gäller biologisk nedbrytbarhet i anaerob miljö, den biologiska nedbrytbarheten av de viktigaste icke-ytaktiva organiska beståndsdelarna i tvätt- och rengöringsmedel samt fosfatinnehåll vilka inte tas upp i denna förordning bör granskas av kommissionen, och om det är motiverat bör ett förslag läggas fram för Europaparlamentet och rådet. I väntan på ytterligare harmonisering kan medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser för dessa frågor.
- (32) De fem direktiv och den kommissionsrekommendation som nämns i skäl 1 ersätts med denna förordning och bör upphävas.
- *mjukmedel*: avsedda att förändra textiliers beröringskarakteristik i processer som kompletterar textiltvätt.
 - *rengöringspreparat*: avsedda för allrengöring i hemmet och/eller annan rengöring av ytor (t.ex. material, produkter, maskiner, mekaniska anordningar, transportmedel och tillhörande utrustning, instrument, apparater osv.).
 - andra tvätt- och rengöringsmedel: avsedda för alla andra tvätt- och rengöringsprocesser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål och räckvidd

1. I denna förordning fastställs regler för att åstadkomma fri rörlighet för tvätt- och rengöringsmedel och tensider i tvätt- och rengöringsmedel på den inre marknaden, samtidigt som en hög skyddsnivå garanteras för miljön och för människors hälsa.
2. För detta ändamål harmoniseras i denna förordning följande regler för utsläppande på marknaden av tvätt- och rengöringsmedel och tensider för tvätt- och rengöringsmedel:
 - Biologisk nedbrytbarhet hos tensider i tvätt- och rengöringsmedel.
 - Restriktioner för eller förbud mot tensider på grund av biologisk nedbrytbarhet.
 - Tilläggsmärkning av tvätt- och rengöringsmedel, inklusive doftämnesallergener.
 - Den information som tillverkarna skall ge medlemsstaternas behöriga myndigheter och medicinsk personal tillgång till.
2. *tvätt*: rengöring av tvättkläder, textilier, disk och andra hårda ytor.
3. *rengöring*: den innebörd som definieras i EN ISO 862.
4. *ämne*: kemiska grundämnen och deras föreningar i naturlig form eller framställda genom en tillverkningsprocess, inklusive eventuella tillsatser som är nödvändiga för att bevara produkternas stabilitet samt eventuella orenheter som följer av den använda processen, men undantaget lösningsmedel som kan separeras utan att det påverkar ämnets stabilitet eller ändrar dess sammansättning.
5. *preparat*: blandning eller lösning som består av två eller flera ämnen.
6. *tensid*: organiskt ämne och/eller preparat som används i tvätt- och rengöringsmedel och som har ytaktiva egenskaper och som består av en eller flera hydrofila grupper och en eller flera hydrofoba grupper av sådan typ och storlek att det kan minska vattnets ytspänning och bilda monomolekylära spridnings- eller adsorptionsskikt vid gränssnittet mellan vatten och luft, och bilda emulsioner och/eller mikroemulsioner och/eller miceller och adsorption vid gränssnittet mellan vatten och fast materia.
7. *primär biologisk nedbrytbarhet*: förändringar (omvandling) av molekylstrukturen hos en tensid med hjälp av mikroorganismer så att den mister sina ytaktiva egenskaper, vilket sker genom att det ursprungliga ämnet bryts ned varigenom den ytaktiva egenskapen går förlorad, mätt med testmetoder som förtecknas i bilaga II.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *tvätt- och rengöringsmedel*: ämnen eller preparat som innehåller tvål och/eller andra tensider och som är avsedda för tvätt- och rengöringsprocesser. Tvätt- och rengöringsmedel kan förekomma i olika former (flytande, pulver, pasta, stänger, kakor, formade stycken, figurer osv.) och försäljas till eller användas i hushåll, vid institutioner eller inom industrin.
- Andra produkter som skall betraktas som tvätt- och rengöringsmedel är följande:
 - *tvätthjälpmiddel*: avsedda för blötläggning (förtvätt), sköljning eller blekning av kläder, hushållslinne osv.
8. *fullständig biologisk nedbrytbarhet i aerob miljö*: den nivå av biologisk nedbrytning som erhålls när tensiden fullständigt förbrukas av mikroorganismer i närvaro av syre, vilket innebär att det brutits ned till koldioxid, vatten och mineralsalter av andra ingående beståndsdelar (mineralisering), mätt med testmetoder som förtecknas i bilaga III, samt nya cellbeståndsdelar av mikroorganismer (biomassa).
9. *utsläppande på marknaden*: införande på gemenskapsmarknaden och därigenom tillhandahållande till tredje part, mot betalning eller kostnadsfritt. Införsel till gemenskapens tullområde skall anses utgöra utsläppande på marknaden.

10. *tillverkare*: fysisk eller juridisk person som släpper ut ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för tvätt- och rengöringsmedel på marknaden. I synnerhet en producent, en importör, en förpackare som är egen företagare eller personer som ändrar egenskaperna hos ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för ett tvätt- eller rengöringsmedel eller skapar eller ändrar märkningen av dessa, skall anses vara en tillverkare. En distributör som inte ändrar egenskaperna, märkningen eller förpackningen av ett tvätt- eller rengöringsmedel eller en tensid för ett tvätt- eller rengöringsmedel skall inte anses vara en tillverkare, utom när han agerar som importör.
11. *medicinsk personal*: en registrerad praktiserande läkare eller en person som arbetar under ledning av en registrerad praktiserande läkare vars uppgift är att ge vård, ställa diagnoser eller ge behandling, och som har tystnadsplikt.
12. *tvätt- och rengöringsmedel för användning inom industrin och vid institutioner*: ett tvätt- eller rengöringsmedel som inte är avsett för hushållsbruk och som används av specialistpersonal som använder specialprodukter.

Artikel 3

Utsläppande på marknaden

1. När de tvätt- och rengöringsmedel och tensider för tvätt- och rengöringsmedel som avses i artikel 1 släpps ut på marknaden, skall de överensstämma med de villkor, egenskaper och begränsningar som fastställs i denna förordning och dess bilagor och i förekommande fall med direktiv 98/8/EG samt med all annan tillämplig gemenskapslagstiftning. Tensider som även är verksamma ämnen enligt direktiv 98/8/EG och som används som desinfektionsmedel skall undantas från bestämmelserna i bilagorna II, III, IV och VIII till denna förordning, under förutsättning att

- a) de finns förtecknade i bilaga I eller IA till direktiv 98/8/EG, eller
- b) de ingår i biocidprodukter som är tillåtna enligt artikel 15.1 eller 15.2 i direktiv 98/8/EG, eller
- c) de ingår i biocidprodukter som är tillåtna enligt de övergångsbestämmelser eller omfattas av det tioåriga arbetsprogram som föreskrivs i artikel 16 i direktiv 98/8/EG.

I stället skall sådana tensider anses vara desinfektionsmedel och de tvätt- och rengöringsmedel i vilka de ingår omfattas av märkningsbestämmelserna för desinfektionsmedel i bilaga VII A.

2. Tillverkare av tvätt- och rengöringsmedel och/eller tensider för tvätt- och rengöringsmedel skall vara etablerade inom gemenskapen.

3. Tillverkarna skall ansvara för att tvätt- och rengöringsmedel och/eller tensider för tvätt- och rengöringsmedel överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning och dess bilagor.

Artikel 4

Begränsningar baserade på tensidernas biologiska nedbrytbarhet

1. Enligt denna förordning får tensider och tvätt- och rengöringsmedel som innehåller tensider som uppfyller kraven på fullständig biologisk nedbrytbarhet i aerob miljö enligt bilaga III släppas ut på marknaden utan ytterligare begränsningar som rör den biologiska nedbrytbarheten.

2. Om ett tvätt- eller rengöringsmedel innehåller tensider för vilka graden av fullständig biologisk nedbrytbarhet i aerob miljö är lägre än vad som föreskrivs i bilaga III, får tillverkarna av tvätt- och rengöringsmedel för användning vid institutioner eller inom industrin som innehåller tensider och/eller av tensider för tvätt- och rengöringsmedel för användning vid institutioner eller inom industrin ansöka om undantag. Ansökan om undantag skall göras och beslut om ansökan skall fattas i enlighet med artiklarna 5, 6 och 9.

3. Graden av primär biologisk nedbrytbarhet skall mätas hos alla tensider i tvätt- eller rengöringsmedel som genomgått men inte uppfyllt kraven i testerna för bestämning av fullständig biologisk nedbrytbarhet i aerob miljö. Undantag får inte medges för tensider i tvätt- och rengöringsmedel för vilka graden av primär biologisk nedbrytbarhet är lägre än vad som föreskrivs i bilaga II.

Artikel 5

Beviljande av undantag

1. Tillverkarens ansökan om undantag skall lämnas in till den behöriga myndighet i den berörda medlemsstaten som avses i artikel 8.1 och till kommissionen, tillsammans med dokumentation avseende de kriterier som anges i artikel 6.1. Medlemsstaterna kan koppla ansökan om undantag till betalning av en avgift till medlemsstatens behöriga myndighet. Sådana avgifter skall, i den mån de förekommer, tas ut på ett icke-diskriminerande sätt och får inte överstiga kostnaden för behandling av ansökan.

2. Ansökan skall innehålla teknisk dokumentation med alla uppgifter och styrkande underlag som krävs för att bedöma säkerhetsaspekterna när det gäller den specifika användningen av tensider i tvätt- och rengöringsmedel som inte uppfyller de krav på biologisk nedbrytbarhet som fastställs i bilaga III.

Den tekniska dokumentationen skall utöver resultaten av de tester som föreskrivs i bilaga III även innehålla information och resultat av tester, enligt bilagorna II och IV.

De tester som föreskrivs i bilaga IV.4 skall utföras på grundval av en riskbedömning i flera steg. Denna riskbedömning skall fastställas i ett dokument med tekniska riktlinjer, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 12.2 senast den 8 april 2007. I riktlinjedokumentet skall det även i förekommande fall anges för vilka tester principerna om god laboratoriesed bör tillämpas.

3. Medlemsstatens behöriga myndighet skall när den tar emot en ansökan om undantag enligt punkterna 1 och 2 pröva ansökan, bedöma om den uppfyller villkoren för undantag och omgående underrätta kommissionen om resultatet inom sex månader efter det att en fullständig ansökan har inkommit.

Om medlemsstatens behöriga myndighet anser att det är nödvändigt för bedömningen av den risk som ett ämne och/eller ett preparat kan innebära, skall den inom tre månader efter det att ansökan har inkommit begära ytterligare information, verifierings- och/eller kontrollprov angående dessa ämnen och/eller preparat eller deras omvandlingsprodukter som anmälts till den eller som den har fått information om enligt denna förordning. Tidsfristen för den bedömning av ärendet som skall utföras av medlemsstatens behöriga myndighet skall inte börja förrän ärendet kompletterats med ytterligare information. Om den begärda informationen inte inkommit inom tolv månader skall ansökan betraktas som ofullständig och således ogiltig. I så fall skall artikel 6.2 inte tillämpas.

Om ytterligare information om metaboliter begärs, bör teststrategier i etapper tillämpas för att garantera maximal användning av in-vitro-testmetoder och andra testmetoder som inte involverar djur.

4. På grundval av särskilt den bedömning som medlemsstaterna gjort får kommissionen medge undantag i enlighet med förfarandet i artikel 12.2. Vid behov skall kommissionen innan den medger undantag göra en ytterligare bedömning av de frågor som anges i punkt 3 i denna artikel. Den skall fatta sitt beslut inom tolv månader efter det att medlemsstatens bedömning inkommit, utom när det gäller artikel 5.4 och 5.6 i beslut 1999/468/EG, då tiden skall vara 18 månader.

5. Sådana undantag får innebära att utsläppande på marknaden och användning av tensider som beståndsdelar i tvätt- och rengöringsmedel tillåts eller begränsas eller att stränga restriktioner införs, beroende på resultatet av den kompletterande riskbedömningen enligt bilaga IV. De får omfatta en avvecklingsperiod för utsläppande på marknaden och användning av tensider som beståndsdelar i tvätt- och rengöringsmedel. Kommissionen får ompröva ett undantag så snart det framkommer uppgifter som skulle kunna motivera en betydande översyn av den tekniska dokumentation som ingick i ansökan om undantag. För detta ändamål skall tillverkaren på begäran överlämna den tekniska dokumentationen till kommissionen efter att denna har uppdaterats avseende de punkter som anges i bilaga IV punkt 2. På grundval av den uppdaterade informationen får kommissionen besluta om att förlänga, ändra eller avsluta undantaget. Punkterna 1–4 och punkt 6 i den här artikeln samt artikel 6 skall gälla i tillämpliga delar.

6. Kommissionen skall offentliggöra förteckningen över tensider som omfattas av undantag, med uppgift om villkor eller begränsningar för användningen enligt bilaga V.

Artikel 6

Villkor för beviljande av undantag

1. Kommissionen får bevilja ett undantag i enlighet med förfarandet i artikel 12.2 och på grundval av följande kriterier:

- Användning i mindre spridda tillämpningar och inte i vida spridda tillämpningar.
- Användning endast i specifika industriella och/eller institutionella tillämpningar.
- Den miljö- eller hälsorisk som försäljningsvolymen och användningsmönstret i hela gemenskapen utgör är liten i jämförelse med den samhällsekonomiska nyttan, däribland normer för livsmedelssäkerhet och hygien.

2. Så länge kommissionen inte har fattat beslut om en ansökan om undantag får tensiden i fråga fortsätta att släppas ut på marknaden och användas, om tillverkaren kan visa att den redan användes på gemenskapens marknad den dag då denna förordning trädde i kraft och att ansökan om undantag gjordes inom två år från den dagen.

3. Om kommissionen inte medger undantag skall den fatta sitt beslut inom tolv månader efter det att medlemsstatens bedömning enligt artikel 5.3 inkommit, utom när det gäller artikel 5.4 och 5.6 i beslut 1999/468/EG, då tiden skall vara 18 månader. Den får fastställa en övergångsperiod under vilken utsläppandet på marknaden och användningen av tensiden skall avvecklas. Denna övergångsperiod får inte vara längre än två år räknat från dagen för kommissionens beslut.

4. Kommissionen skall i bilaga VI offentliggöra förteckningen över tensider som har visat sig inte uppfylla kraven i denna förordning.

Artikel 7

Testning av tensider

Alla tester som avses i artiklarna 3 och 4 och i bilagorna II, III, IV och VIII skall utföras i enlighet med de standarder som anges i bilaga I.1 och i enlighet med de krav på tester som anges i artikel 10.5 i förordning (EEG) nr 793/93. I detta syfte är det tillräckligt att tillämpa antingen EN ISO/IEC-standard eller principerna för god laboratoriesed, utom vid de tester där principerna för god laboratoriesed har gjorts bindande. När tensider används i tvätt- eller rengöringsmedel som släpptes ut på marknaden innan ovannämnda standard trädde i kraft, får det i det enskilda fallet godtas att tester används som utförts med tillämpning av bästa tillgängliga vetenskapliga kunskaper och enligt en standard som är jämförbar med de standarder som anges i bilaga I. Tillverkaren eller medlemsstaten får hänskjuta ärenden som det råder osäkerhet eller oenighet om till kommissionen. Ett beslut skall då fattas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2.

Artikel 8

Medlemsstaternas skyldigheter

1. Medlemsstaterna skall utse den eller de behöriga myndigheter som skall ansvara för att vidarebefordra och utbyta information om förvaltningen av denna förordning och skall meddela kommissionen dessa myndigheters fullständiga namn och adress.

2. Varje medlemsstat skall, med uppgift om fullständigt namn och adress, till övriga medlemsstater och kommissionen översända förteckningen över laboratorier som är behöriga och som godkänts för att utföra de tester som krävs i denna förordning. Medlemsstaterna skall visa att dessa laboratorier är behöriga enligt standard EN ISO/IEC 17025, som anges i bilaga I.1. Detta krav skall anses vara uppfyllt, om medlemsstaten har kontrollerat laboratoriernas överensstämmelse med principerna för god laboratoriesed enligt artikel 2 i direktiv 2004/9/EG.

3. Om en medlemsstats behöriga myndighet har skäl att anta att ett godkänt laboratorium inte har den behörighet som avses i punkt 2, skall den ta upp frågan i den kommitté som avses i artikel 12. Om kommissionen fattar beslut om att laboratoriet inte har den nödvändiga behörigheten, skall namnet på det godkända laboratoriet strykas från den förteckning som avses i punkt 4. Artikel 15.2 skall gälla, utom för laboratorier som hävdar överensstämmelse med god laboratoriesed, då bestämmelserna om bristande överensstämmelse i artiklarna 5 och 6 i direktiv 2004/9/EG skall gälla.

4. Kommissionen skall en gång om året i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheterna enligt punkt 1 och de godkända laboratorierna enligt punkt 2, om några ändringar har inträffat.

Artikel 9

Information som skall tillhandahållas av tillverkarna

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i direktiv 1999/45/EG, skall tillverkare som på marknaden släpper ut ämnen och/eller preparat som omfattas av denna förordning ge medlemsstaternas behöriga myndigheter tillgång till följande:

- Information om ett eller flera resultat av de tester som anges i bilaga III.
- När det gäller de tensider som inte uppfyller kraven i de tester som anges i bilaga III och för vilka en sådan ansökan om undantag gjorts som avses i artikel 5:
 - i) Teknisk dokumentation om resultat av de tester som anges i bilaga II.
 - ii) Teknisk dokumentation om testresultat och information som anges i bilaga IV.

2. Då ämnen och/eller preparat som omfattas av denna förordning släpps ut på marknaden skall tillverkarna ansvara för att de relevanta tester som anges ovan har utförts korrekt. De skall även ha tillgänglig dokumentation om de tester som har utförts för att visa att kraven enligt denna förordning uppfylls och att de får utnyttja äganderätten till testresultaten, utom för sådana testresultat som inte längre skyddas av upphovsrätt.

3. Tillverkare som på marknaden släpper ut preparat som omfattas av denna förordning skall på begäran omgående och kostnadsfritt förse medicinsk personal med ett faktablad över beståndsdelar i enlighet med bilaga VII C.

Detta påverkar inte en medlemsstats rätt att begära att ett särskilt offentligt organ, som medlemsstaten har tilldelat uppgiften att lämna denna information till medicinsk personal, ges tillgång till ett sådant faktablad.

Den information som finns på faktabladet skall behandlas konfidentiellt av det särskilda offentliga organet och den medicinska personalen och får endast användas för medicinska syften.

Artikel 10

Kontrollåtgärder

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får vid behov vidta alla nödvändiga kontrollåtgärder när det gäller tvätt- och rengöringsmedel som släppts ut på marknaden för att försäkra sig om att produkten uppfyller bestämmelserna i denna förordning. Referensmetoden skall vara de test- och analysmetoder som avses i bilaga VIII. Dessa kontroller får inte innebära att tillverkaren åläggs att upprepa tester som redan utförts av laboratorier som uppfyller villkoren enligt artikel 8.2 eller att betala för förnyade eller ytterligare tester, om det första testet har visat att tvätt- eller rengöringsmedlen eller de tensider som används som beståndsdelar i tvätt- och rengöringsmedel överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning.

2. Om det befaras att ett test som utförts i enlighet med de metoder som anges i bilaga II, III, IV eller VIII lett till falska positiva resultat, skall medlemsstaternas behöriga myndigheter underrätta kommissionen, och kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2 kontrollera dessa resultat och vidta nödvändiga åtgärder.

Artikel 11

Märkning

1. Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte bestämmelserna om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen och preparat i direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG.

2. Följande uppgifter skall anges läsligt, väl synligt och outplånligt på den förpackning som tvätt- och rengöringsmedlen säljs i till konsumenterna:

- a) Produktens namn och firmanamn.
- b) Det namn eller firmanamn eller varumärke och fullständig adress och telefonnummer som tillhör den som ansvarar för att produkten släpps ut på marknaden.
- c) Den adress, den eventuella e-postadress och det telefonnummer från vilken det faktablad som avses i artikel 9.3 kan erhållas.

Samma uppgifter skall framgå av de handlingar som medföljer tvätt- och rengöringsmedel som transporteras oförpackade.

3. På tvätt- och rengöringsmedelsförpackningar skall innehållet anges i enlighet med specifikationerna i bilaga VII A. Även bruksanvisning och särskilda försiktighetsåtgärder skall anges om så erfordras.

4. På förpackningar till tvätt- och rengöringsmedel som säljs till allmänheten och som är avsedda att användas för tvätt av textilier skall dessutom de uppgifter som avses i bilaga VII B anges.

5. Om en medlemsstat har nationella krav om att märkningen skall vara avfattad på landets nationella språk, skall tillverkaren och distributören uppfylla dessa krav när det gäller de uppgifter som avses i punkterna 3 och 4.

6. Punkterna 1–5 påverkar inte befintliga nationella bestämmelser om att bilder av frukter, som kan vilseleda användaren när det gäller användningen av flytande produkter, inte får förekomma på den förpackning i vilken tvätt- eller rengöringsmedlen säljs till konsumenterna.

Artikel 12

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 13

Anpassning av bilagorna

1. De ändringar som krävs för att anpassa bilagorna skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2, om möjligt med tillämpning av europeiska standarder.

2. Särskilt skall ändringar eller tillägg som krävs för tillämpning av reglerna i denna förordning på lösningsmedelsbaserade tvätt- och rengöringsmedel antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2.

Artikel 14

Bestämmelse om fri rörlighet

Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av tvätt- och rengöringsmedel och/eller tensider för tvätt- och rengöringsmedel som uppfyller kraven i denna förordning, av skäl som behandlas i denna förordning.

I väntan på ytterligare harmonisering får medlemsstaterna behålla eller införa nationella bestämmelser för användning av fosfater i tvätt- och rengöringsmedel.

Artikel 15

Skyddsklausul

1. Om en medlemsstat har välgrundade skäl att anta att ett visst tvätt- eller rengöringsmedel, trots att det uppfyller kraven i denna förordning, utgör en risk för människors eller djurs säkerhet eller hälsa eller en risk för miljön, får den tillfälligt förbjuda att det tvätt- eller rengöringsmedlet släpps ut på marknaden inom sitt territorium eller fastställa tillfälliga särskilda villkor för detta.

Denna medlemsstat skall omedelbart underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta och ange skälen för sitt beslut.

2. Efter samråd med medlemsstaterna eller vid behov med kommissionens relevanta tekniska eller vetenskapliga kommitté skall ett beslut fattas i ärendet inom nittio dagar i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2.

Artikel 16

Översyn

1. Senast den 8 april 2007 skall kommissionen ha gjort en bedömning, överlämnat en rapport samt, i motiverade fall, ha lagt fram ett lagstiftningsförslag om användning av fosfater, vars syfte är en successiv avveckling eller begränsning till vissa tillämpningar.

2. Senast den 8 april 2009 skall kommissionen ha gjort en översyn av tillämpningen av denna förordning, varvid den biologiska nedbrytbarheten av tensider skall uppmärksammas särskilt, samt ha gjort en bedömning, lagt fram en rapport, och i motiverade fall, ha lagt fram lagstiftningsförslag om följande:

- Biologisk nedbrytbarhet i anaerob miljö.
- Den biologiska nedbrytbarheten av de viktigaste icke-yttaktiva organiska beståndsdelarna i tvätt- och rengöringsmedel.

Artikel 17

Lagstiftning som skall upphöra att gälla

1. Följande direktiv skall upphöra att gälla med verkan från och med den 8 oktober 2005:

- Direktiv 73/404/EEG.
- Direktiv 73/405/EEG.
- Direktiv 82/242/EEG.
- Direktiv 82/243/EEG.
- Direktiv 86/94/EEG.

2. Rekommendation 89/542/EEG skall upphöra att gälla med verkan från och med den 8 oktober 2005.

3. Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till den här förordningen.

4. Samma dag som denna förordning träder i kraft skall medlemsstaterna upphäva de bestämmelser i lagar och andra författningar som antagits i enlighet med de direktiv som anges i punkt 1 eller rekommendationen i punkt 2.

Artikel 18

Påföljder

1. Senast den 8 oktober 2005 skall medlemsstaterna fastställa

- lämpliga rättsliga och administrativa åtgärder för hantering av eventuella överträdelser av denna förordning, och
- avskräckande, effektiva och proportionella påföljder vid sådana överträdelser.

Detta skall innefatta sådana åtgärder som ger dem möjlighet att stoppa sådana partier av tvätt- eller rengöringsmedel som inte överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning.

2. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft 8 oktober 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 31 mars 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

BILAGA I

Standarder för ackreditering, god laboratoriesed och djurskydd med avseende på de behöriga laboratorier som godkänts för att tillhandahålla de tjänster som krävs för att kontrollera att tvätt- och rengöringsmedel i gemenskapen uppfyller kraven i denna förordning och dess bilagor

1. *Följande standarder gäller med avseende på laboratorierna:*

EN ISO/IEC 17025, Allmänna kompetenskrav för provnings- och kalibreringslaboratorier.

Direktiv 2004/10/EG.

Rådets direktiv 86/609/EEG.

2. *Följande standard gäller med avseende på ackrediteringsorganen och de myndigheter som övervakar god laboratoriesed:*

EN 45003, Ackrediteringssystem för kalibrerings- och provningslaboratorier – Allmänna krav på verksamhet och för godkännande.

Direktiv 2004/9/EG.

BILAGA II

**TESTMETODER FÖR BESTÄMNING AV PRIMÄR BIOLOGISK NEDBRYTBARHET HOS TENSIDER I TVÄTT-
OCH RENGÖRINGSMEDEL**

Den primära biologiska nedbrytbarheten mäts genom bestämning av den återstående graden av de ursprungliga tensiderna i försöksvätskorna. Denna bilaga inleds med en förteckning över de testmetoder som är gemensamma för alla klasser av tensider, och därefter anges i punkt A till D de analysmetoder som är specifika för varje klass av tensider.

Graden av primär biologisk nedbrytbarhet skall vara minst 80 % mätt med de testmetoder som anges nedan.

Referensmetoden för laboratorietesterna av tensider enligt denna förordning är baserad på kontrollprovet i OECD-metoden och beskrivs i bilaga VIII.1. Ändringar i kontrollprovet är tillåtna, förutsatt att de överensstämmer med EN ISO 11733.

Testmetoder

1. OECD-metoden, offentliggjord i OECD:s tekniska rapport av den 11 juni 1976 med titeln "Proposed Method for the Determination of the Biodegradability of Surfactants used in Synthetic Detergents".
2. Den metod som används i Frankrike och som godkänts genom kungörelse av den 24 december 1987, offentliggjord i Journal Officiel de la République française av den 30 december 1987, s. 15385, och genom standarden NF 73-260 från juni 1981, utgiven av Association française de normalisation (AFNOR).
3. Den metod som används i Tyskland, fastställd genom "Verordnung über die Abbaubarkeit anionischer und nichtionischer grenzflächenaktiver Stoffe in Wasch- und Reinigungsmitteln" av den 30 januari 1977, offentliggjord i Bundesgesetzblatt 1977, del I, s. 244, och som beskrivs i förordningen om ändring av nämnda förordning av den 4 juni 1986, offentliggjord i Bundesgesetzblatt 1986, del I, s. 851.
4. Den metod som används i Förenade kungariket och som går under benämningen "Porous Pot Test", enligt beskrivningen i Technical Report nr 70/1978, utgiven av Water Research Centre.
5. Kontrollprovet i OECD-metoden som beskrivs i bilaga VIII.1 (med eventuella ändringar av betingelserna enligt EN ISO 11733). Detta är också den referensmetod som tillämpas för tvistlösning.

A. ANALYSMETODER FÖR ANJONTENSIDER

Anjontensider skall i testerna analyseras med MBAS-metoden (Methylene Blue Active Substance) i överensstämmelse med kriterierna i bilaga VIII.2. När det gäller de anjontensider som inte reagerar i ovannämnda MBAS-metod, eller om det av effektivitets- eller precisionsskäl verkar vara mer adekvat, skall lämpliga specifika instrumentella analyser såsom högtrycksvätskekromatografi (HPLC) eller gaskromatografi (GC) tillämpas. Tillverkaren skall på begäran lämna prover av tensiden i ren form till medlemsstaternas behöriga myndigheter.

B. ANALYSMETODER FÖR NONJONTENSIDER

Nonjontensider skall i testerna analyseras med vismutmetoden (BiAS) i överensstämmelse med den analysförfarande som beskrivs i bilaga VIII.3.

När det gäller de nonjontensider som inte reagerar i ovannämnda BiAS-metod, eller om det av effektivitets- eller precisionsskäl verkar vara mer adekvat, skall lämpliga specifika instrumentella analyser såsom HPLC eller GC tillämpas. Tillverkaren skall på begäran lämna prover av tensiden i ren form till medlemsstaternas behöriga myndigheter.

C. ANALYSMETODER FÖR KATJONTENSIDER

Katjontensider skall i testerna analyseras med DBAS-metoden (Disulfine Blue Active Substance) i överensstämmelse med följande DBAS-förfaranden:

Den metod som används i Tyskland (1989) DIN 38 409 — Ausgabe: 1989-07.

När det gäller de katjontensider som inte reagerar i ovannämnda testmetod, eller om det av effektivitets- eller precisionsskäl verkar vara mer adekvat (detta måste motiveras), skall lämpliga specifika instrumentella analyser såsom HPLC eller GC tillämpas. Tillverkaren skall på begäran lämna prover av tensiden i ren form till medlemsstaternas behöriga myndigheter.

D. ANALYSMETODER FÖR AMFOTÄRA TENSIDER

Amfotära tensider skall i testerna analyseras med de förfaranden som anges nedan:

1. Om katjontensider inte ingår:

Den metod som används i Tyskland, (1989) DIN 38 409-Teil 20.

2. I övriga fall:

Orange II-metoden (Boiteux, 1984).

När det gäller de amfotära tensider som inte reagerar i ovannämnda test, eller om det av effektivitets- eller precisionsskäl verkar vara mer adekvat (detta måste motiveras), skall lämpliga specifika instrumentella analyser såsom HPLC eller GC tillämpas. Tillverkaren skall på begäran lämna prover av tensiden i ren form till medlemsstaternas behöriga myndigheter.

BILAGA III

TESTMETODER FÖR BESTÄMNING AV FULLSTÄNDIG BIOLOGISK NEDBRYTBARHET (MINERALISERING) HOS TENSIDER I TVÄTT- OCH RENGÖRINGSMEDEL

- A. Referensmetoden för laboratorietest av tensiders fullständiga biologiska nedbrytbarhet i denna förordning är baserad på standarden EN ISO 14593: 1999 (CO₂ headspace-test).

Tensider i tvätt- och rengöringsmedel skall anses biologiskt nedbrytbara om graden av biologisk nedbrytbarhet (mineralisering) mätt med ett av de fem följande testerna ⁽¹⁾ är minst 60 % inom tjugoåtta dagar.

1. Standarden EN ISO 14593: 1999. Water quality. — Evaluation of ultimate aerobic biodegradability of organic compounds in aqueous medium. — Method by analysis of inorganic carbon in sealed vessels (CO₂ headspace test). Förbehandling skall inte tillämpas. Principen om en tiodagarsgräns skall inte heller tillämpas. (Referensmetod.)
2. Metod enligt direktiv 67/548/EEG bilaga V C.4.C [Koldioxid (CO₂) utvärdering — Modifierat Sturmtest]: Förbehandling skall inte tillämpas. Principen om en tiodagarsgräns skall inte heller tillämpas.
3. Metod enligt direktiv 67/548/EEG bilaga V C.4.E (Closed Bottle Test): Förbehandling skall inte tillämpas. Principen om en tiodagarsgräns skall inte heller tillämpas.
4. Metod enligt direktiv 67/548/EEG bilaga V C.4.D (Manometrisk respiration): Förbehandling skall inte tillämpas. Principen om en tiodagarsgräns skall inte heller tillämpas.
5. Metod enligt direktiv 67/548/EEG bilaga V C.4.F (MITI: Ministry of International Trade and Industry — Japan): Förbehandling skall inte tillämpas. Principen om en tiodagarsgräns skall inte heller tillämpas.

- B. Beroende på tensidens fysikaliska egenskaper får en av de metoder som anges nedan tillämpas om detta motiveras på lämpligt sätt ⁽²⁾. Det krav på minst 70 % som tillämpas för dessa metoder skall anses likvärdigt med kravet på minst 60 % i de metoder som anges i punkt A. Beslut om vilken av nedanstående metoder som är adekvat skall fattas i varje enskilt fall i enlighet med artikel 5 i denna förordning.

1. Metod enligt direktiv 67/548/EEG bilaga V C.4.A (Eliminering av upplöst organiskt kol DOC): Förbehandling skall inte tillämpas. Principen om en tiodagarsgräns skall inte heller tillämpas. Den biologiska nedbrytbarhet som uppmäts i testet skall vara minst 70 % inom tjugoåtta dagar.
2. Metod enligt direktiv 67/548/EEG bilaga V C.4.B (Modifierat OECD-screeningtest — eliminering av DOC): Förbehandling skall inte tillämpas. Principen om en tiodagarsgräns skall inte heller tillämpas. Den biologiska nedbrytbarhet som uppmäts i testet skall vara minst 70 % inom tjugoåtta dagar.

Anm: — Information om alla ovannämnda metoder från rådets direktiv 67/548/EEG finns också i "Classification, Packaging and Labelling of Dangerous Substances in the European Union. Part 2: Testing Methods", Europeiska kommissionen 1997. ISBN 92-828-0076-8.

⁽¹⁾ Dessa fem tester har fastställts som de mest ändamålsenliga för tensider.

⁽²⁾ DOC-metoderna skulle kunna ge resultat om minskningen, men inte om den fullständiga biologiska nedbrytningen. Manometrisk respiration och MITI skulle i vissa fall inte vara ändamålsenliga, eftersom den inledningsvis höga testkoncentrationen skulle kunna inverka hämmande.

BILAGA IV

KOMPLETTERANDE RISKBEDÖMNING AV TENSIDER I TVÄTT- OCH RENGÖRINGSMEDEL

När det gäller de tensider för vilka det föreligger en miljöriskbedömning inom ramen för direktiv 93/67/EEG eller förordning (EEG) nr 793/93 och förordning (EG) nr 1488/94 och dokument med tekniska riktlinjer, skall denna riskbedömning beaktas tillsammans med den kompletterande riskbedömning som görs i enlighet med den här förordningen.

Om det är sannolikt att svårnedbrytbara metaboliter bildas skall den kompletterande riskbedömning som görs i enlighet med den här förordningen beaktas när bedömningar görs på grundval av direktiv 93/67/EEG eller förordning (EEG) nr 793/93. Det skall göras en bedömning i varje enskilt fall, framför allt på grundval av resultaten av de tester som avses i del 3.

Undersökningen skall avse vattenmiljön. Den kommitté som avses i artikel 12.2 kan i enskilda fall kräva ytterligare information om specifika frågor rörande riskbedömningen. Denna ytterligare information kan även avse andra miljöfrågor, till exempel angående avloppsslam och jord. En riskbedömning i flera steg skall tillämpas för den information som krävs för den tekniska dokumentation som avses i artiklarna 5 och 9. Dokumentationen skall innehålla minst den information som anges i punkterna 1, 2 och 3 nedan.

För att minska testningen och för att särskilt undvika onödig testning på djur, skall de ytterligare undersökningar som anges i 4.2.2 begäras endast om denna information är nödvändig och proportionerlig. Vid eventuella tvister om vilken mängd ytterligare information som är nödvändig, kan ett beslut fattas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2.

Såsom fastställs i artikel 13 kan riktlinjerna i denna bilaga för beslut om undantag på lämpligt sätt anpassas på grundval av de erfarenheter som gjorts.

1. *Beskrivning av tensiden (i enlighet med bestämmelserna i bilaga VII A till direktiv 67/548/EEG)*

1.1 Namn

1.1.1 Namn i IUPAC-nomenklaturen

1.1.2 Andra namn

1.1.3 CAS-nummer och CAS-namn (om tillgängligt)

1.1.4 EINECS-⁽¹⁾ eller ELINCS⁽²⁾-nummer (om tillgängligt)

1.2 Molekyl- och strukturformel

1.3 Tensidens sammansättning

2. *Information om tensiden*

2.1 Den mängd av tensiden som används i tvätt- och rengöringsmedel

2.2 Den information om användningsmönster som ges i detta avsnitt skall vara tillräckligt omfattande för att det skall kunna göras en ungefärlig men realistisk uppskattning av funktion och miljöns exponering för tensiden i samband med dess användning i tvätt- och rengöringsmedel. Den skall avse

- tillämpningens betydelse (samhällsvärde),
- användningsvillkor (utsläppsscenario),
- användningsvolym,
- tillgång till alternativ och deras lämplighet (prestanda och ekonomiska hänsynstaganden),
- bedömning av relevant miljöinformation.

3. *Information om potentiellt svårnedbrytbara metaboliter*

Information om toxicitet hos vätskor från tester skall lämnas. Om det inte finns några uppgifter om vilket restmaterial det rör sig om, får den information som avses i punkt 4.2.1 begäras, beroende på den potentiella risken, betydelsen och mängden av tensiden som används i tvätt- och rengöringsmedel. Vid tvist rörande denna information kan beslut fattas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2.

⁽¹⁾ European Inventory of Existing Commercial Substances.

⁽²⁾ European List of Notified Chemical Substances.

4. Ytterligare undersökningar

4.1 Tester för bestämning av biologisk nedbrytbarhet

4.1.1 Förbehandlad inokulum

Alla de tester som beskrivs i bilaga III kan genomföras med förbehandlad inokulum för att bevisa att förbehandling är relevant för tensiden.

4.1.2 Tester för bestämning av potentiell biologisk nedbrytbarhet (inherent biodegradability)

Minst ett av de tester som avses nedan skall finnas med:

— Metod enligt direktiv 67/548/EEG, bilaga V C.12 (Modified SCAS test).

— Metod enligt direktiv 67/548/EEG, bilaga V C.9 (Zahn-Wellens).

Om kraven i testet för bestämning av potentiell biologisk nedbrytbarhet inte uppfylls torde detta tyda på en potentiell persistens, vilket generellt kan anses vara tillräckligt för ett förbud mot att släppa ut en sådan tensid på marknaden, utom i de fall när det enligt kriterierna i artikel 6 inte kan motiveras att en ansökan om undantag avslås.

4.1.3 Simuleringstester för bestämning av biologisk nedbrytbarhet med hjälp av aktiverat slam

Följande tester skall finnas med:

— Metod enligt direktiv 67/548/EEG, bilaga V C.10 (med eventuella ändringar av betingelserna enligt EN ISO 11733).

Om kraven i simuleringstestet för bestämning av biologisk nedbrytbarhet med hjälp av aktiverat slam inte uppfylls, torde detta tyda på att metaboliter kan släppas ut genom avloppsrening, vilket generellt sett kan anses som belägg för att det krävs en mer uttömmande riskbedömning.

4.2 Toxicitetstestning av de vätskor som använts för bestämning av den biologiska nedbrytbarheten

Information om toxicitet hos vätskor från tester skall lämnas angående:

4.2.1 Kemisk och fysisk information av följande slag:

— Metabolitens identitet (och de analysmetoder som använts).

— Viktigaste fysiska/kemiska egenskaper (vattenlöslighet, fördelningskoefficienten oktanol-vatten (Log Po/w osv.).

4.2.2 Effekter på organismer. Testerna skall utföras enligt principerna om god laboratoriesed.

Fisk: Det test som rekommenderas är testet i bilaga V C.1 till direktiv 67/548/EEG.

Daphnia: Det test som rekommenderas är testet i bilaga V C.2 till direktiv 67/548/EEG.

Alger: Det test som rekommenderas är testet i bilaga V C.3 till direktiv 67/548/EEG.

Bakterier: Det test som rekommenderas är testet i bilaga V C.11 till direktiv 67/548/EEG.

4.2.3 Nedbrytning

Biotisk: Det test som rekommenderas är testet i bilaga V C.5 till direktiv 67/548/EEG.

Abiotisk: Det test som rekommenderas är testet i bilaga V C.7 till direktiv 67/548/EEG. Den information som skall lämnas skall avse både metaboliternas förmåga att bioackumuleras och deras fördelning i sedimentfasen.

Om metaboliter misstänks ha endokrinstörande effekter rekommenderas att det fastställs om dessa kan ha negativa effekter, så snart validerade tester föreligger för bedömning av sådana effekter.

Anm: — Information om alla ovannämnda tester finns också i "Classification, Packaging and Labelling of Dangerous Substances in the European Union. Part 2: Testing Methods", Europeiska kommissionen 1997. ISBN 92-828-0076-8.

BILAGA V

FÖRTECKNING ÖVER TENSIDER FÖR VILKA UNDANTAG MEDGETTS

Följande tensider i tvätt- och rengöringsmedel som uppfyllt kraven i de tester som föreskrivs i bilaga II, men inte kraven i de tester som föreskrivs i bilaga III, får släppas ut på marknaden genom undantag enligt artikel 5 och i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2.

Namn i IUPAC-nomenklaturen	EINECS- eller ELINCS-nummer	CAS-nummer och CAS-namn	Begränsningar

EINECS står för European Inventory of Existing Commercial Substances. Denna förteckning utgör den definitiva förteckningen över alla ämnen som fastställts förekomma på gemenskapsmarknaden den 18 september 1981.

ELINCS är förteckningen över nya ämnen enligt rådets direktiv 92/32/EEG av den 30 april 1992 om ändring för sjunde gången i rådets direktiv 67/548/EEG om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾.

BILAGA VI

FÖRTECKNING ÖVER TENSIDER I TVÄTT- OCH RENGÖRINGSMEDEL SOM ÄR FÖRBUDNA ELLER OMFATTAS AV BEGRÄNSNINGAR

Det har konstaterats att följande tensider i tvätt- och rengöringsmedel inte uppfyller kraven i denna förordning.

Namn i IUPAC-nomenklaturen	EINECS- eller ELINCS-nummer	CAS-nummer och CAS-namn	Begränsningar

EINECS står för European Inventory of Existing Commercial Substances. Denna förteckning utgör den definitiva förteckningen över alla ämnen som fastställts förekomma på gemenskapsmarknaden den 18 september 1981.

ELINCS är förteckningen över nya ämnen enligt direktiv 92/32/EEG.

⁽¹⁾ EGT L 154, 5.6.1992, s. 1.

BILAGA VII

MÄRKNING OCH FAKTABLAD

A. Märkning avseende innehållet

Följande bestämmelser gäller för märkningen på förpackningar av tvätt- och rengöringsmedel som säljs till allmänheten.

Följande viktprocentsatser:

- mindre än 5 %,
- 5 % och däröver, men mindre än 15 %,
- 15 % och däröver, men mindre än 30 %,
- 30 % och mer,

skall användas för att ange halten av de beståndsdelar som anges nedan då de tillsatts i en koncentration över 0,2 viktprocent:

- fosfater,
- fosfonater,
- anjontensider,
- katjontensider,
- amfotära tensider,
- nonjontensider,
- syrebaserade blekmedel,
- klorbaserade blekmedel,
- EDTA och salter därav,
- nitrilotriättiksyra (NTA) och salter därav,
- fenoler och halogenerade fenoler,
- paradiklorbensen,
- aromatiska kolväten,
- alifatiska kolväten,
- halogenerade kolväten,
- tvål,
- zeoliter,
- polykarboxilater.

Följande kategorier av beståndsdelar skall i förekommande fall anges oavsett deras koncentration:

- enzymer,
- desinfektionsmedel,
- optiska blekmedel,
- parfym.

Om konserveringsmedel tillsatts skall dessa anges, oavsett deras koncentration, om möjligt enligt den gemensamma nomenklatur som fastställs enligt artikel 8 i rådets direktiv 76/768/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosmetiska produkter ⁽¹⁾.

Om allergena doftämnen såsom sådana tillsatts i koncentrationer som överstiger 0,01 viktprocent och dessa är upptagna i förteckningen över ämnen i del 1 i bilaga III till direktiv 76/768/EEG till följd av ändringen genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/15/EG ⁽²⁾ för att ta med de allergena parfymämnen på den förteckning som först upprättades av Vetenskapliga kommittén för kosmetiska produkter och icke-livsmedelsprodukter (SCCNFP) i dess yttrande SCCNFP/0017/98 skall de anges enligt nomenklaturen i det direktivet, i likhet med alla andra doftämnen som senare läggs till bilaga III del 1 i direktiv 76/768/EEG som ett led i en anpassning av denna bilaga till den tekniska utvecklingen.

⁽¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 169. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/83/EG (EUT L 238, 25.9.2003, s. 23).

⁽²⁾ EUT L 66, 11.3.2003, s. 26.

Om individuella riskbaserade koncentrationsgränser för doftämnesallergener upprättas vid en senare tidpunkt av SCCNFP, skall kommissionen föreslå att sådana gränser antas i enlighet med artikel 12.2 för att ersätta den ovannämnda gränsen på 0,01 %.

När det gäller tvätt- och rengöringsmedel som är avsedda att användas inom industrin, och inte att ställas till allmänhetens förfogande, behöver inte ovannämnda krav uppfyllas om motsvarande information tillhandahålls genom tekniska faktablad, säkerhetsfaktablad eller på annat lämpligt sätt.

B. Märkning avseende doseringsanvisningar

Som föreskrivs i artikel 11.4 gäller följande bestämmelser för märkningen på förpackningar för tvätt- och rengöringsmedel som säljs till allmänheten. Följande information skall finnas på förpackningar för tvätt- och rengöringsmedel som säljs till allmänheten:

- De rekommenderade mängderna och/eller doseringsanvisningar uttryckta i milliliter eller gram för en standardtvätt med en eller två tvättcykler uppdelat efter mjukt, medelhårt och hårt vatten.
- För fulltvättmedel antalet tvättar med normal last för "normalt smutsade" textilier, och för tvättmedel för ömtåliga textilier antalet tvättar med normal last för lätt smutsade textilier som kan tvättas med innehållet i förpackningen i medelhårt vatten motsvarande 2,5 mmol CaCO₃/l.
- Om en doseringsskopa medföljer skall det anges hur mycket den rymmer i milliliter eller gram, och märken skall finnas som anger vilken mängd tvättmedel som är lämplig för en standardtvätt för mjukt, medelhårt och hårt vatten.

Enligt definitionerna i kommissionens beslut 1999/476/EG av den 10 juni 1999 om fastställande av ekologiska kriterier för tilldelning av gemenskapens miljömärke till tvättmedel⁽¹⁾, är den normala lasten för en tvättmaskin 4,5 kg (torra textilier) för fulltvättmedel och 2,5 kg (torra textilier) för syntettvättmedel. Ett tvättmedel skall anses vara ett fulltvättmedel, såvida inte tillverkarens reklam i allt väsentligt framhäver egenskaperna för syntettvätt, dvs. tvätt vid låg temperatur, ömtåliga fibrer och färger.

C. Faktablad över beståndsdelar

Följande bestämmelser skall gälla för förteckningen över beståndsdelar på det faktablad som avses i artikel 9.3.

Tvätt- eller rengöringsmedlets namn samt tillverkarens namn skall stå på faktabladet.

Alla beståndsdelar skall förtecknas; de skall anges i fallande ordning efter vikt, och förteckningen skall vara uppdelad efter följande viktprocentintervaller:

- 10 % eller mer,
- 1 % och däröver, men mindre än 10 %,
- 0,1 % och däröver, men mindre än 1 %,
- mindre än 0,1 %.

Orenheter skall inte anses vara beståndsdelar.

För varje beståndsdel skall den kemiska beteckningen eller IUPAC⁽²⁾-beteckningen, CAS-nummer och om tillgängligt INCI-beteckning⁽³⁾ samt beteckning i den europeiska farmakopén anges.

D. Publicering av förteckning över beståndsdelar

Tillverkarna skall på en webbplats publicera det faktablad över beståndsdelar som avses ovan med undantag för följande uppgifter:

- Viktprocentintervaller.
- Parfymämnen och eteriska oljor.
- Färgämnen.

Denna skyldighet skall inte tillämpas på industriella eller institutionella tvätt- och rengöringsmedel som innehåller tensider eller på tensider för industriella eller institutionella tvätt- och rengöringsmedel för vilka det finns ett tekniskt faktablad tillgängligt.

⁽¹⁾ EGT L 187, 20.7.1999, s. 52. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/200/EG (EUT L 76, 22.3.2003, s. 25).

⁽²⁾ International Union of Pure and Applied Chemistry.

⁽³⁾ International Nomenclature Cosmetic Ingredient.

BILAGA VIII

TEST- OCH ANALYSMETODER

Medlemsstaterna skall tillämpa följande test- och analysmetoder för kontroll av tvätt- och rengöringsmedel på marknaden.

1. Referensmetod (kontrollprov)**1.1 Definition**

Denna metod beskriver en laboratoriemodell med aktivslamanläggning + sekundärsedimentering för simulering av kommunal avloppsrening. De beskrivna betingelserna är hämtade från de direktiv som föregick denna förordning. Förbättrade betingelser enligt de nyaste rönen kan tillämpas på denna testmetod enligt beskrivningen i EN ISO 11733.

1.2 Erforderlig mätutrustning

Mätmetoden utnyttjar en liten aktivslamanläggning som visas i figur 1 och mer detaljerat i figur 2. Utrustningen består av ett lagringskärl A för syntetiskt avloppsvatten, doseringspump B, luftningskärl C, sedimenteringskärl D, luftpump E för återföring av det aktiva slammet samt kärl F för uppsamling av det behandlade avloppsvattnet.

Kärlna A och F måste vara av glas eller lämplig plast och rymma minst 24 liter. Pumpen B måste ge ett konstant flöde syntetiskt avloppsvatten till luftningskärl C, vilket under normal drift innehåller 3 liter blandad vätska. En sintrad luftningskub G är upphängd i kärlet C vid den koniska delens spets. Den luftmängd som blåses genom luftaren skall kontrolleras med en flödesmätare H.

1.3 Syntetiskt avloppsvatten

För provningen används syntetiskt avloppsvatten. Lös upp följande ämnen per liter vattenledningsvatten:

- 160 mg pepton,
- 110 mg köttextrakt,
- 30 mg urea, $\text{CO}(\text{NH}_2)_2$,
- 7 mg natriumklorid, NaCl ,
- 4 mg kalciumklorid, $\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$,
- 2 mg magnesiumsulfat, $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$,
- 28 mg dikaliumvätefosfat, K_2HPO_4 , och
- 10 ± 1 mg av tensiden.

Nytt syntetiskt avloppsvatten skall beredas varje dag.

1.4 Beredning av prover

Enkla tensider analyseras i sitt ursprungliga tillstånd. Halten av tensiden i proverna måste fastställas för beredningen av det syntetiska avloppsvattnet (1.3).

1.5 Användning av utrustningen

Fyll först luftningskärl C och sedimenteringskärl D med syntetiskt avloppsvatten. Kärl D skall vara så högt placerat att luftningskärl C innehåller tre liter. Utför inokuleringen genom att tillföra 3 ml sekundärt utflöde av god kvalitet, nyligen uppsamlat från en anläggning som i huvudsak tar emot hushållsavloppsvatten. Utflödet skall hållas aerobt under tiden mellan provtagningen och själva användningen. Starta sedan luftaren G, luftpumpen E och doseringsapparaten B. Det syntetiska avloppsvattnet måste passera genom luftningskärl C med en hastighet av en liter i timmen; detta ger en genomsnittlig retentionstid på tre timmar.

Luftningshastigheten skall regleras så att innehållet i kärlet C ständigt hålls suspenderat och halten löst syre är minst 2 mg/l. Skumbildning måste förhindras på lämpligt sätt. Skumdämpande medel som hämmar det aktiva slammet eller innehåller tensider får inte användas. Luftpumpen E skall vara inställd så att det aktiva slammet från sedimenteringskärlet ständigt och regelbundet återförs till luftningskärlet C. Slam som samlats kring toppen av luftningskärlet C, i botten av sedimenteringskärlet D eller i rörsystemet skall återföras till cirkulationen minst en gång om dagen genom avborstning eller på annat sätt. Om slammet inte sedimenterar kan sedimenteringen förbättras genom tillsättning av en 5-procentig lösning av järnklorid, 2 ml i taget, så många gånger som behövs.

Utflödet från sedimenteringskärlet D samlas upp i kärlet F under 24 timmar, varefter man tar ut ett prov efter omsorgsfull blandning. Rengör sedan kärlet F omsorgsfullt.

1.6 Kontroll av mätutrustningen

Halten av tensiden (i mg/l) i det syntetiska avloppsvattnet bestäms omedelbart före användningen.

Halten av tensiden (i mg/l) i det utflöde som samlats upp i kärlet F under 24 timmar bör bestämmas analytiskt med samma metod omedelbart efter uppsamlingen. I annat fall måste proverna bevaras, helst genom frysning. Halterna måste bestämmas med en noggrannhet av 0,1 mg/l tensid.

Som kontroll på processens effektivitet mäter man minst två gånger i veckan det kemiska syrebehovet (COD) eller upplöst organiskt kol (DOC) i utflödet, som filtrerats genom glasfiber och samlats upp i kärlet F och i det filtrerade syntetiska avloppsvattnet i kärlet A.

Reduceringen av COD eller DOC bör plana ut när nedbrytningen av tensiden är ungefär densamma varje dag mot slutet av inkörningsperioden enligt figur 3.

Halten torrsubstans i det aktiva slammet i luftningskärlet bör fastställas i g/l två gånger i veckan. Om halten är högre än 2,5 g/l skall överskottet av det aktiva slammet kasseras.

Nedbrytningstestet utförs i rumstemperatur, som skall hållas konstant mellan 19 och 24 °C.

1.7 Beräkning av biologisk nedbrytbarhet

Den procentuella nedbrytningen av tensiden skall beräknas varje dag på grundval av halten av tensiden i mg/l i det syntetiska avloppsvattnet och motsvarande utflöde som samlats upp i kärlet F.

De värden för nedbrytningen som då erhålls skall presenteras grafiskt enligt figur 3.

Nedbrytningen av tensiden bör beräknas som medeltalet av de värden som erhålls under de 21 dagar som följer efter inkörnings- och anpassningsperioden, under vilken nedbrytningen har varit regelbunden och anläggningen fungerat utan problem. Under alla förhållanden bör inkörningsperioden inte vara längre än sex veckor.

De dagliga nedbrytningsvärdena beräknas till närmaste 0,1 %, men slutresultatet anges i närmaste heltal.

I vissa fall kan det vara tillåtet att minska provtagningsfrekvensen, men minst 14 resultat insamlade under de 21 dagarna efter inkörningsperioden skall användas vid beräkning av genomsnittet.

2. Bestämning av anjontensider vid testning av biologisk nedbrytbarhet

2.1 Princip

Metoden är baserad på att den katjonaktiva färgen metylenblått bildar blå salter med anjontensider (MBAS), som kan extraheras med kloroform. För att eliminera störningar utförs extraktionen först från en alkalisk lösning, varpå extraktet skakas med en sur lösning av metylenblått. Den frångångna organiska fasens absorptions mäts med en fotometer vid den våglängd som ger maximal absorption, dvs. 650 nm.

2.2 Reagenser och utrustning

2.2.1 Buffertlösning pH 10

Lös upp 24 g natriumbikarbonat, NaHCO_3 p.a., och 27 g vattenfritt natriumkarbonat (Na_2CO_3) p.a. i avjoniserat vatten och späd till 1 000 ml.

2.2.2 Neutral lösning av metylenblått

Lös upp 0,35 g metylenblått p.a. i avjoniserat vatten och späd till 1 000 ml. Bered lösningen minst 24 timmar innan den skall användas. Den blanka kloroformfasens absorptions, som mäts gentemot kloroform, får inte överskrida 0,015 per 1 cm av skiktets tjocklek vid 650 nm.

2.2.3 Sur lösning av metylenblått

Lös upp 0,35 g metylenblått p.a. i 500 ml avjoniserat vatten och blanda med 6,5 ml H_2SO_4 ($d = 1,84 \text{ g/ml}$). Späd till 1 000 ml med avjoniserat vatten. Bered lösningen minst 24 timmar innan den skall användas. Den blanka kloroformfasens absorptions, som mäts gentemot kloroform, får inte överskrida 0,015 per 1 cm av skiktets tjocklek vid 650 nm.

2.2.4 Kloroform (triklorometan) p.a. nydestillerad.

2.2.5 Dodecylbensensulfonsyrametylester.

2.2.6 Etanolkaliumhydroxidlösning KOH 0,1 M.

2.2.7 Ren etanol, $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$.2.2.8 Svavelsyra, H_2SO_4 0,5 M.

2.2.9 Fenoltaleinlösning

Lös upp 1 g fenoltalein i 50 ml etanol och tillsätt 50 ml avjoniserat vatten under ständig omrörning. Filtrera bort eventuell fällning.

2.2.10 Metanolsaltsyra: 250 ml saltsyra p.a. och 750 ml metanol.

2.2.11 Separertratt, 250 ml.

2.2.12 Kolv graderad till 50 ml.

2.2.13 Kolv graderad till 500 ml.

2.2.14 Kolv graderad till 1 000 ml.

2.2.15 Rundkolv med slipad glaspropp och återloppskylare, 250 ml, kokstenar.

2.2.16 pH-mätare.

2.2.17 Fotometer för mätningar vid 650 nm, med encentimeters till femcentimeters celler.

2.2.18 Filtrerpapper, kvalitativt.

2.3 Förfarande

Prov som skall analyseras får inte tas genom ett skumskikt.

Efter omsorgsfull rengöring med vatten måste analysutrustningen sköljas grundligt med metanolsaltsyra (2.2.10) och därefter med avjoniserat vatten innan den används.

Filtrera dels det vatten som rinner in i aktivslamanläggningen, dels även utflödet omedelbart vid provtagningen. Kassera de första 100 ml av filtraten.

Överför en uppmätt volym av provet, neutraliserad om så erfordras, till en 250 ml separertratt (2.2.11). Provmängden bör innehålla mellan 20 och 150 g MBAS. Vid lägre MBAS-halter kan man använda upp till 100 ml av provet. Om mindre än 100 ml används, späds med avjoniserat vatten till 100 ml. Tillsätt 10 ml buffertlösning (2.2.1), 5 ml neutral lösning av metylenblått (2.2.2) och 15 ml kloroform (2.2.4). Skaka blandningen jämnt men inte alltför kraftigt i en minut. Efter fassepareringen överförs kloroformskiktet till en annan separertratt, som innehåller 110 ml avjoniserat vatten och 5 ml sur lösning av metylenblått (2.2.3). Skaka blandningen i en minut. Tappa ner kloroformskiktet i en graderad kolv (2.2.12) genom ett bomullsfilt som tidigare rengjorts och fuktats med kloroform.

Extrahera de alkaliska och sura lösningarna tre gånger med användning av 10 ml kloroform för den andra och tredje extraktionen. Filtrera de kombinerade kloroformextrakten genom samma bomullsfilt och späd till märket på 50 ml-kolven (2.2.12) med den kloroform som används för tvättning av bomullen. Mät kloroformlösningens absorptions med en fotometer vid 650 nm i encentimeters till femcentimeters celler gentemot kloroform. Gör ett blindtest med hela förfarandet.

2.4 Kalibreringskurva

Bered en kalibreringslösning med standarden dodecylbensensulfonsyrametylester (tetrapropylen-typ molvikt 340) efter förtvålning med kaliumsalt. MBAS beräknas som natriumdodecylbensensulfonat (molvikt 348).

Väg upp 400–450 mg dodecylbensensulfonsyrametylester (2.2.5) i en rundkolv med vågpipett (noggrannhet 0,1 mg) och tillsätt 50 ml etanolkaliumhydroxidlösning (2.2.6) och några kokstenar. Sätt på återloppskylaren och koka i en timme. Tvätta kylaren och kulslipningen med cirka 30 ml etanol när vätskan svalnat och sätt det tvättade materialet till innehållet i kolven. Titra lösningen med svavelsyra mot fenolftalein tills den blir färglös. Överför lösningen till en kolv graderad till 1 000 ml (2.2.14), späd till märket med avjoniserat vatten och blanda.

En del av denna ytaktiva stamlösning späds sedan ytterligare. Ta ut 25 ml och överför till en graderad kolv på 500 ml (2.2.13), späd till märket med avjoniserat vatten och blanda.

Denna standardlösning innehåller

$$\frac{E \times 1,023 \text{ mg MBAS per ml}}{20\,000}$$

där E är provets vikt i mg.

För att göra upp kalibreringskurvan ta ut 1, 2, 4, 6, 8 ml av standardlösningen och späd varje sådan andel till 100 ml med avjoniserat vatten. Fortsätt sedan enligt punkt 2.3, inkl. blindtestet.

2.5 Resultatberäkning

Mängden anjon-tensid (MBAS) i provet avläses från kalibreringskurvan (2.4). MBAS-halten i provet erhålls av formeln

$$\frac{\text{mg MBAS} \times 1\,000}{V} = \text{MBAS mg/l}$$

där V = ml volym i provet.

Uttryck resultatet som natriumdodecylbensensulfonat (molvikt 348).

2.6 Redovisning av resultaten

Uttryck resultaten som MBAS mg/l, avrundat till närmaste 0,1.

3. Bestämning av nonjontensider i vätskor för test av biologisk nedbrytbarhet

3.1 Princip

Tensider koncentreras och isoleras genom gasseparering. I det prov som används skall mängden icke-jonisk tensid vara i storleksordningen 250–800 g.

Det isolerade ämnet löses upp i etylacetat.

Efter fassseparering och avdunstning av lösningsmedlet utfälls den nonjoniska tensiden i en vattenlösning med modifierad Dragendorffreagens ($\text{KBiI}_4 + \text{BaCl}_2 + \text{isättika}$).

Utfällningen filtreras, tvättas med isättika och löses upp i ammoniumtartratlösning. Vismuten i lösningen titreras potentiometriskt med pyrrolidinditiokarbamatlösning med pH 4–5 och en indikatorelektrod av platina samt en referenselektrod av kalomel eller silver/silverklorid. Metoden kan användas för nonjontensider som innehåller 6–30 alkylnoxidgrupper.

Titreringsresultatet multipliceras med den empiriska faktorn 54 för omvandling till referensämnet nonylfenol kondenserat med 10 mol etylenoxid (NP 10).

3.2 Reagenser och utrustning

Reagenserna skall spädas med avjoniserat vatten.

3.2.1 Rent etylacetat, nydestillerat.

3.2.2 Natriumvätekarbonat, NaHCO_3 , p.a.

- 3.2.3 Utspädd saltsyra [20 ml koncentrerad syra (HCl) utspädd med vatten till 1 000 ml].
- 3.2.4 Metanol p.a., nydestillerad, förvaras i glasflaska.
- 3.2.5 Bromokresolrött, 0,1 g i 100 ml metanol.
- 3.2.6 Utfällningsmedel: Utfällningsmedlet är en blandning av två delar lösning A och en del lösning B. Blandningen förvaras i en brun flaska och kan användas i upp till en vecka efter blandningen.

3.2.6.1 Lösning A

Lös upp 1,7 g vismutnitrat p.a., $\text{BiONO}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$, i 20 ml isättika och fyll på vatten till 100 ml. Lös sedan upp 65 g kaliumjodid p.a. i 200 ml vatten. Blanda dessa båda lösningar i en 1 000-ml mätkolv, tillsätt 200 ml isättika (3.2.7) och fyll på vatten till 1 000 ml.

3.2.6.2 Lösning B

Lös upp 290 g bariumklorid, $\text{BaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ p.a. i 1 000 ml vatten.

- 3.2.7 Isättika 99–100 % (lägre koncentrationer är olämpliga).
- 3.2.8 Ammoniumtartratlösning: Blanda 12,4 g vinsyra p.a. och 12,4 ml ammoniaklösning p.a. ($d = 0,910 \text{ g/ml}$) och fyll på vatten till 1 000 ml (eller använd motsvarande mängd ammoniumtartrat p.a.).
- 3.2.9 Späd ammoniaklösningen: 40 ml ammoniaklösning p.a. ($d = 0,910 \text{ g/ml}$) spädd till 1 000 ml med vatten.
- 3.2.10 Standardacetatbuffert: Lös upp 40 g fast natriumhydroxid p.a. i 500 ml vatten i en bägare och låt det svalna. Tillsätt 120 ml isättika (3.2.7). Blanda omsorgsfullt, låt svalna och överför till en 1 000-ml mätkolv. Späd med vatten upp till märket.
- 3.2.11 Pyrrolidinditiokarbamatlösning (kallad "karbatlösning"): Lös upp 103 mg natriumpyrrolidinditiokarbamat, $\text{C}_5\text{H}_8\text{NNaS}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$, i cirka 500 ml vatten, tillsätt 10 ml n-amyalkohol p.a. och 0,5 g NaHCO_3 p.a. och späd med vatten upp till 1 000 ml.
- 3.2.12 Kopparsulfatlösning (för standardisering av 3.2.11).

UTGÅNGSLÖSNING

Blanda 1,249 g kopparsulfat, $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ p.a., med 50 ml 0,5 M svavelsyra och späd med vatten upp till 1 000 ml.

STANDARDLÖSNING

Blanda 50 ml av utgångslösningen med 10 ml 0,5 M H_2SO_4 och fyll på vatten upp till 1 000 ml.

- 3.2.13 Natriumklorid p.a.
- 3.2.14 Apparatur för gasseparering (se figur 5)
- Den sintrade plattans diameter måste stämma överens med cylinderns innerdiameter.
- 3.2.15 Separertratt, 250 ml.
- 3.2.16 Magnetisk omrörare med magnet 25–30 mm.
- 3.2.17 Goochdegel, diametern vid den perforerade basen: = 25 mm, typ G4.
- 3.2.18 Cirkelrunda filterpapper av glasfiber, 27 mm diameter med fiberdiameter 0,3–1,5 μm .
- 3.2.19 Två filterkolvar med adaptrar och gummikragar på 500 respektive 250 ml.
- 3.2.20 250 mV registreringspotentiometer försedd med en indikatorelektrod av ljus platina och kalomel eller silver/silverkloridreferenselektrod med automatisk byrett med en volym på 20–25 ml eller motsvarande manuella utrustning.

3.3 Metod

3.3.1 Koncentration och separering av tensiden

Filtrera det vattenhaltiga provet genom ett kvalitativt filterpapper. Kassera de första 100 ml av filtratet.

Skölj separeringsapparaten med etylacetat och placera en uppmätt mängd av provet i densamma, så att apparaten innehåller mellan 250 och 800 g icke-jonisk tensid.

Förbättra separationen genom att tillsätta 100 g natriumklorid och 5 g natriumbikarbonat.

Om provets volym överskrider 500 ml, tillsätt dessa salter i separeringsapparaten i fast form och lös upp genom att släppa igenom kväve eller luft.

Om ett mindre prov används, lös upp salterna i 400 ml vatten och håll dem sedan i separeringsapparaten.

Tillsätt vatten så att nivån kommer upp till den övre kranen.

Tillsätt försiktigt 100 ml etylacetat ovanpå vattnet.

Fyll tvättflaskan i gasledningen (kväve eller luft) till två tredjedelar med etylacetat.

Låt en gasström med ett flöde av 30–60 l/h passera genom apparaten; en rotameter rekommenderas. Luftningshastigheten måste ökas gradvis i början. Lufthastigheten skall justeras så att faserna är klart åtskilda för att minska en omblandning av faserna och upplösning av etylacetatet i vattnet. Stäng av gasflödet efter 5 minuter.

Om den organiska fasen reduceras med mer än 20 % i volym genom upplösning i vatten, måste sublimeringen upprepas med speciell uppmärksamhet på luftflödets hastighet.

Håll av den organiska fasen i en separertratt. Håll tillbaka eventuellt vatten från vattenfasen i separertratten (bör bara vara några få ml) till separeringsapparaten. Filtrera etylacetatfasen genom ett torrt filterpapper av god kvalitet ner i en 250-ml bägare.

Håll ytterligare 100 ml etylacetat i separeringsapparaten och släpp åter på kväve eller luft genom apparaten i 5 minuter. Tappa av den organiska fasen i separertratten, som använts för den första separationen, kassera vattenfasen och kör den organiska fasen genom samma filter som använts för den första etylacetatdelen. Skölj både separertratten och filtret med cirka 20 ml etylacetat.

Låt etylacetatet avdunsta på ett vattenbad tills allt vatten är borta (i ventilationsskåp). Rikta en svag luftström över ytan för att påskynda avdunstningen.

3.3.2 Utfällning och filtrering

Lös upp det torra restmaterialet från 3.3.1 i 5 ml metanol, tillsätt 40 ml vatten och 0,5 ml utspädd HCl (3.2.3) och rör blandningen med en magnetisk omrörare.

Till denna lösning tillsätts 30 ml utfällningsmedel (3.2.6) från en mätcylinder. Utfällningen bildas efter upprepad omrörning. Rör om i 10 minuter och låt sedan blandningen stå minst 5 minuter.

Filtrera blandningen genom Goochdegeln, vars underdel är täckt med filterpapper av glasfiber. Tvätta först filtret under sug med cirka 2 ml isättika. Skölj sedan bägaren, magneten och degeln grundligt med isättika, varvid 40–50 ml erfordras. Man behöver inte kvantitativt överföra den utfällning som fastnat längs bägarens sidor till filtret, eftersom utfällningslösningen för titreringen hålls tillbaka i utfällningsbägaren och den återstående utfällningen därvid kommer att lösas upp.

3.3.3 Upplösning av utfällningen

Lös upp utfällningen i filterdegeln genom att tillsätta varm ammoniumtartratlösning (ca 80 °C), (3.2.8) i tre omgångar på 10 ml vardera. Låt varje omgång stå i degeln i några minuter innan den sugs igenom filtret ner i kollen.

Placera filterkolvens innehåll i den bägare som används för utfällningen. Skölj bägarens sidor med ytterligare 20 ml tartratlösning för att lösa upp resten av utfällningen.

Tvätta omsorgsfullt degeln, adaptern och filterkolven med 150–200 ml vatten och håll tillbaka sköljvattnet i den bägare som använts för utfällningen.

3.3.4 Titring

Rör om lösningen med en magnetomrörare (3.2.16), tillsätt några droppar bromokresolrött (3.2.5) och tillsätt den utspädda ammoniaklösningen (3.2.9) tills färgen slår om till violett (lösningen är först svagt sur från återstoden av ättiksyran som använts vid sköljningen).

Tillsätt sedan 10 ml standardacetatbuffert (3.2.10), sänk ned elektroderna i lösningen och titrera potentiometriskt med den standardiserade "karbatlösningen" (3.2.11) med byrettspetsen nedsänkt i lösningen.

Titreringshastigheten får inte överskrida 2 ml/min.

Slutpunkten är skärningspunkten mellan tangenterna till de båda grenarna av potentialkurvan.

Ibland kan man märka att potentialkurvan har planat ut; detta kan elimineras genom att platinaelektroden rengörs omsorgsfullt (polering med smärgelduk).

3.3.5 Blindprov

Utför samtidigt ett blindprov genom hela förfarandet med 5 ml etanol och 40 ml vatten enligt anvisningarna i 3.3.2. Vid titrering av blindprov bör det gå åt mindre än 1 ml, annars kan man misstänka att reagenserna (3.2.3, 3.2.7, 3.2.8, 3.2.9, 3.2.10) inte är helt rena, framför allt vad beträffar förekomst av tungmetaller, och därför måste bytas ut. Blindprovet måste beaktas vid resultatberäkningen.

3.3.6 Styrning av faktorn för "karbatlösningen"

Bestäm faktorn för karbatlösningen samma dag den används. För att göra detta titrerar man 10 ml kopparsulfatlösning (3.2.12) med "karbatlösningen" efter att ha tillsatt 100 ml vatten och 10 ml standardacetatbuffert (3.2.10). Om den mängd som används är a ml blir faktorn f :

$$f = \frac{10}{a}$$

och samtliga titreringsresultat skall multipliceras med denna faktor.

3.4 Resultatberäkning

Varje icke-jonisk tensid har sin egen faktor beroende på dess sammansättning, framför allt alkenoxidkedjans längd. Koncentrationen av nonjontensiden uttrycks i förhållande till ett normerat ämne – en nonylfenol med 10 etylenoxidenheter (NP 10) – för vilken omvandlingsfaktorn är 0,054.

Med denna faktor uttrycks mängden tensid i provet i mg NP 10-ekvivalent enligt följande:

$$(b - c) \cdot f \cdot 0,054 = \text{mg icke-jonisk tensid som NP 10}$$

där:

b = "karbatlösningens" mängd i provet (ml),

c = "karbatlösningens" mängd i blindprovet (ml),

f = "karbatlösningens" faktor.

3.5 Redovisning av resultaten

Redovisa resultaten i mg/l som NP 10 med en noggrannhet av 0,1.

4. Förberedande behandling av anjontensider som skall testas

4.1 Inledande kommentarer

4.1.1 Behandling av prover

Anjontensider och formulerade tvätt- och rengöringsmedel behandlas före bestämningen av den primära biologiska nedbrytbarheten genom kontrollprovet på följande sätt:

Produkter	Behandling
Anjontensider	Ingen
Formulerade tvätt- och rengöringsmedel	Alkoholextraktion följt av separation av anjontensider genom jonbyte

Avsikten med alkoholextraktionen är att avskilja de olösliga och oorganiska beståndsdelarna i den kommersiella varan, vilka i vissa fall kan störa testningen av biologisk nedbrytbarhet.

4.1.2 Jonbytesförfarande

Isolering och separering av anjon-tensiderna från tvål, nonjontensider och katjontensider krävs för korrekta tester av den biologiska nedbrytbarheten.

Detta kan göras genom jonbyte med en makroporös jonbytarmassa och lämpliga elueringsmedel för fraktionerad eluering. Tvål, anjoniska och nonjontensider kan alltså isoleras med ett och samma förfarande.

4.1.3 Analytisk kontroll

Efter homogenisering fastställs halten av anjontensider i det syntetiska tvätt- eller rengöringsmedlet med analysförfarandet för MBAS. Tvålhalten bestäms med en lämplig analysmetod.

Denna analys av produkterna är nödvändig för beräkning av de mängder som behövs för beredning av de prover som skall användas för testerna av den biologiska nedbrytbarheten.

En kvantitativ extraktion är inte nödvändig; minst 80 % av anjontensiderna bör dock extraheras. Normalt uppnås 90 % eller mer.

4.2 Princip

Från ett homogent prov (pulver, torkade pastor och torkade vätskor) erhålls ett etanolextrakt som innehåller tensiderna, tvål och andra alkohollösliga beståndsdelar i det syntetiska tvätt- eller rengöringsmedelsprovet.

Etanolextraktet får avdunsta helt och löses upp i en blandning av isopropanol och vatten, varpå den erhållna lösningen får passera genom en starkt sur katjonbytare och en makroporös anjonbytare i kombination, uppvärmd till 50 °C. Denna temperatur är nödvändig för att förhindra utfällning av de fettsyror som kan förekomma i sura medier.

Nonjontensiderna blir kvar i utflödet.

Fettsyror i tvål separeras genom extraktion med etanol innehållande CO₂. Anjontensiderna erhålls sedan som ammoniumsalter genom upplösning med en isopropanollösning av ammoniumbikarbonat. Dessa ammoniumsalter används för nedbrytningstestet.

Katjontensider som kan störa testningen av den biologiska nedbrytbarheten och analysen avlägsnas genom att katjonbytare placeras ovanför anjonbytare.

4.3 Kemikalier och utrustning

4.3.1 Avjoniserat vatten.

4.3.2 Etanol, 95 % (volym/volym) C₂H₅OH (tillåtet denatureringsmedel: metyletylketon eller metanol).

4.3.3 Blandning av isopropanol/vatten (50/50 volym/volym):

— 50 volymdelar isopropanol, CH₃CHOH.CH₃, och

— 50 volymdelar vatten (4.3.1).

4.3.4 Lösning av koldioxid i etanol (ca 0,1 % CO₂): via ett rör med inbyggd sintring får koldioxiden, CO₂, flyta genom etanolen (4.3.2) i 10 minuter. Använd bara nyberedda lösningar.

4.3.5 Lösning av ammoniumbikarbonat (60/40 volym/volym): 0,3-mol NH₄HCO₃ i 1 000 ml av en blandning isopropanol/vatten med 60 volymdelar isopropanol och 40 volymdelar vatten (4.3.1).

4.3.6 Katjonbytare (KAT), starkt sur, alkoholresistent (50–100 mesh).

4.3.7 Anjonbytare (AAT), makroporös, Merck Lewatit MP 7080 (70–150 mesh) eller likvärdig.

4.3.8 Saltsyra, 10 % HCl (vikt/vikt).

4.3.9 En 2 000-ml kolv med rund botten och slipad glaspropp samt återflödeskylare.

4.3.10 Sugfilter (uppvärmbart) för filterpapper, diameter 90 mm.

4.3.11 2 000 ml filterkolv.

4.3.12 Jonbytarkolonner med uppvärmningshölje och kran, innerrör, diameter 60 mm, höjd 450 mm (se figur 4).

4.3.13 Vattenbad.

4.3.14 Vakuum-torkugn.

4.3.15 Termostat.

4.3.16 Roterande indunstare.

4.4 Beredning av extrakt och separation av anjonaktiva ämnen

4.4.1 Beredning av extrakt

Den mängd tensider som erfordras för testning av biologisk nedbrytbarhet är cirka 50 g MBAS.

Normalt behöver inte mer än 1 000 g av produkten extraheras, men det kan bli nödvändigt att extrahera ytterligare mängder av provet. Av praktiska skäl bör den mängd av produkten som extraheras begränsas till 5 000 g vid beredning av extrakt för testning av biologisk nedbrytbarhet.

Erfarenheten har visat att det är fördelaktigt att använda flera mindre extraktioner i stället för en stor. De kvantiteter bytare som här anges är avsedda för en arbetskapacitet på 600-700 mmol tensider och tvål.

4.4.2 Isolering av alkohollösliga beståndsdelar

Tillsätt 250 g av det syntetiska tvätt- och rengöringsmedel som skall analyseras till 1 250 ml etanol, varm blandningen till kokpunkten och återloppskoka i 1 timme under omrörning. Håll den varma alkoholhaltiga lösningen genom ett grovporigt sugfilter uppvärmt till 50 °C och filtrera snabbt. Tvätta kolven och sugfiltret med cirka 200 ml varm etanol. Samla upp filtratet och materialet från det tvättade filtret i en filtrerkolv.

Vid analys av pastor eller flytande produkter tillförsäkras att inte mer än 55 g anjontensider och 35 g tvål finns med i provet. Indunsta det vägda provet tills det är helt torrt. Lös upp restmaterialet i 2 000 ml etanol och fortsätt enligt beskrivningen ovan.

För pulver med låg skenbar densitet (< 300 g/l) är det lämpligt att öka etanolhalten till 20:1. Indunsta etanolfiltratet till torrhet, helst med en roterande indunstare. Upprepa detta om större extraktmängd behövs. Lös upp restmaterialet i 5 000 ml av en blandning av isopropanol och vatten.

4.4.3 Tillverkning av jonbytarkolonnerna

KATJONBYTARKOLONN

Placera 600 ml katjonbytarmassa (4.3.6) i en 3 000-ml bägare och täck den genom att tillsätta 2 000 ml salt-syra (4.3.8). Låt detta stå i minst 2 timmar med omrörning då och då.

Håll av syran och för över jonbytarmassan till kolonnen (4.3.12) med hjälp av avjoniserat vatten. Kolonnen skall innehålla en glasullspropp.

Tvätta kolonnen med avjoniserat vatten med en hastighet av 10-30 ml/min tills eluatet är kloridfritt.

Avlägsna vattnet med 2 000 ml av blandningen isopropanol och vatten (4.3.3) med en hastighet av 10-30 ml/min. Jonbytarkolonnen är nu klar för användning.

ANJONBYTARKOLONN

Placera 600 ml anjonbytarmassa (4.3.7) i en 3 000-ml bägare och täck genom att tillsätta 2 000 ml avjoniserat vatten.

Låt massan svälla i minst 2 timmar.

Överför massan till kolonnen med hjälp av avjoniserat vatten. Kolonnen skall innehålla en glasullspropp.

Tvätta kolonnen med 0,3 M ammoniumbikarbonatlösning (4.3.5) tills den är fri från klorid. För detta erfordras ungefär 5 000 ml lösning. Tvätta igen med 2 000 ml avjoniserat vatten. Avlägsna vattnet med 2 000 ml av blandningen isopropanol och vatten (4.3.3) med en hastighet av 10-30 ml/min. Jonbytarkolonnen är nu i OH-tillståndet och klar för användning.

4.4.4 Jonbytesförfarande

Anslut jonbytarkolonnerna så att katjonbytaren är placerad ovanpå anjonbytaren.

Värm båda jonbytarkolonnerna till 50 °C med termostatsstyrning.

Värm 5 000 ml av den lösning som erhållits enligt 4.4.2 ovan till 60 °C och låt lösningen rinna genom jonby-tarkombinationen med en hastighet av 20 ml/min. Tvätta kolonnerna med 1 000 ml varm blandning isopro-panol/vatten (4.3.3).

Koppla ifrån katjonbytaren (KAT) för att få fram anjon-tensiderna (MBAS). Driv ut tvålfettsyrorna ur katjonby-taren med 5 000 ml lösning etanol/CO₂ vid 50 °C (4.3.4). Kassera eluatet.

Driv sedan ut MBAS ur anjonbytaren (AAT) med 5 000 ml bikarbonatlösning (4.3.5). Låt all vätska avdunsta på ett ångbad eller i en roterande indunstare.

Det återstående restmaterialet innehåller MBAS (som ammoniumsalt) och eventuella icke ytaktiva anjoner, vilka inte stör testningen av biologisk nedbrytning. Tillsätt avjoniserat vatten till restmaterialet tills en bestämd volym erhålls och fastställ MBAS-halten i en delmängd. Lösningen används som standardlösning av anjonaktiva synte-tiska tvätt- och rengöringsmedel för testning av biologisk nedbrytbarhet. Lösningen skall hållas vid en tempe-ratur under 5 °C

4.4.5 Regenerering av jonbytarmassorna

Katjonbytaren kasseras efter användningen.

Anjonbytarmassan regenereras genom att ytterligare ammoniumbikarbonatlösning (4.3.5) får passera genom kolonnen med en flödeshastighet av cirka 10 ml/min tills eluatet är fritt från anjontensider (test med metylen-blått).

Skölj sedan anjonbytaren med 2 000 ml av blandningen av isopropanol och vatten (4.3.3). Därmed är anjonby-taren klar för återanvändning.

5. Förberedande behandling av nonjontensider som skall testas

5.1 Inledande kommentarer

5.1.1 Behandling av prover

Nonjontensider och formulerade tvätt- och rengöringsmedel behandlas före bestämningen av den primära biolo-giska nedbrytbarheten genom kontrollprovet på följande sätt:

Produkter	Behandling
Nonjontensider	Ingen
Formulerade tvätt- och rengöringsmedel	Alkoholextraktion följt av separation av nonjonten-sider genom jonbyte

Avsikten med alkoholextraktionen är att avskilja de olösliga och oorganiska beståndsdelarna i den kommersiella varan, vilka i vissa fall kan störa testningen av biologisk nedbrytbarhet.

5.1.2 Jonbytesförfarande

Isolering och separation av nonjontensider från tvål, anjontensider och katjontensider krävs för korrekta tester av den biologiska nedbrytbarheten.

Detta kan göras genom jonbyte med en makroporös jonbytarmassa och lämpliga elueringsmedel för fraktio-nerad eluering. Tvål, anjoniska och nonjontensider kan alltså isoleras med ett och samma förfarande.

5.1.3 Analytisk kontroll

Efter homogenisering fastställs halten av anjoniska och nonjontensider i tvätt- eller rengöringsmedlet med analysförfarandet MBAS eller BiAS. Tvålhalten bestäms med en lämplig analysmetod.

Denna analys av produkten är nödvändig för beräkning av de mängder som behövs för beredning av de prover som skall användas för testerna av den biologiska nedbrytbarheten.

En kvantitativ extraktion är inte nödvändig; minst 80 % av nonjontensider bör dock extraheras. Normalt uppnås 90 % eller mer.

5.2 Princip

Från ett homogent prov (pulver, torkade pastor och torkade vätskor) erhålls ett etanolextrakt som innehåller tensider, tvål och andra alkohollösliga beståndsdelar i tvätt- eller rengöringsmedelsprovet.

Etanolextraktet får avdunsta helt och löses upp i en blandning av isopropanol och vatten, varpå den erhållna lösningen får passera genom en starkt sur katjonbytare och en makroporös anjonbytare i kombination, uppvärmd till 50 °C. Denna temperatur är nödvändig för att förhindra utfällning av de fettsyror som kan förekomma i sura medier. Nonjontensiderna erhålls från utflödet genom avdunstning.

Katjontensider som kan störa nedbrytningstestet och analysen avlägsnas genom att katjonbytare placeras ovanför anjonbytare.

5.3 Kemikalier och utrustning

5.3.1 Avjoniserat vatten.

5.3.2 Etanol, 95 % (volym/volym) C₂H₅OH (tillåtet denatureringsmedel: metyletylketon eller metanol).

5.3.3 Blandning av isopropanol/vatten (50/50 volym/volym):

— 50 volymdelar isopropanol, CH₃CHOH.CH₃, och

— 50 volymdelar vatten (5.3.1).

5.3.4 Lösning av ammoniumbikarbonat (60/40 volym/volym):

0,3 mol NH₄HCO₃ i 1 000 ml av en blandning isopropanol/vatten med 60 volymdelar isopropanol och 40 volymdelar vatten (5.3.1).

5.3.5 Katjonbytare (KAT), starkt sur, alkoholresistent (50–100 mesh).

5.3.6 Anjonbytare (AAT), makroporös, Merck Lewatit MP 7080 (70–150 mesh) eller likvärdig.

5.3.7 Saltsyra, 10 % HCl (vikt/vikt).

5.3.8 En 2 000-ml kolv med rund botten och slipad glaspropp samt återflödeskylare.

5.3.9 Sugfilter (uppvärmbart) för filterpapper, diameter 90 mm.

5.3.10 2 000 ml filterkolv.

5.3.11 Jonbytarkolonner med uppvärmningshölje och kran, innerrör, diameter 60 mm, höjd 450 mm (se figur 4).

5.3.12 Vattenbad.

5.3.13 Vakuump-torkugn.

5.3.14 Termostat.

5.3.15 Roterande indunstare.

5.4 Beredning av extrakt och separation av icke-jonaktiva ämnen

5.4.1 Beredning av extrakt

Den mängd tensider som erfordras för nedbrytningstestet är cirka 25 g BiAS.

Vid beredningen av extrakt för nedbrytningstestet bör man inte använda mer än 2 000 g av produkten. Därför kan det bli nödvändigt att utföra extraktionen två eller flera gånger, för att få en tillräcklig mängd för nedbrytningstesterna.

Erfarenheten har visat att det är fördelaktigt att använda flera mindre extraktioner i stället för en stor.

5.4.2 Isolering av alkohollösliga beståndsdelar

Tillsätt 250 g av det syntetiska tvättmedel som skall analyseras till 1 250 ml etanol, värm blandningen till kokpunkten och låt den återloppskoka i 1 timme under omrörning. Håll den varma alkoholhaltiga lösningen genom ett grovporigt sugfilter uppvärmt till 50 °C och filtrera snabbt. Tvätta kolven och sugfiltret med cirka 200 ml varm etanol. Samla upp filtratet och materialet från det tvättade filtret i en filtrerkolv.

Vid analys av pastor eller flytande produkter tillförsäkras att inte mer än 25 g anjontensider och 35 g tvål finns med i provet. Indunsta det vägda provet tills det är helt torrt. Lös upp restmaterialet i 500 ml etanol och fortsätt enligt beskrivningen ovan. För pulver med låg skenbar densitet (< 300 g/l) är det lämpligt att öka etanolhalten till 20:1.

Indunsta etanolfiltratet till fullständig torrhet, helst med en roterande indunstare. Upprepa detta om större extraktmängd behövs. Lös upp restmaterialet i 5 000 ml av en blandning av isopropanol och vatten.

5.4.3 Tillverkning av jonbytarkolonnerna

KATJONBYTARKOLONN

Placera 600 ml katjonbytarmassa (5.3.5) i en 3 000-ml bägare och täck den genom att tillsätta 2 000 ml saltsyra (5.3.7). Låt detta stå i minst 2 timmar med omrörning då och då.

Håll av syran och för över jonbytarmassan till kolonnen (5.3.11) med hjälp av avjoniserat vatten. Kolonnen skall innehålla en glasullspropp. Tvätta kolonnen med avjoniserat vatten med en hastighet av 10–30 ml/min tills eluatet är kloridfritt.

Avlägsna vattnet med 2 000 ml av blandningen isopropanol och vatten (5.3.3) med en hastighet av 10–30 ml/min. Jonbytarkolonnen är nu klar för användning.

ANJONBYTARKOLONN

Placera 600 ml anjonbytarmassa (5.3.6) i en bägare och täck den genom att tillsätta 2 000 ml avjoniserat vatten. Låt massan svälla i minst 2 timmar. Överför massan till kolonnen med hjälp av avjoniserat vatten. Kolonnen skall innehålla en glasullspropp.

Tvätta kolonnen med 0,3 M ammoniumbikarbonatlösning (5.3.4) tills den är fri från klorid. För detta erfordras ungefär 5 000 ml lösning. Tvätta igen med 2 000 ml avjoniserat vatten.

Avlägsna vattnet med 2 000 ml av blandningen isopropanol och vatten (5.3.3) med en hastighet av 10–30 ml/min. Jonbytarkolonnen är nu i OH-tillståndet och klar för användning.

5.4.4 Jonbytesförfarande

Anslut jonbytarkolonnerna så att katjonbytaren är placerad ovanpå anjonbytaren. Värm båda jonbytarkolonnerna till 50 °C med termostatsstyrning. Värm 5 000 ml av den lösning som erhållits enligt 5.4.2 ovan till 60 °C och låt lösningen rinna genom jonbytarkombinationen med en hastighet av 20 ml/min. Tvätta kolonnerna med 1 000 ml varm blandning isopropanol/vatten (5.3.3).

För att få fram nonjontensiderna, samla upp filtratet och tvättvätskan från filtret och indunsta tills allt vatten är borta, helst i en roterande indunstare. Återstoden innehåller BiAS från provet. Tillsätt avjoniserat vatten tills en bestämd volym erhålls och fastställ BiAS-halten i en delmängd. Lösningen används som standardlösning av nonjontensider för nedbrytningstestet. Lösningen skall hållas vid en temperatur under 5 °C.

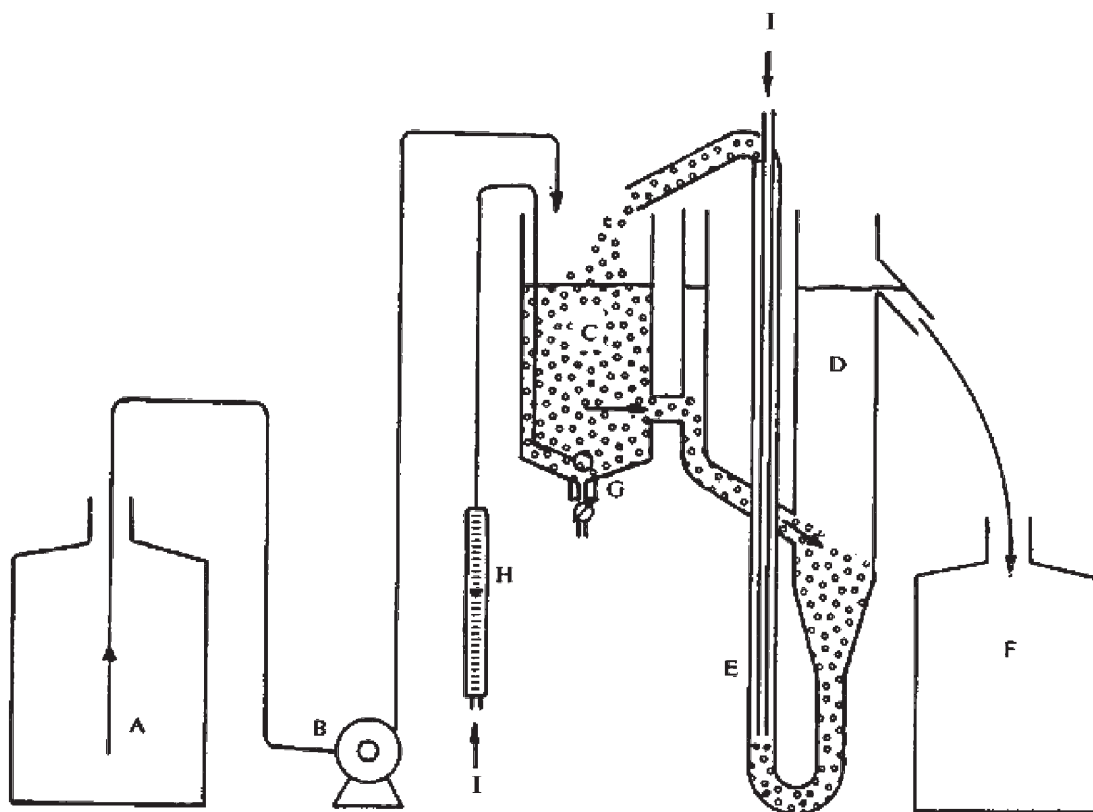
5.4.5 Regenerering av jonbytarmassorna

Katjonbytaren kasseras efter användningen.

Anjonbytarmassan regenereras genom att 5 000–6 000 ml ammoniumbikarbonatlösning (5.3.4) får passera genom kolonnen med en flödeshastighet av cirka 10 ml/min tills eluatet är fritt från anjontensider (test med metylenblått). Skölj sedan anjonbytaren med 2 000 ml av blandningen av isopropanol och vatten (5.3.3). Därmed är anjonbytaren klar för återanvändning.

Figur 1

Aktiv slamanläggning: översikt

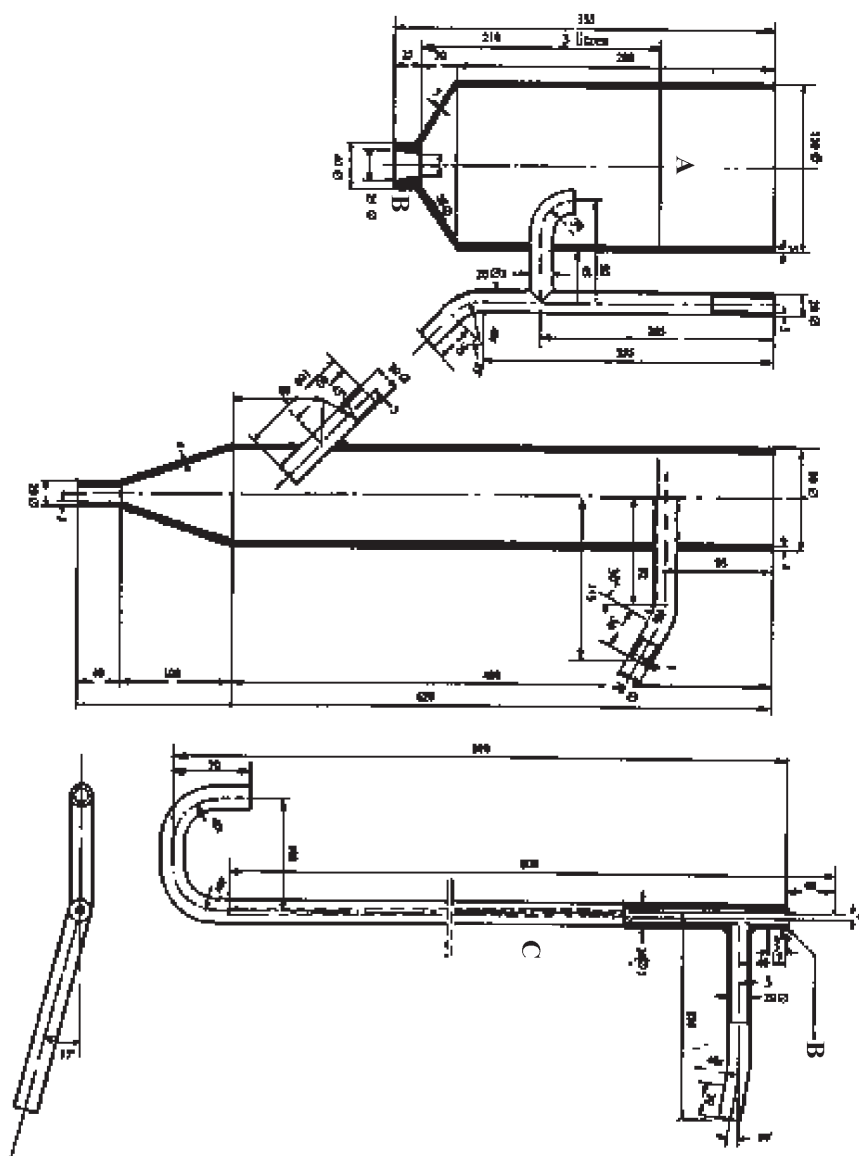

- A. Lagringskär
- B. Doseringsapparat
- C. Luftningskär (kapacitet 3 liter)
- D. Sedimenteringskär
- E. Luftpump
- F. Uppsamlingskär
- G. Sintrad luftare
- H. Luftflödesmätare
- I. Luft

Figur 2

Aktivslamanläggning: detaljöversikt

(mått i millimeter)

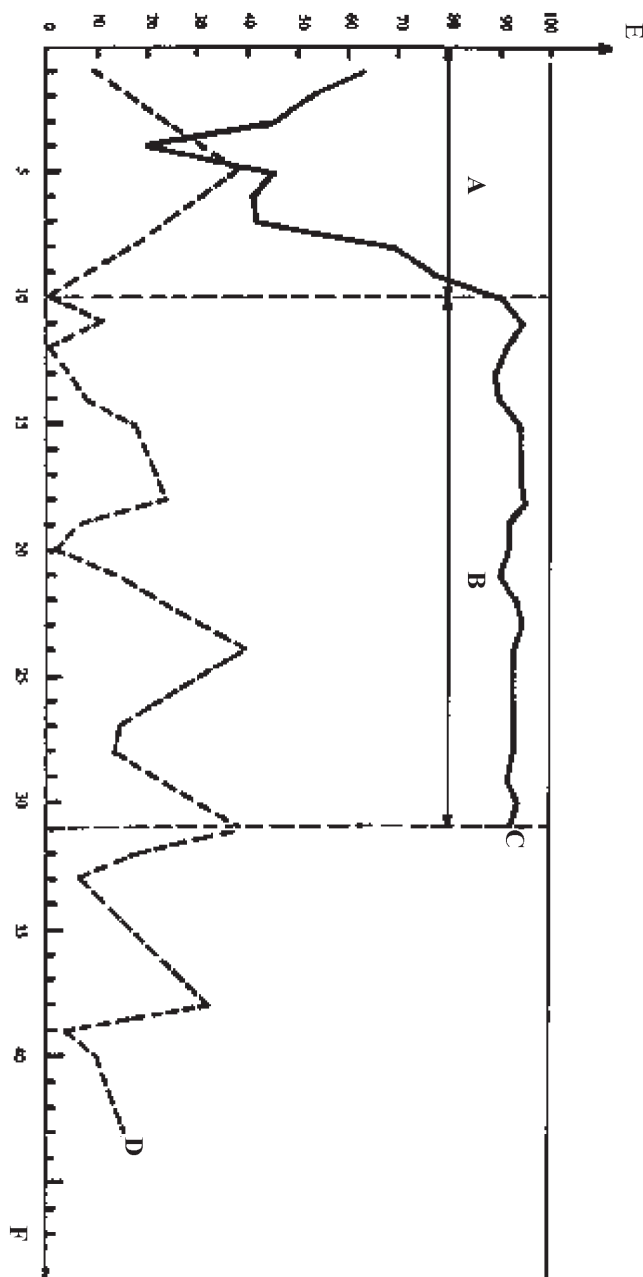
A. Vätskenivå

B. Hård PVC

C. Glas eller vattentät plast (hård PVC)

Figur 3

Beräkning av biologisk nedbrytbarhet — Kontrollprov

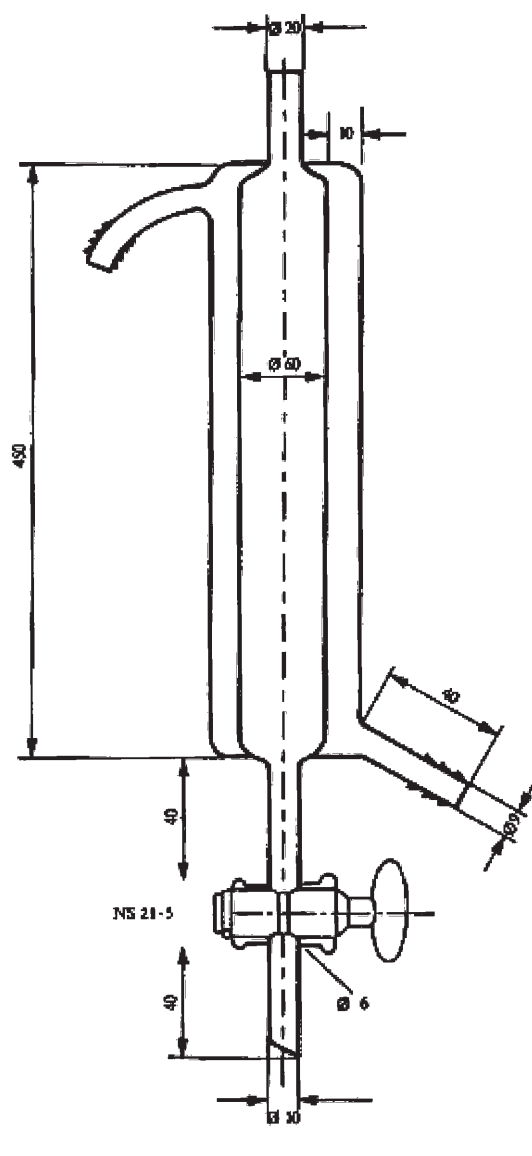

- A. Inkörningsperiod
- B. Period som används vid beräkningen (21 dagar)
- C. Lätt biologiskt nedbrytbar tensid
- D. Tensid som inte är lätt biologiskt nedbrytbar
- E. Biologisk nedbrytbarhet (%)
- F. Tid (dagar)

Figur 4

Uppvärmd jonbytarkolonn

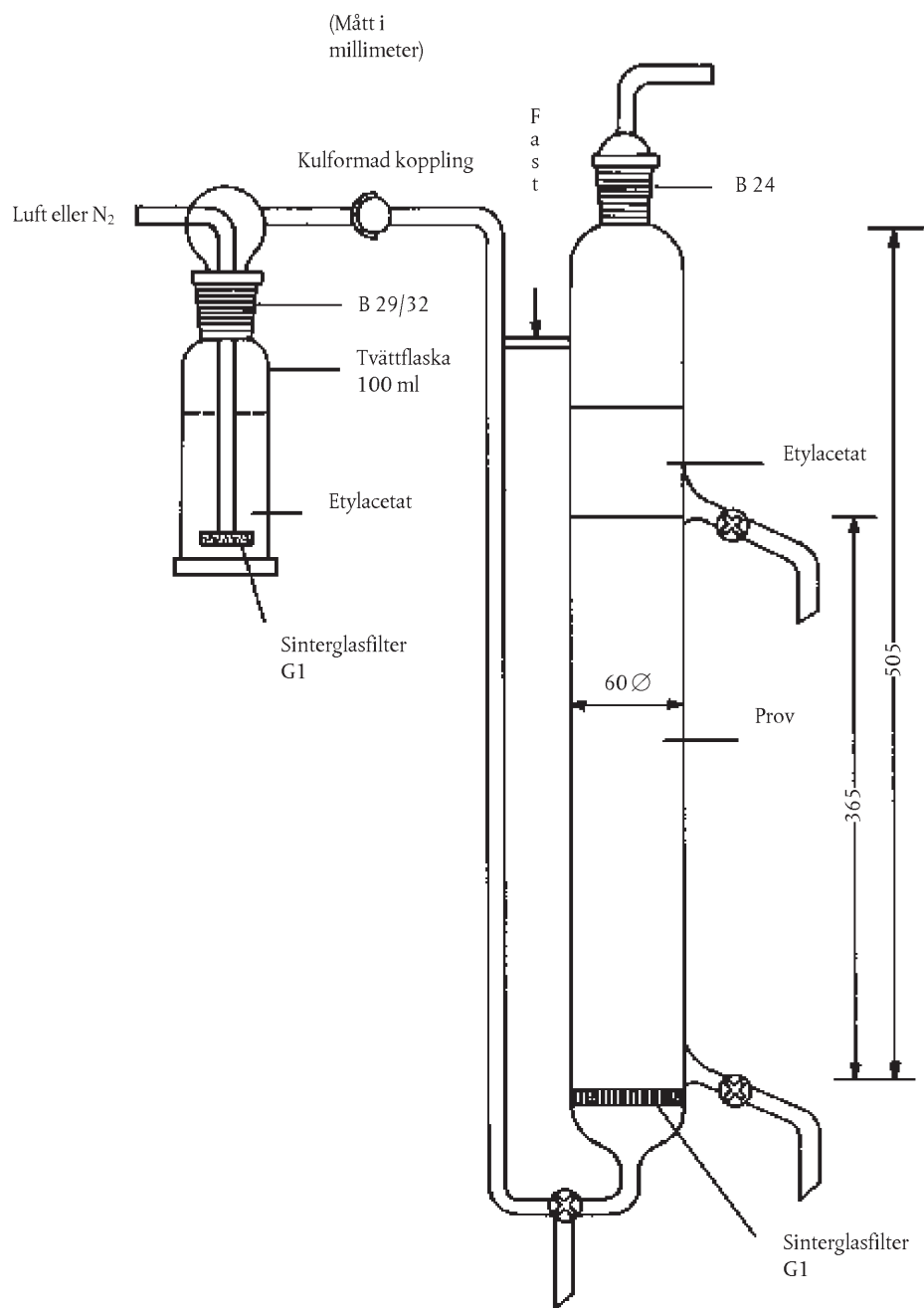
(mått i millimeter)

Figur 5

Utrustning för gasseparering

(mått i mm)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 649/2004
av den 7 april 2004
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter
och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 8 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 7 april 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	104,4
	204	48,9
	212	120,5
	624	124,3
	999	99,5
0707 00 05	052	104,6
	204	132,9
	999	118,8
0709 10 00	220	56,4
	999	56,4
0709 90 70	052	91,5
	204	71,7
	999	81,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,5
	204	43,4
	212	55,7
	220	45,3
	388	44,2
	400	47,2
	600	48,2
	624	58,7
	999	49,0
0805 50 10	052	40,0
	400	52,1
	999	46,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	50,7
	388	82,5
	400	120,9
	404	100,2
	508	76,7
	512	68,4
	524	75,3
	528	75,4
	720	79,7
	804	122,0
	999	85,2
0808 20 50	388	77,9
	512	71,5
	524	80,3
	528	68,6
	999	74,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EGT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 650/2004**av den 6 april 2004****om fastställande av enhetsvärdena för tullvärdesbestämelse när det gäller vissa lättfördärliga varor**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om fastställande av tillämpningsföreskrifter till förordning (EEG) nr 2913/92 om upprättandet av en tullkodex för gemenskapen ⁽²⁾, särskilt artikel 173.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artiklarna 173–177 i förordning (EEG) nr 2454/93 fastställs kommissionens kriterier för bestämmande av de periodiska enhetsvärdena för de produkter som avses i klassificeringen i bilaga 26 i den förordningen.

- (2) Genom tillämpningen av de regler och kriterier som fastställs i ovannämnda artiklar på de uppgifter som meddelats kommissionen i enlighet med bestämmelserna i artikel 173.2 i förordning (EEG) nr 2454/93 kan enhetsvärdena för de avsedda produkterna fastställas i enlighet med vad som föreskrivs i bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enhetsvärden som avses i artikel 173.1 i förordning (EEG) nr 2454/93 skall fastställas i enlighet med vad som anges i tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 9 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 april 2004.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 19.10.1992, p. 1 Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, p 17).

⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, p. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2286/2003 (EGT L 343, 31.12.2003, p 1).

BILAGA

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Färskpotatis 0701 90 50	45,90	341,74	423,32	30,58
1.30	Lök (annan än sättlök) 0703 10 19	40,96	304,96	377,75	27,29
1.40	Vitlök 0703 20 00	137,07	1 020,55	1 264,17	91,33
1.50	Purjolök ex 0703 90 00	66,37	494,17	612,14	44,22
1.80	Vitkål och rödkål 0704 90 10	97,85	728,57	902,49	65,20
1.90	Broccoli (Brassica oleracea L. convar. botrytis (L.) Alef var. italica Plenck) ex 0704 90 90	61,43	457,39	566,58	40,93
1.100	Salladskål ex 0704 90 90	49,54	368,86	456,91	33,01
1.130	Morötter ex 0706 10 00	33,21	247,27	306,30	22,13
1.140	Rädisor ex 0706 90 90	71,58	532,96	660,19	47,69
1.160	Ärter (Pisum sativum) 0708 10 00	319,56	2 379,32	2 947,30	212,92
1.170	Bönor:				
1.170.1	— Bönor (Vigna spp., Phaseolus spp.) ex 0708 20 00	135,40	1 008,13	1 248,79	90,22
1.170.2	— Bönor (Phaseolus ssp. vulgaris var. Compressus Savi) ex 0708 20 00	176,06	1 310,85	1 623,77	117,31
1.200	Sparris:				
1.200.1	— grön ex 0709 20 00	283,47	2 110,63	2 614,47	188,88
1.200.2	— annan ex 0709 20 00	500,68	3 727,91	4 617,82	333,60
1.210	Auberginer (äggplantor) 0709 30 00	188,64	1 404,56	1 739,85	125,69
1.220	Stjälkselleri (Apium graveolens L., var. dulce (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	63,39	472,01	584,69	42,24
1.230	Kantareller 0709 59 10	994,91	7 407,80	9 176,15	662,91
1.240	Paprika 0709 60 10	224,94	1 674,86	2 074,67	149,88
1.270	Sättpotatis, hela, färska (avsedda som livsmedel) 0714 20 10	124,32	925,67	1 146,64	82,84
2.30	Ananas, färsk ex 0805 30 00	92,32	687,37	851,45	61,51

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.40	Avocado, färsk ex 0804 40 00	161,20	1 200,23	1 486,74	107,41
2.50	Guava och mango, färsk ex 0804 50 00	—	—	—	—
2.60	Apelsiner, färsk:				
2.60.1	— Blod och halvblodapelsiner 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia Lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita, Hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— Andra 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Mandariner, (inbegripet tangeriner och satsumas) färsk; klementiner, wilkings och liknande citrushybrider, färsk:				
2.70.1	— Klementiner ex 0805 20 10	113,94	848,40	1 050,92	75,92
2.70.2	— Monreales och satsumas ex 0805 20 30	187,19	1 393,73	1 726,43	124,72
2.70.3	— Mandariner och wilkings ex 0805 20 50	62,79	467,52	579,13	41,84
2.70.4	— Tangeriner och andra ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	74,05	551,38	683,00	49,34
2.85	Limefrukter (Citrus aurantifolia, Citrus latifolia), färsk 0805 50 90	100,27	746,55	924,76	66,81
2.90	Grapefrukter, färsk:				
2.90.1	— blonda ex 0805 40 00	49,74	370,35	458,76	33,14
2.90.2	— blod ex 0805 40 00	54,29	404,24	500,74	36,17
2.100	Bordsdruvor 0806 10 10	125,91	937,48	1 161,27	83,89
2.110	Vattenmeloner 0807 11 00	55,71	414,80	513,82	37,12
2.120	Melon (andra än vattenmelon):				
2.120.1	— Amarillo, Cuper, Honey Dew (inbegripet Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (inbegripet Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	63,74	474,59	587,88	42,47
2.120.2	— andra slag ex 0807 19 00	131,45	978,71	1 212,34	87,58
2.140	Päron:				
2.140.1	— Päron — Nashi (Pyrus pyrifolia) Päron — Ya (Pyrus bretschneideri) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Andra ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoser 0809 10 00	608,11	4 527,80	5 608,66	405,18
2.160	Körsbär 0809 20 95 0809 20 05	338,62	2 521,26	3 123,13	225,62

Nr	Varuslag	Belopp per enhet à 100 kg netto			
	Art, sort, KN-nr	EUR	DKK	SEK	GBP
2.170	Persikor 0809 30 90	136,94	1 019,64	1 263,04	91,25
2.180	Nektariner ex 0809 30 10	114,51	852,64	1 056,18	76,30
2.190	Plommon 0809 40 05	93,67	697,41	863,89	62,41
2.200	Jordgubbar 0810 10 00	116,78	869,54	1 077,11	77,81
2.205	Hallon 0810 20 10	304,95	2 270,57	2 812,58	203,19
2.210	Bär av arten Vaccinium myrtillus 0810 40 30	1 278,15	9 516,74	11 788,53	851,63
2.220	Kiwifrukter (Actinidia chinensis Planch.) 0810 50 00	145,75	1 085,21	1 344,27	97,11
2.230	Granatäpplen ex 0810 90 95	315,50	2 349,12	2 909,89	210,22
2.240	Kaki/persimoner (inbegripet sharonfrukter ex 0810 90 95	283,21	2 108,70	2 612,07	188,70
2.250	Litchiplommon ex 0810 90 30	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 651/2004
av den 6 april 2004
om upphörande av fiske efter tunga med fartyg under belgisk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2287/2003 av den 19 december 2003 om fastställande för år 2004 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽²⁾ föreskrivs kvoter för tunga för år 2004.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, bör kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av tunga i farvattnen i ICES-område VII h, j, k, som gjorts av fartyg som för belgisk flagg eller som är

registrerade i Belgien, uppnått den tilldelade kvoten för år 2004. Belgien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 20 mars 2004. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av tunga i farvattnen i ICES-område VII h, j, k, som gjorts av fartyg som för belgisk flagg eller som är registrerade i Belgien, skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Belgien för år 2004.

Fiske efter tunga i farvattnen i ICES-område VII h, j, k, som görs av fartyg som för belgisk flagg eller som är registrerade i Belgien, skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 20 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 april 2004.

På kommissionens vägnar
Jörgen HOLMQUIST
Generaldirektör för fiske

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr. 1954/2003 (EUT L 289, 7.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 344, 31.12.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 652/2004**av den 7 april 2004****om rättelse av kommissionens förordning (EG) nr 362/2004 om öppnande av en förmånstullkvot för import av rörråsocker med ursprung i AVS-länderna för leverans till raffinaderierna under perioden 1 mars 2004–30 juni 2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, särskilt artikel 39.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Ett fel har smugit sig in i kommissionens förordning (EG) nr 362/2004 ⁽²⁾ när det gäller löpnumret för den kvot som öppnas genom den förordningen. Detta skiljer sig från det löpnummer som redan fastställts för alla kvoter av särskilt förmånsocker för regleringsåren 2003/04, 2004/05 och 2005/06 i artikel 16 andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1159/2003 av den 30 juni om tillämpningsföreskrifter för regleringsåren 2003/04, 2004/05 och 2005/06 vid import av rörråsocker inom ramen för vissa tullkvoter och förmånsavtal och om ändring av förordningarna (EG) nr 1464/95 och (EG) nr 779/96 ⁽³⁾.

- (2) Förordning (EG) nr 362/2004 bör därför rättas och hänvisningen till löpnumret stryks från och med den dag då den förordningen skall tillämpas.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EG) nr 362/2004 skall andra stycket utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 mars 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUT L 63, 28.2.2004, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 162, 1.7.2003, s. 25. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 96/2004 (EUT L 15, 22.1.2004, s. 3).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 653/2004**av den 7 april 2004****om inledande av ett anbudsförfarande för vinalkohol för nya industriella användningsområden, nr EG 51/2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för vin.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (¹), särskilt artikel 33 i denna, och

Artikel 1

av följande skäl:

Försäljning av vinalkohol för nya industriella användningsområden skall ske genom anbudsinfordran nr EG 51/2004. Alkoholen har framställts genom destillation enligt artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 och innehåller av det franska interventionsorganet.

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna (²) fastställs bland annat tillämpningsföreskrifter för avsättning av de alkohollager som uppstått genom destillationer enligt artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som innehåller av interventionsorganen.

Den volym som utbjuds till försäljning omfattar 100 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent. Uppgifter om behållarnas nummer, lagringsplatser och den mängd alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent som varje behållare innehåller anges i bilagan.

- (2) I enlighet med artikel 80 i förordning (EG) nr 1623/2000 bör det organiseras anbudsförfanden för försäljning av vinalkohol för nya industriella användningsområden för att minska gemenskapslagren av vinalkohol och för att möjliggöra att begränsade industriella projekt inom gemenskapen förverkligas eller att vinalkoholen bearbetas till produkter avsedda för export för industriändamål. De gemenskapslager av vinalkohol som finns i medlemsstaterna utgörs av kvantiteter som framställts genom destillation enligt artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999.

Artikel 2

Försäljningen skall äga rum enligt artiklarna 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 och 101 i förordning (EG) nr 1623/2000 och enligt artikel 2 i förordning (EG) nr 2799/98.

- (3) Sedan den 1 januari 1999, och i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron (³), måste försäljningspris och säkerheter uttryckas i euro och utbetalningarna göras i euro.

Artikel 3

1. Anbuden skall lämnas till följande berörda interventionsorgan som innehar alkoholen i fråga:

Onivins-Libourne, Délégation nationale
17, avenue de la Ballastière,
boîte postale 231
F-33505 Libourne Cedex
Tfn (33-5) 57 55 20 00
Telex: 57 20 25
Fax (33-5) 57 55 20 59

eller skickas till samma adress i rekommenderat brev.

- (4) För anbudsinlämnandet bör lägsta priser fastställas, differentierade efter typ av slutgiltigt användningsområde.

2. Anbuden skall läggas i ett förseglat kuvert märkt "Soumission-adjudication en vue de nouvelles utilisations industrielles, n° CE 51/2004" vilket i sin tur skall läggas i ett kuvert som adresseras till det berörda interventionsorganet.

(¹) EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1795/2003 (EUT L 262, 14.10.2003, s. 13).

(²) EGT L 194, 31.7.2000, s. 45. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1710/2003 (EUT L 243, 27.9.2003, s. 98).

(³) EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

3. Anbuden skall vara det berörda interventionsorganet tillhanda senast den 28 april 2004 kl. 12.00 (lokal tid i Bryssel).

4. Varje anbud skall åtföljas av ett bevis på att en deltagandesäkerhet på 4 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent har ställts hos det berörda interventionsorganet.

Artikel 4

De lägsta priserna i anbuderna skall vara 6,80 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent avsedd för produktion av bagerijäst, 26 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent avsedd för produktion av kemiska produkter som aminer och kloral för export, 32 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent avsedd för produktion av eau de Cologne för export och 7,50 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent avsedd för andra industriella användningsområden.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

Artikel 5

Förfarandena för att erhålla prover fastställs i artikel 98 i förordning (EG) nr 1623/2000. Proverna kostar 10 euro/liter.

Interventionsorganet skall tillhandahålla alla relevanta upplysningar om den alkohol som utbjuds till försäljning.

Artikel 6

Säkerheten för fullgörande av skyldigheter skall uppgå till 30 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

ANBU DSFÖRFARANDE FÖR ALKOHOL FÖR NYA INDUSTRIELLA ANVÄNDNINGSOMRÅDEN nr EG 51/
2004

Lagringsplats, volym och egenskaper för den alkohol som bjuds ut till försäljning

Medlemsstat	Plats	Nummer på behållarna	Mängd alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent (hektoliter)	Hänvisningar till förordning (EG) nr 1493/1999 artikel	Typ av alkohol	Alkoholhalt (i volymprocent)
Frankrike	Onivins-Longuefuye F-53200 Longuefuye	20	22 410	27	Råalkohol	+ 92
		4	22 555	27	Råalkohol	+ 92
		10	22 310	28	Råalkohol	+ 92
		15	15 155	28	Råalkohol	+ 92
	Onivins-Port La Nouvelle Av. Adolphe Turel, BP 62 F-11210 Port La Nouvelle	37	550	28	Råalkohol	+ 92
		37	8 100	30	Råalkohol	+ 92
		37	165	27	Råalkohol	+ 92
		36	120	28	Råalkohol	+ 92
		36	8 610	30	Råalkohol	+ 92
		36	25	27	Råalkohol	+ 92
	Totalt		100 000			

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 654/2004**av den 7 april 2004****om ändring av förordning (EG) nr 144/2004 vad beträffar den kvantitet som omfattas av den stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av vanligt vete som innehas av det franska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 144/2004 ⁽²⁾ inleddes en stående anbudsinfordran för försäljning på gemenskapsmarknaden av 200 000 ton vanligt vete som innehas av det franska interventionsorganet.
- (2) I den nuvarande situationen på marknaden bör den kvantitet vanligt vete som innehas av det franska interventionsorganet och som har erbjudits till försäljning på gemenskapens inre marknad ökas till 367 308 ton.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 144/2004 ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 skall "200 000 ton" ersättas med "367 308 ton".
2. I titeln på bilaga skall "200 000 ton" ersättas med "367 308 ton".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 24, 29.1.2004, s. 36.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 655/2004**av den 7 april 2004****om ändring av förordning (EG) nr 466/2001 beträffande nitrat i livsmedel för spädbarn och småbarn****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 315/93 av den 8 februari 1993 om fastställande av gemenskapsförfaranden för främmande ämnen i livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 2.3 i denna,

efter samråd med Vetenskapliga kommittén för livsmedel, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 ⁽²⁾ fastställs högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel, bl.a. sådana livsmedel för spädbarn och småbarn som omfattas av kommissionens direktiv 96/5/EG av den 16 februari 1996 om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn ⁽³⁾.

(2) Enligt förordning (EG) nr 466/2001 skall särskilda gränsvärden för främmande ämnen i livsmedel för spädbarn och småbarn fastställas senast den 5 april 2004.

(3) Som svar på yttrandet som avgavs 1995 av Vetenskapliga kommittén för livsmedel fastställs i förordning (EG) nr 466/2001 i dess ändrade lydelse enligt förordning (EG) nr 563/2002 ⁽⁴⁾ gränsvärden för nitrat i vissa grönsaker. För att skydda folkhälsan, i synnerhet med hänsyn till att cancerframkallande ämnen, t.ex. nitrosaminer, eventuellt kan bildas, bör nitrathalten minskas till en nivå som är så låg som rimligen är möjlig.

(4) Med hänsyn till hälsoskyddet för spädbarn och småbarn, som är en sårbar befolkningsgrupp, bör ett lågt gränsvärde fastställas, vilket går att uppnå med ett strikt urval av de råvaror som används vid tillverkningen av spannmålsbaserade livsmedel och barnmat.

(5) Genom kommissionens direktiv 2002/63/EG ⁽⁵⁾ fastställs gemenskapens provtagningsmetoder för den offentliga kontrollen av bekämpningsmedelsrester i och på produkter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung, och direktiv 79/700/EEG ⁽⁶⁾ upphävs. Bestämmelserna i det direktivet passar för provtagningen för den offentliga kontrollen av nitrat.

(6) Förordning (EG) nr 466/2001 bör därför ändras.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 466/2001 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 oktober 2004.

Denna förordning skall inte tillämpas på produkter som släppts ut på marknaden före den 1 oktober 2004 enligt gällande bestämmelser. Bevisbördan avseende när produkterna har släppts ut på marknaden skall åligga livsmedelsföretaget.

⁽¹⁾ EGT L 37, 13.2.1993, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 77, 16.3.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 455/2004 (EUT L 74, 12.3.2004, s. 11).

⁽³⁾ EGT L 49, 28.2.1996, s. 17. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/13/EG (EUT L 41, 14.12.2003, s. 33).

⁽⁴⁾ EGT L 86, 3.4.2002, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 187, 16.7.2002, s. 30.

⁽⁶⁾ EGT L 207, 15.8.1979, s. 26.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

I avsnitt 1: Nitrater i bilaga I skall följande punkt läggas till som punkt 1.5:

Produkt	Högsta tillåtna halt (mg NO ₃ /kg)	Provtagningsmetod	Referensanalysmetod
"1.5. Barnmat och spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn ⁽¹⁾ ⁽²⁾	200	kommissionens direktiv 2002/63/EG (samma bestämmelser som för beredda livsmedel av vegetabiliskt ursprung och beredda livsmedel av animaliskt ursprung)	

⁽¹⁾ Barnmat och beredda spannmålsbaserade livsmedel för spädbarn och småbarn enligt definitionerna i artikel 1 i kommissionens direktiv 96/5/EG av den 16 februari 1996 om spannmålsbaserade livsmedel och barnmat för spädbarn och småbarn. Högsta tillåtna halter avser produkter som är färdiga att konsumeras eller som rekonstitueras enligt tillverkarens anvisningar.

⁽²⁾ Kommissionen skall senast den 1 april 2006 se över de högsta tillåtna nitrathalterna i livsmedel för spädbarn och småbarn med beaktande av nya vetenskapliga och tekniska rön."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 656/2004**av den 7 april 2004****om ändring av förordning (EEG) nr 752/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3911/92 av den 9 december 1992 om export av kulturföremål⁽¹⁾, särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med den rådgivande kommittén för kulturföremål, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 752/93 av den 30 mars 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3911/92 om export av kulturföremål⁽²⁾ fastslogs en förlaga för standardlicenser för export av de kategorier av kulturföremål som anges i bilagan till förordning (EEG) nr 3911/92. Detta formulär är inte anpassat till Förenta nationernas förlaga till handelsdokument och förorsakar vissa praktiska tillämpningsproblem.
- (2) Det bör därför upprättas en ny förlaga som är anpassad till Förenta nationernas förlaga för handelsdokument. Dessutom bör formuläret åtföljas av förklarande anmärkningar så att berörda personer kan upprätta formuläret på ett enhetligt och korrekt sätt.
- (3) Enligt förordning (EEG) nr 752/93 skall formulären fyllas i på mekanisk eller elektronisk väg eller för hand. För att underlätta det administrativa arbetet är det lämpligt att föreskriva att de medlemsstater som önskar utnyttja denna möjlighet och som har tillgång till behövliga tekniska hjälpmedel får upprätta dokumentet på elektronisk väg.
- (4) För att säkerställa att den utfärdande myndigheten erhåller exemplar nr 3 av formuläret bör det föreskrivas att tullkontoret för utförsel från gemenskapens tullområde direkt återsänder detta exemplar till myndigheten, i stället för att den såsom enligt gällande bestämmelser sänds till exportören eller dennes representant.
- (5) Förordning (EEG) nr 752/93 bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EGT L 395, 31.12.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 77, 31.3.1993, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1526/98 (EGT L 201, 17.7.1998, s. 47).

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 752/93 ändras på följande sätt:

- 1) I artikel 3.3 skall den första meningen ersättas med följande:
"3. Formulären skall tryckas eller upprättas på elektronisk väg och fyllas i på ett av gemenskapens officiella språk, bestämt av de behöriga myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten."
- 2) I artikel 6.1 skall den första meningen ersättas med följande:
"1. Den sökande skall fylla i fälten 1, 3, 6–21, 24 och vid behov 25 på ansökan och de andra exemplaren, bortsett från det eller de fält där förtryckning är tillåten."
- 3) Artikel 8 skall ändras på följande sätt:
 - a) I punkt 1 skall första stycket ersättas med följande:
"1. Det tullkontor som är behörigt att ta emot exportdeklarationen skall säkerställa att de upplysningar som anges på denna eller, i förekommande fall, på ATA-carneten överensstämmer med dem som ges på exportlicensen och att hänvisning görs till licensen i fält 44 i exportdeklarationen eller på talongen i ATA-carneten."
 - b) Punkt 2 skall ersättas med följande:
"2. Efter att ha fyllt i fält 23 i exemplar 2 och 3 skall det tullkontor som är behörigt att ta emot exportdeklarationen till deklareranten eller dennes representant överlämna det exemplar som är avsett för innehavaren av licensen."
 - c) I punkt 3 skall den sista meningen ersättas med följande:
"Tullkontoret skall stämpla i fält 26 i det exemplaret och återsända exemplaret till den utfärdande myndigheten."
- 4) I artikel 16.3 skall den första meningen ersättas med följande:
"3. Licensformuläret skall tryckas eller upprättas på elektronisk väg på ett av gemenskapens officiella språk."
5. Bilaga I skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

De exportlicenser som utfärdas till och med den 30 juni 2004 skall gälla till och med den 30 juni 2005.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA I

FÖRLAGA TILL FORMULÄR FÖR STANDARDLICENS

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

KULTURFÖREMÅL

ANSÖKAN	1	1. Sökande (namn och adress) ☐		2. Exportlicens Nr Giltig till:	
		3. Mottagare (mottagaradress och -land)		4. ☐ DEFINITIV ☐ TILLFÄLLIG Tidsfrist för återimport	
		6. Sökandens representant (namn och adress)		5. Utfärdande myndighet (namn, adress och medlemsstat)	
		7. Föremålets eller föremålens ägare (namn och adress)		8. Beskrivning enligt bilagan till förordning (EEG) nr 3911/92 Kategori eller kategorier av kulturföremål	
	1				
		9. Beskrivning av kulturföremålet eller kulturföremålen			10. KN-nummer
					11. Antal/kvantitet
					12. Värde i nationell valuta
(Om detta utrymme är otillräckligt kan du fortsätta på en eller flera kompletterande sidor, var och en uppräddad i tre exemplar, som innehåller upplysningarna i fälten 9–20)					
13. Syfte för export av kulturföremålet eller kulturföremålen/Licens erfordras av följande skäl					
Identifikationskriterier					
14. Titel eller ämne					
15. Mått		16. Datering		17. Andra kännetecken	
18. Bifogade handlingar/särskilda kännetecken för identifikation av föremålet ☐ Fotografi (i färg) ☐ Bibliografi ☐ Förteckning ☐ Katalog ☐ Förseglingar/plomberingar ☐ Handling som utvisar föremålets värde				19. Upphovsman, epok, ateljé/verkstad eller stil	
				20. Material eller framställningsteknik	
21. Ansökan Jag ansöker härmed om exportlicens för det kulturföremål som beskrivs ovan och försäkrar att alla upplysningar i denna ansökan och i bevishandlingarna är korrekta Ort och datum: Underskrift: Den undertecknandes titel och namn				22. Den utfärdande myndighetens underskrift – stämpel Ort och datum:	

1	ANSÖKAN	24. Fotografi av kulturföremålet eller kulturföremålen
		(minimum 9 cm x 12 cm)
1		
(skall bekräftas genom den utfärdande myndighetens underskrift och stämpel)		
25. Kompletterande sidor Detta formulär åtföljs av kompletterande sidor. Anmärkning: Oanvänt utrymme i fält 9 och på eventuella motsvarande kompletterande sidor skall vederbörligen strykas över av de behöriga myndigheterna.		
26. Utförseltullkontoret Stämpel		

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

KULTURFÖREMÅL

2	INNEHAVARENS EXEMPLAR	1. Sökande (namn och adress) ☐	2. Exportlicens Nr Giltig till:	
		3. Mottagare (mottagaradress och -land)	4. ☐ DEFINITIV ☐ TILLFÄLLIG Tidsfrist för återimport	
		6. Sökandens representant (namn och adress)	7. Föremålets eller föremålens ägare (namn och adress)	
		8. Beskrivning enligt bilagan till förordning (EEG) nr 3911/92 Kategori eller kategorier av kulturföremål	5. Utfärdande myndighet (namn, adress och medlemsstat)	
		9. Beskrivning av kulturföremålet eller kulturföremålen		10. KN-nummer
			12. Värde i nationell valuta	
(Om detta utrymme är otillräckligt kan du fortsätta på en eller flera kompletterande sidor, var och en upprättad i tre exemplar, som innehåller upplysningarna i fälten 9–20)				
13. Syfte för export av kulturföremålet eller kulturföremålen/Licens erfordras av följande skäl				
Identifikationskriterier				
14. Titel eller ämne				
15. Mått		16. Datering	17. Andra kännetecken	
18. Bifogade handlingar/särskilda kännetecken för identifikation av föremålet ☐ Fotografi (i färg) ☐ Bibliografi ☐ Förteckning ☐ Katalog ☐ Förseglingar/plomberingar ☐ Handling som utvisar föremålets värde			19. Upphovsman, epok, ateljé/verkstad eller stil	
			20. Material eller framställningsteknik	
23. EXPORTTULLKONTORETS PÅTECKNING Tullkontor Medlemsstat Deklaration för export nr av den			22. Den utfärdande myndighetens underskrift – stämpel Ort och datum:	

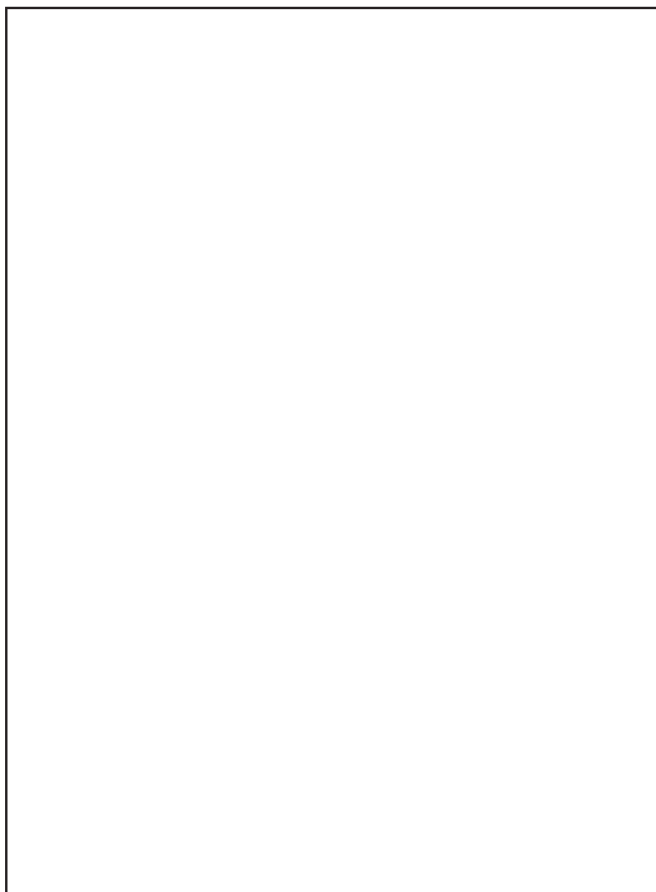
2

24. Fotografi av kulturföremålet eller kulturföremålen

(minimum 9 cm x 12 cm)

INNEHAVARENS EXEMPLAR

2

(skall bekräftas genom den utfärdande myndighetens underskrift och stämpel)

25. Kompletterande sidor

Detta formulär åtföljs av kompletterande sidor.

Anmärkning: Oanvänt utrymme i fält 9 och på eventuella motsvarande kompletterande sidor skall vederbörligen strykas över av de behöriga myndigheterna.

26. Utförseltullkontoret

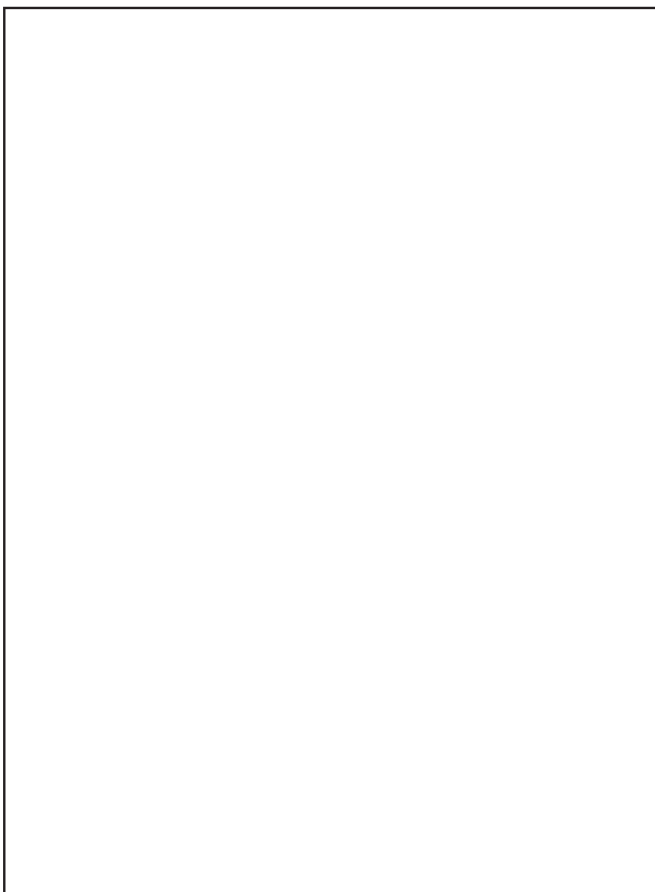
Stämpel

DEN UTFÄRDANDE MYNDIGHETENS EXEMPLAR	3	1. Sökande (namn och adress) ☐		2. Exportlicens Nr Giltig till: <table border="1" style="display: inline-table; width: 100px; height: 20px;"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							
	3	3. Mottagare (mottagaradress och -land)		4. ☐ DEFINITIV ☐ TILLFÄLLIG Tidsfrist för återimport <table border="1" style="display: inline-table; width: 100px; height: 20px;"><tr><td></td><td></td><td></td><td></td></tr></table>							
6. Sökandens representant (namn och adress)		7. Föremålets eller föremålens ägare (namn och adress)									
8. Beskrivning enligt bilagan till förordning (EEG) nr 3911/92 Kategori eller kategorier av kulturföremål		5. Utfärdande myndighet (namn, adress och medlemsstat)									
		9. Beskrivning av kulturföremålet eller kulturföremålen		10. KN-nummer							
				11. Antal/kvantitet							
				12. Värde i nationell valuta							
		(Om detta utrymme är otillräckligt kan du fortsätta på en eller flera kompletterande sidor, var och en upprättad i tre exemplar, som innehåller upplysningarna i fälten 9–20)									
		13. Syfte för export av kulturföremålet eller kulturföremålen/Licens erfordras av följande skäl									
		Identifikationskriterier									
		14. Titel eller ämne									
15. Mått		16. Datering	17. Andra kännetecken								
18. Bifogade handlingar/särskilda kännetecken för identifikation av föremålet <table border="0"><tr><td>☐ Fotografi (i färg)</td><td>☐ Bibliografi</td></tr><tr><td>☐ Förteckning</td><td>☐ Katalog</td></tr><tr><td>☐ Förseglingar/plomberingar</td><td>☐ Handling som utvisar föremålets värde</td></tr></table>			☐ Fotografi (i färg)	☐ Bibliografi	☐ Förteckning	☐ Katalog	☐ Förseglingar/plomberingar	☐ Handling som utvisar föremålets värde	19. Upphovsman, epok, ateljé/verkstad eller stil		
☐ Fotografi (i färg)	☐ Bibliografi										
☐ Förteckning	☐ Katalog										
☐ Förseglingar/plomberingar	☐ Handling som utvisar föremålets värde										
			20. Material eller framställningsteknik								
23. EXPORTTULLKONTORETS PÅTECKNING Tullkontor Medlemsstat Deklaration för export nr av den				22. Den utfärdande myndighetens underskrift – stämpel Ort och datum:							

Underskrift och stämpel

24. Fotografi av kulturföremålet eller kulturföremålen

(minimum 9 cm x 12 cm)

(skall bekräftas genom den utfärdande myndighetens underskrift och stämpel)

25. Kompletterande sidor

Detta formulär åtföljs av kompletterande sidor.

Anmärkning: Oanvänt utrymme i fält 9 och på eventuella motsvarande kompletterande sidor skall vederbörligen strykas över av de behöriga myndigheterna.

26. Utförseltullkontoret

Stämpel

FÖRKLARANDE ANMÄRKNINGAR

1. Allmänt

- 1.1. För att skydda medlemsstaternas kulturarv krävs det licens vid export av kulturföremål i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 3911/92 av den 9 december 1992.

Kommissionens förordning (EEG) nr 752/93 av den 30 mars 1993 innehåller en förlaga till det formulär som skall användas vid upprättandet av standardlicenser. Syftet med detta formulär är att garantera en enhetlig kontroll av exporten av kulturföremål vid gemenskapens yttre gränser.

Kommissionens förordning (EG) nr 1526/98 av den 16 juli 1998 innehåller förlagor för två andra typer av exportlicenser, nämligen

- särskild öppen licens, avsedd att utfärdas för ett visst kulturföremål som regelbundet kan komma att föras ut temporärt från gemenskapen för att användas eller ställas ut i tredjeland,
- allmän öppen licens, avsedd att utfärdas till museer eller andra institutioner för att användas vid temporär export av föremål som ingår i deras permanenta samlingar och som regelbundet kan komma att exporteras temporärt från gemenskapen för att ställas ut i tredjeland.

- 1.2. Formuläret för standardlicensen består av tre exemplar och bör fyllas i läsligt och med outplånlig skrift, företrädesvis på mekanisk eller elektronisk väg. Om det ifylls för hand skall detta ske med bläck och tryckbokstäver. Formuläret får under alla omständigheter inte innehålla några raderingar, överskrivna ord eller andra ändringar.

- 1.3. Alla fält som inte används måste strykas över för att förhindra senare tillägg.

De olika exemplaren identifieras genom sitt nummer och sin funktion, vilka båda finns angivna i formulärets vänstra marginal. Exemplarens ordning i varje uppsättning är följande:

- Exemplar 1: Ansökan, som skall behållas av den utfärdande myndigheten (varje medlemsstat anger själv denna myndighet). Om det rör sig om flera förteckningar måste så många exemplar 1 som behövs användas och det åligger de utfärdande myndigheterna att avgöra om en eller flera exportlicenser bör utfärdas.
- Exemplar 2: Visas upp vid det behöriga exporttullkontoret som stöd för exportdeklarationen och behålls av den sökande efter det att tullkontorets stämpel påförts.
- Exemplar 3: Visas upp vid det behöriga exporttullkontoret och åtföljer försändelsen till utförseltullkontoret från gemenskapen. Detta kontor påtecknar exemplaret och återsänder det till den utfärdande myndigheten.

2. De enskilda fälten

Fält 1: Sökande: Ange namn eller firmanamn och fullständig adress till bostad eller säte.

Fält 2: Exportlicens: Fylls i av de behöriga myndigheterna.

Fält 3: Mottagare: Ange mottagarens namn och fullständiga adress samt det tredjeland till vilket föremålet skall exporteras definitivt eller tillfälligt.

Fält 4: Ange om exporten är definitiv eller tillfällig.

Fält 5: Utfärdande myndighet: Uppgift om den behöriga myndigheten och den medlemsstat som utfärdar licensen.

Fält 6: Sökandens representant: Skall fyllas i endast om sökanden använder sig av en godkänd representant.

Fält 7: Föremålets eller föremålens ägare: Ange namn och adress.

Fält 8: Beskrivning enligt bilagan till förordning (EEG) nr 3911/92 — Kategori eller kategorier av kulturföremål: Föremålen klassificeras enligt kategorierna 1–14. Ange endast det nummer som motsvarar föremålet.

Fält 9: Beskrivning av kulturföremålet eller -föremålen: Ange exakt vilken typ av föremål det rör sig om (t.ex. målning, staty, basrelief, originalnegativ eller positivkopia av en film, möbler, musikinstrument).

- För föremål i kategori 12: Ange område eller geografiskt ursprung.
- För samlingar och föremål på det naturvetenskapliga området: Ange det vetenskapliga namnet.
- För samlingar med arkeologiskt stenmaterial som består av ett större antal föremål räcker det med en allmän beskrivning, som bör åtföljas av en attest eller ett intyg som utfärdats av en vetenskaplig eller arkeologisk institution samt en förteckning över föremålen.

Om utrymmet inte räcker till för att beskriva alla föremål får sökanden använda nödvändigt antal kompletterande sidor.

Fält 10: KN-nummer: Ange upplysningsvis KN-nummer.

Fält 11: Antal/kvantitet: Precisera antalet föremål, särskilt om de ingår i en helhet.

För filmer anges antalet rullar, format och längd i meter.

Fält 12: Värde i nationell valuta: Ange föremålets värde i nationell valuta.

Fält 13: Syfte för export av kulturföremålet eller kulturföremålen/Licens erfordras av följande skäl: Ange om det föremål som skall exporteras har sålts eller skall ställas ut, expertvärderas, repareras eller användas för andra ändamål och om skyldighet till återförsel gäller.

Fält 14: Titel eller ämne: Om särskild titel saknas, ange ämne genom en kort beskrivning av föremålet eller, när det gäller filmer, det ämne som filmen handlar om.

För vetenskapliga redskap eller andra föremål som är svåra att beskriva räcker det att fylla i fält 9.

Fält 15: Mått: De mått som skall anges (i centimeter) är föremålets eller föremålens mått och, i förekommande fall, underlagets mått.

Om föremålets former är komplicerade eller speciella, anges måtten i följande ordning: höjd × bredd × djup.

Fält 16: Datering: Om exakt datering inte är känd anges århundrade, del av århundrade (t.ex. det första kvartsseket eller halvseket) eller årtusende (särskilt för kategorierna 1 och 6).

För antikviteter för vilka en tidsgräns är angiven (äldre än 50 eller 100 år, mellan 50 och 100 år gamla) och där det inte räcker att ange århundradet anges årtal, även om man inte känner till det exakta årtalet (t.ex. kring 1890, ungefär 1950).

För filmer vars exakta datering inte är känd anges årtionde.

För en samling (t.ex. arkiv) anges tidigaste och senaste datering.

Fält 17: Andra kriterier: Ange all annan information som rör sådana formella aspekter kring föremålet som kan bidra till att identifiera det, t.ex. föremålets historia, utförande, tidigare ägare, nuvarande skick och restaureringsgrad, bibliografi, märkning eller elektronisk kod etc.

Fält 18: Bifogade handlingar/särskilda kännetecken för identifiering: Kryssa i lämpliga rutor.

Fält 19: Upphovsman, epok, verkstad eller stil: Ange upphovsmannens namn om det är känt och dokumenterat. Om föremålen har framställts genom samarbete eller är kopior anges upphovsmännen eller den upphovsman som kopierats, om dessa är kända. Om föremålet endast tillskrivs en upphovsman anges 'tillskrivs ...'.

I övriga fall anges verkstad, skola eller stil (t.ex. Velázquez ateljé, venetianska skolan, Mingperioden, Louis quinze-stil eller viktorsiansk stil).

För tryckta arbeten anges utgivarens namn, utgivningsort och utgivningsår.

Fält 20: Medium eller teknik: Här rekommenderas största möjliga precision. Ange de material och den teknik som använts (t.ex. oljemålning, trägravyr, penn- eller kolteckning, gjutning i cire perdue (förlorat vax), nitratfilm etc.)

Fält 21 (exemplar 1): Ansökan: Måste fyllas i av sökanden eller dennes representant, som därigenom intygar riktigheten av de uppgifter som lämnats i ansökan och i bifogade underlag.

Fält 22: Den utfärdande myndighetens påskrift och stämpel: Fylls i av den behöriga myndigheten på de tre exemplaren i tillståndet, liksom uppgift om ort och datum.

Fält 23 (exemplaren 2 och 3): Påskrift av exporttullkontoret: Fylls i av det tullkontor där utförseln sker och exportlicensen uppvisas.

Med 'exporttullkontor' avses det tullkontor där exportdeklarationen lämnas in och exportformaliteterna fullgörs.

Fält 24: Fotografi av kulturföremålet eller kulturföremålen: (Ett färgfotografi av formatet minst 8 × 12 cm) fästs med lim i detta fält. I syfte att underlätta identifieringen av tredimensionella föremål får fotografier tagna ur olika vinklar begäras.

Den behöriga myndigheten skall bestyrka fotografiet genom att påföra sin underskrift och den utfärdande myndighetens stämpel.

De behöriga myndigheterna kan eventuellt kräva andra fotografier.

Fält 25: Kompletterande sidor: Ange det antal kompletterande sidor som använts.

Fält 26 (exemplaren 2 och 3): Utförseltullkontor: Fylls i av utförseltullkontoret.

Med 'utförseltullkontor' avses det sista tullkontoret innan kulturföremålen förs ut från gemenskapens tullområde.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 657/2004**av den 7 april 2004****om ändring av rådets förordning (EG) nr 2368/2002 om genomförande av Kimberleyprocessens certifieringssystem för den internationella handeln med rådiamanter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2368/2002 av den 20 december 2002 om genomförande av Kimberleyprocessens certifieringssystem för den internationella handeln med rådiamanter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 101/2004 ⁽²⁾, särskilt artikel 20 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 20 i förordning (EG) nr 2368/2002 anges hur förteckningen i bilaga II över de deltagande parterna i Kimberleyprocessens certifieringssystem kan ändras.
- (2) Ordförandeskapet i Kimberleyprocessens certifieringssystem har genom ordförandens tillkännagivande av den 1 april 2004 tillhandahållit en uppdaterad förteckning

över de deltagande parterna i systemet. Uppdateringen innebär att Singapore införs i förteckningen som deltagande part och att Libanon utgår. Bilaga II bör därför ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till förordning (EG) nr 2368/2002 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Christopher PATTEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 358, 31.12.2002, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 15, 22.1.2004, s. 20.

BILAGA

"BILAGA II

Förteckning över deltagande parter i Kimberleyprocessens certifieringssystem och deras i vederbörlig ordning utsedda myndigheter enligt artiklarna 2, 3, 8, 9, 12, 17, 18, 19 och 20

ANGOLA

Ministry of Geology and Mines
Rua Hochi Min
Luanda
Angola

ARMENIEN

Department of Gemstones and Jewellery
Ministry of Trade and Economic Development
Jerevan
Armenien

AUSTRALIEN

- Community Protection Section
Australian Customs Section
Customs House, 5 Constitution Avenue
Canberra ACT 2601
Australien
- Minerals Development Section
Department of Industry, Tourism and Resources
GPO Box 9839
Canberra ACT 2601
Australien

VITRYSSLAND

Department of Finance
Sovetskaja Str., 7
220010 Minsk
Vitryssland

BOTSWANA

Ministry of Minerals, Energy & Water Resources
PI Bag 0018
Gaborone
Botswana

BRASILIEN

Ministry of Mines and Energy
Esplanada dos Ministérios - Bloco 'U' - 3º andar
70065-900 Brasília-DF
Brasilien

BULGARIEN

Ministry of Economy
Multilateral Trade and Economic Policy and Regional Cooperation
Directorate
12, Al. Batenberg str.
1000 Sofia
Bulgarien

KANADA

— Internationell:

Department of Foreign Affairs and International Trade
Peace Building and Human Security Division
Lester B Pearson Tower B — Room: B4-120
125 Sussex Drive Ottawa, Ontario K1A 0G2
Kanada

— För att rekvirera förlaga till det kanadensiska Kimberleyprocesscertifikatet:

Stewardship Division
International and Domestic Market Policy Division
Mineral and Metal Policy Branch
Minerals and Metals Sector
Natural Resources Canada
580 Booth Street, 10th Floor, Room: 10A6
Ottawa, Ontario Kanada
K1A 0E4

— Allmänna förfrågningar:

Kimberley Process Office
Minerals and Metals Sector (MMS)
Natural Resources Canada (NRCan)
10th Floor, Area A-7
580 Booth Street
Ottawa, Ontario Kanada
K1A 0E4

CENTRALAFRIKANSKA REPUBLIKEN

Independent Diamond Valuers (IDV)
Immeuble SOCIM, 2ème étage
BP 1613 Bangui
Centralafrikanska republiken

FOLKREPUBLICEN KINA

Department of Inspection and Quarantine Clearance
General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine (AQSIQ)
9 Madiandonglu
Haidian District, Beijing
Kina

HONGKONG, särskild administrativ region i Folkrepubliken Kina

Department of Trade and Industry
Hong Kong Special Administrative Region
Peoples Republic of China
Room 703, Trade and Industry Tower
700 Nathan Road
Kowloon
Hongkong
Kina

DEMOKRATISKA REPUBLIKEN KONGO

Centre d'évaluation, d'expertise et de certification (CEEC)
17th floor, BCDC Tower
30th June Avenue
Kinshasa
Demokratiska republiken Kongo

REPUBLIKEN KONGO

Directorate General — Mines and Geology
Brazzaville
Republiken Kongo

ELFENBENSKUSTEN

Ministry of Mines and Energy
BP V 91
Abidjan
Elfenbenskusten

KROATIEN

Ministry of Economy
Zagreb
Kroatien

TJECKIEN

Ministry of Finance
Letenska 15
Prague 1
Tjeckien

EUROPEISKA GEMENSKAPEN

European Commission
DG External Relations A/2
B-1049 Bryssel

GHANA

Precious Minerals Marketing Company (Ltd)
Diamond House
Kinbu Road
PO Box M. 108
Accra
Ghana

GUINEA

Ministry of Mines and Geology
BP 2696
Conakry
Guinea

GUYANA

Geology and Mines Commission
PO Box 1028
Upper Brickdam
Stabroek
Georgetown
Guyana

UNGERN

Licensing and Administration Office of the Ministry of Economy and Transport
Margit krt. 85
1024 Budapest
Ungern

INDIEN

The Gem & Jewellery Export Promotion Council
Diamond Plaza, 5th Floor 391-A, Fr D.B. Marg
Mumbai 400 004
Indien

ISRAEL

Ministry of Industry and Trade
P.O. Box 3007
52130 Ramat Gan
Israel

JAPAN

— United Nations Policy Division
Foreign Policy Bureau
Ministry of Foreign Affairs
2-11-1, Shibakoen Minato-ku
105-8519 Tokyo
Japan

— Mineral and Natural Resources Division
Agency for Natural Resources and Energy
Ministry of Economy, Trade and Industry
1-3-1 Kasumigaseki Chiyoda-ku
100-8901 Tokyo
Japan

REPUBLIKEN KOREA

— UN Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Government Complex Building
77 Sejong-ro, Jongro-gu
Seoul
Sydkorea

— Trade Policy Division
Ministry of Commerce, Industry and Enterprise
1 Joongang-dong, Kwacheon-City
Kyunggi-do
Sydkorea

DEMOKRATISKA FOLKREPUBLIKEN LAOS

Department of Foreign Trade
Ministry of Commerce
Vientiane
Laos

LESOTHO

Commission of Mines and Geology
PO Box 750
Maseru 100
Lesotho

MALAYSIA

Ministry of International Trade and Industry
Blok 10
Komplek Kerajaan Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Malaysia

MAURITIUS

Ministry of Commerce and Co-operatives
Import Division
2nd Floor, Anglo-Mauritius House
Intendance Street
Port Louis
Mauritius

NAMIBIA

Diamond Commission
Ministry of Mines and Energy
Private Bag 13297
Windhoek
Namibia

POLEN

Ministry of Economy, Labour and Social Policy
Plac Trzech Krzyzy 3/5
00-507 Warszawa
Polen

RUMÄNIEN

National Authority for Consumer Protection
Strada Georges Clemenceau Nr. 5, sectorul 1
Bucharest
Rumänien

RYSKA FEDERATIONEN

Gokhran of Russia
14, 1812 Goda st.
121170 Moskva
Ryssland

SIERRA LEONE

Ministry of Mineral Resources
Youyi Building
Brookfields
Freetown
Sierra Leone

SINGAPORE

Ministry of Trade and Industry
100 High Street
#0901, The Treasury
Singapore 179434

SLOVENIEN

Ministry of Finance
Customs Office Ljubljana
Branch Airport Brnik
Zgornji Brnik 130 D
4210 Brnik Aerodrom
Slovenien

SYDAFRIKA

South African Diamond Board
240 Commissioner Street
Johannesburg
Sydafrika

SRI LANKA

Trade Information Service
Sri Lanka Export Development Board
42 Nawam Mawatha
Colombo 2
Sri Lanka

SCHWEIZ

State Secretariat for Economic Affairs
Export Control Policy and Sanctions
Effingerstrasse 1
3003 Bern
Schweiz

TAIWAN, PENGHU, KINMEN OCH MATSU, separat tullområde

Import and Export office
Licensing and Administration
Board of Foreign Trade
Taiwan

TANZANIA

Commission for Minerals
Ministry of Energy and Minerals
Box 2000
Dar es Salaam
Tanzania

THAILAND

Ministry of Commerce
Department of Foreign Trade
44/100 Thanon Sanam Bin Nam-Nonthaburi
Muang District
Nonthaburi 11000
Thailand

TOGO

Directorate General — Mines and Geology
BP 356
216, Avenue Sarakawa
Lomé
Togo

UKRAINA

- Ministry of Finance
State Gemological Center
Degtyarivska St. 38-44
Kiev 04119
Ukraine
- International Department
Diamond Factory 'Kristall'
600 Letiya Street 21
21100 Vinnitsa
Ukraine

FÖRENADE ARABEMIRATEN

Dubai Metals and Commodities Centre
Box 63
Dubai
Förenade arabemiraten

AMERIKAS FÖRENTA STATER

U.S. Department of State
2201 C St., N.W.
Washington D.C.
Förenta staterna

VENEZUELA

Ministry of Energy and Mines
Apartado Postal No. 61536 Chacao
Caracas 1006
Av. Libertadores, Edif. PDVSA, Pent House B
La Campina — Caraca
Venezuela

VIETNAM

Export-Import Management Departement
Ministry of Trade of Vietnam
31 Trang Tien
Hanoi 10000
Vietnam

ZIMBABWE

Principal Minerals Development Office
Ministry of Mines and Mining Development
Private Bag 7709, Causeway
Harare
Zimbabwe"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 658/2004**av den 7 april 2004****om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder avseende import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3285/94 av den 22 december 1994 om gemensamma importregler och om upphävande av förordning (EG) nr 518/94 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2474/2000 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 7 och 16 i denna,med beaktande av rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, (EEG) nr 1766/82 och (EEG) nr 3420/83 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 427/2003 ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 6 och 15 i denna,

efter samråd med den rådgivande kommitté som inrättats genom artikel 4 i förordning (EG) nr 3285/94 respektive i förordning (EG) nr 519/94, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

- (1) Den 20 juni 2003 underrättade den spanska regeringen kommissionen om att importen av beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) var sådan att det föreföll berättigat med skyddsåtgärder i enlighet med förordningarna (EG) nr 3285/94 och (EG) nr 519/94. Den lämnade upplysningar om den tillgängliga bevisning som faststälts på grundval av artikel 10 i förordning (EG) nr 3285/94 och artikel 8 i förordning (EG) nr 519/94 och begärde att kommissionen skulle vidta skyddsåtgärder i enlighet med dessa instrument.
- (2) Spanien gjorde gällande att importen av den berörda produkten på senare tid hade ökat kraftigt och snabbt, både i absoluta tal och i förhållande till produktionen och förbrukningen i gemenskapen. Vidare hävdade Spanien att den ökade importvolymen till Europeiska gemenskapen hade inverkat negativt på prisnivån i gemenskapen och på gemenskapsproducenternas marknadsandel och försäljningsvolym, vilket vållat dem allvarlig skada. Spanien uppmanade också till ett omedelbart införande av gemenskapsskyddsåtgärder.
- (3) Kommissionen underrättade alla medlemsstater om läget och samrådde med dem om villkoren för importen, importutvecklingen, den allvarliga skadan eller risken för sådan skada och olika aspekter av den ekonomiska och handelsmässiga situationen för de berörda gemenskapsprodukterna.
- (4) Den 11 juli 2003 inledde kommissionen en undersökning rörande allvarlig skada, eller risk för sådan skada, för de gemenskapsproducenter som producerar produkter som är likadana som eller konkurrerar direkt med den importerade produkten.
- (5) Efter en preliminär undersökning införde kommissionen, genom kommissionens förordning (EG) nr 1964/2003 av den 7 november 2003, provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa beredda eller konserverade citrusfrukter (mandariner osv.) ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 53.⁽²⁾ EGT L 286, 11.11.2000, s. 1.⁽³⁾ EGT L 67, 10.3.1994, s. 89.⁽⁴⁾ EUT L 65, 8.3.2003, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 290, 8.11.2003, s. 3.

- (6) Kommissionen fortsatte med en fullständig undersökning rörande den berörda produkten och underlättade officiellt de exporterande producenterna och importörerna samt de intresseorganisationer för dem som kommissionen visste var berörda, företrädarna för exportländer och producenterna i gemenskapen.
- (7) Vissa exporterande producenter och producenter och importörer i gemenskapen lämnade synpunkter skriftligen. Alla berörda parter som inom angiven tidsfrist begärde att bli hörda och som kunde visa att de troligen skulle komma att beröras av undersökningsresultaten och att det fanns särskilda skäl till att höra dem, beviljades detta. Parternas muntliga och skriftliga synpunkter övervägdes och beaktades vid fastställandet av de slutgiltiga undersökningsresultaten. Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för ett slutgiltigt avgörande.

2. RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN

2.1 BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN ELLER DIREKT KONKURRERANDE PRODUKT

2.1.1 Berörd produkt

- (8) Den produkt som till kommissionen uppgivits uppvisa en sådan importutveckling att det är påkallat med skyddsåtgärder är vissa beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider, utan tillsats av alkohol men med tillsats av socker (nedan kallade "den berörda produkten").
- (9) Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 2008 30 55 och 2008 30 75. Dessa KN-nummer avser den berörda produkten löst liggande i förpackningar med en nettovikt av mer än 1 kg respektive högst 1 kg.
- (10) Det framgick av undersökningen att den berörda produkten erhålls genom att vissa varieteter av små citrusfrukter (främst satsumas) skalas och delas i klyftor innan de förpackas i sockersirap (14 till 16 %). Skalningen och uppdelningen i klyftor kan antingen ske manuellt eller maskinellt.
- (11) Den berörda produkten säljs i förpackningar av olika storlekar för att möta behoven både på konsumentmarknaden och inom restaurang- och livsmedelsindustrin. På konsumentmarknaden dominerar förpackningar med en nettovikt av 312 gram (175 gram avrunna), även om försäljningen av den större storleken på 850 gram (480 gram) ökar i andel. De större förpackningarna, särskilt de på 2,65 kilogram (1 500 gram) och 3,1 kilogram (1 700 gram), används i restaurang- och livsmedelsindustrin, varvid förpackningarna på 2,65 kilogram är populärast.
- (12) Satsumas, klementiner och andra små citrusfrukter går vanligtvis under samlingsbeteckningen "mandariner". De flesta av dessa olika fruktvarieteter kan användas som färsk produkt eller för saftframställning eller konservering. Dessa produkter är likartade, och färska mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och liknande citrushybrider klassificeras samtliga enligt samma KN-nummer på den sexsiffriga nivån (0805 20).
- (13) Några exporterande producenter hävdade att inte bara konserverade mandariner utan all konserverad frukt borde betraktas som en och samma importerade berörda produkt.
- (14) Kommissionen avvisade detta påstående och bekräftade att det finns en skillnad mellan konserverade mandariner och andra typer av konserverad frukt. De färska frukter som används vid framställningen av andra typer av konserverad frukt klassificeras enligt andra KN-nummer på sexsiffrig nivå. Det är visserligen riktigt att konserverade mandariner och annan konserverad frukt klassificeras enligt HS-nummer 20.08, men det gör även andra olikartade produkter. Det faktum att en produkt klassificeras enligt HS-nummer 20.08 anses därför inte i sig vara en viktig faktor. Olika typer av konserverad frukt (bestående av såväl en enda varietet som flera olika varieteter) har visserligen vissa gemensamma egenskaper (t.ex. lång hållbarhetstid, konservering i sockersirap eller fruktsaft), men produkternas smak, konsistens, storlek, form och färg skiljer sig åt, och de kan inte med lätthet bytas ut mot konserverade mandariner. Även om samtliga produkter är livsmedel är deras huvudsakliga användningsområden också olika. Produktionsprocessen skiljer sig även åt för varje produkt (beroende på om frukten måste torkas, skalas, hackas, skivas eller delas i klyftor).

- (15) Det hävdades vidare att beredd eller konserverad frukt respektive färsk frukt skulle vara en och samma importerade berörda produkt. Även detta påstående tillbakavisades. Beredd eller konserverad frukt har en annan klassificering än färsk frukt på fyrsiffrig nivå. Färsk frukt behandlas inte och har en begränsad hållbarhetstid. Färsk frukt tvättas, skalas, urkärnas, skivas, hackas eller behandlas på annat sätt vanligtvis av slutanvändaren. Den anses generellt sett ha andra egenskaper (smak, konsistens osv.) än beredd eller konserverad frukt samt olika slutanvändningsområden.
- (16) Trots att den berörda produkten kan framställas av ett antal urskiljbara olika typer av små citrusfrukter, finns i olika kvaliteter och är löst liggande i förpackningar av olika storlek framgår det av kommissionens undersökning att de alla har samma eller liknande fysiska egenskaper och användningsområden. Kommissionen fastställer därför att den berörda produkten är en och samma produkt, vilken klassificeras enligt de ovannämnda KN-numren.

2.1.2 Likadan eller direkt konkurrerande produkt

- (17) Kommissionen undersökte huruvida den produkt som tillverkas av gemenskapens producenter (nedan kallad "den likadana produkten") är likadan som den berörda importerade produkten.
- (18) Den berörda produkten produceras i olika kvaliteter, där andelen skadade klyftor i allmänhet utgör högst omkring 10 % (denna kvalitet beskrivs vanligen som "hög"). Övriga är av "standardkvalitet". Några samarbetsvilliga exportörer och importörer hävdade att konserverade mandariner med ursprung i Kina var av bättre kvalitet än de med ursprung i EU, eftersom de skalades för hand, och att importen från Kina vanligtvis hade en lägre andel skadade klyftor. Även om en stor majoritet av importen har sitt ursprung i Kina är bevisningen motstridig när det gäller kvaliteten/den uppfattade kvaliteten för den berörda produkten och den likadana produkten och detta kvalitetsargument kunde således inte styrkas.
- En importör handlade både med prima och sekunda kvaliteter av den berörda produkten. Det framgick av kontrollen att han under 2002 köpte en aning större kvantitet prima kvalitet från Spanien än från Kina och att all import av sekunda kvalitet kom från Kina.
- I syfte att säkerställa kvaliteten på sina produkter och högsta möjliga hygienstandard har gemenskapsproducenterna gjort betydande investeringar i ett omfattande moderniseringsprogram. Dessutom har de en hög grad av automatisering i sina produktionsprocesser. Gemenskapsproducenterna påpekade att konsumenternas betänkligheter när det gäller hur väl hygien kontrolleras i samband med konserveringen av de importerade produkterna har lett till att konsumenterna i vissa länder föredrar konserverade mandariner från gemenskapsproducenterna.
- (19) Under dessa omständigheter fastställer kommissionen att det inte finns någon betydande skillnad mellan den faktiska och den uppfattade kvaliteten vare sig hos den berörda produkten eller hos gemenskapsproducenternas produkt, även om det finns smärre skillnader både i fråga om faktisk och uppfattad kvalitet.
- (20) För detta fastställande beaktade kommissionen särskilt följande undersökningsresultat:
- a) Den internationella klassificeringen i tullhänseende (dvs. det sexsiffriga HS-undernumret) var densamma för den importerade produkten och gemenskapsprodukten. Dessa produkter hade samma eller liknande fysiska egenskaper (t.ex. smak, storlek, form och konsistens). Det fanns vissa skillnader i kvalitet, men dessa uppfattades i allmänhet inte av konsumenterna. Vidare gjorde det faktum att vissa importerade produkter som såldes på den europeiska marknaden saknade ursprungsmärkning det svårt för konsumenterna att skilja mellan gemenskapsprodukten och den importerade produkten.

- b) Den importerade produkten och gemenskapsprodukten såldes genom liknande eller identiska försäljningskanaler. Prisuppgifterna var lättillgängliga för köparna, och den berörda produkten och gemenskapsproducenternas produkt konkurrerade huvudsakligen genom priset.
 - c) Den importerade produkten och gemenskapsprodukten hade samma eller liknande slutanvändningsområden och var därför alternativa produkter eller ersättningsprodukter för varandra, vilket innebär att de var lätt utbytbara.
 - d) Den importerade produkten och gemenskapsprodukten uppfattades av konsumenterna som alternativ för att uppfylla vissa särskilda behov, och de skillnader som uppfattades av vissa exportörer och importörer var endast smärre variationer.
- (21) Mot bakgrund av detta drar kommissionen slutsatsen att den importerade produkten och gemenskapsprodukten är "likadana" produkter, trots de skillnader i fråga om produkttegenskaper och produktkvaliteter som anförs i de ovannämnda inlagorna.

2.2 DEFINITION AV GEMENSKAPENS PRODUCENTER

- (22) Den sammanlagda produktionen i gemenskapen under konserveringssäsongen 2002/03 uppgick till omkring 40 000 ton. All produktion av den berörda produkten i gemenskapen skedde i Spanien.
- (23) De åtta producenter (konserveringsföretag) i gemenskapen som var fullt samarbetsvilliga i undersökningen var samtliga medlemmar i organisationer som i sin tur var medlemmar i FNACV (den nationella spanska intresseorganisationen för frukt- och grönsaksindustrin). Under säsongen 2002/03 uppgick den sammanlagda produktionen i gemenskapen av den berörda produkten till 39 600 ton, varav de ovannämnda producenterna svarade för 34 150 ton, vilket motsvarar mer än 85 % av den totala gemenskapsproduktionen. Dessa producenter svarade således för en övervägande del av den totala produktionen i gemenskapen i den mening som avses i artikel 5.3 c i förordning (EG) nr 3285/94 och artikel 15.1 i förordning (EG) nr 519/94. De anses därför utgöra gemenskapens producenter i samband med detta förfarande.

3. ÖKAD IMPORT

3.1 INLEDNING

- (24) Kommissionen undersökte huruvida den berörda produkten importerades till gemenskapen i så kraftigt ökade kvantiteter – i absoluta tal eller i förhållande till gemenskapens totala produktion – eller under sådana omständigheter att importen därigenom orsakade, eller riskerade att orsaka, gemenskapens producenter allvarlig skada. Kommissionen inriktade sig i detta avseende på importen av den berörda produkten under den senaste tidsperiod för vilken det förelåg tillgängliga uppgifter. I tabellen nedan anges importens utveckling under perioden 1998/99–2002/03.

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Import till EU	16 347	17 573	20 335	44 804	44 813
Produktion i gemenskapen	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600
Import/produktion	20 %	23 %	34 %	74 %	113 %

3.2 IMPORTVOLYM

- (25) Under perioden 1998/99–1999/2000 ökade importen med cirka 7 %. Året därpå ökade den med cirka 16 %, dvs. till 20 335 ton 2000/01. Perioden 2000/01–2001/02 ökade importen mycket kraftigt. Den ökade med 120 % under ett enda år och uppnådde 44 804 ton, vilket motsvarar en nivå som är mer än två och en halv gånger högre än importnivån 1998/99. Under konserveringssäsongen 2002/03 stannade importen kvar på ungefär denna nivå.

Denna utvecklingstendens bekräftas av de senaste tillgängliga uppgifterna. Nyligen mottagna uppgifter visar att importen till EU under 2003 (den senaste period för vilken tillgängliga uppgifter föreligger) uppgick till cirka 54 000 ton, med en topp under det sista kvartalet på över 17 000 ton trots att provisoriska skyddsåtgärder infördes den 9 november 2003.

- (26) I förhållande till den sammanlagda produktionen i gemenskapen ökade importen från 20 % under 1998/99 till 34 % under 2000/01, till 74 % under 2001/02 och till 113 % under 2002/03. Denna utvecklingstendens bekräftas av de senaste uppgifterna.

3.3 IMPORTENS MARKNADSANDEL

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Importens marknadsandel	20 %	24 %	31 %	56 %	62 %

- (27) Importens marknadsandel ökade från 20 % till 31 % mellan 1998/99 och 2000/01, för att därefter nästan dubblas (till 56 %) under 2001/02. Importens marknadsandel steg ytterligare till 62 % av förbrukningen under 2002/03. Kommissionen drar därför slutsatsen att ökningarna under senare tid kan anses vara plötsliga, kraftiga och betydande om man jämför dem med utvecklingen under tidigare konserveringssäsonger.

4. IMPORTPRISER

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Pris (i euro/ton)	631	670	792	691	605

Källa: Eurostat.

- (28) Det genomsnittliga priset (cif, vid gemenskapens gräns) för den importerade produkten ökade med 6 % mellan 1998/99 och 1999/2000 och därefter med ytterligare 18 % mellan 1999/2000 och 2000/01, för att därefter minska med 13 % under 2001/02 till 691 euro/ton. De genomsnittliga priserna fortsatte att falla under 2002/03 och nådde nivån 605 euro/ton. Kommissionen noterar att även om priserna ökade under 2000/01 ägde den huvudsakliga importökningen rum under 2001/02 mot en bakgrund av minskande priser, och att priserna fortsatte att minska under 2002/03 (med 12 %).
- (29) Den fallande pristrenden bekräftas ytterligare av de senaste tillgängliga uppgifterna. Uppdaterade uppgifter från importörer om utvecklingen av import- och återförsäljningspriser och försäljningsvolymer under perioden april–december 2003 visar att priserna minskade med ytterligare 13,5 % under den perioden. Det faktum att exporten av konserverade mandariner vanligtvis faktureras i US-dollar innebär att US-dollarns depreciering mot euron bidrog till en ytterligare prissänkning. Under perioden april–december 2003 var US-dollarns genomsnittliga växelkurs mot euron 1,15:1 medan den uppgick till 1,08:1 under perioden 2002/03, dvs. en minskning på 6,6 %. Den sammanlagda prisminskningen uppgick till 13,5 %, varför den inte helt och hållet kan tillskrivas växelkursfluktuationer utan även utgörs av verkliga prissänkningar under månaderna före och kort efter införandet av provisoriska åtgärder.
- (30) Vid bedömningen av den troliga framtida prisutvecklingen noterar kommissionen också att den marknadsledande detaljhandelskedjan för satsumas i Tyskland den 5 januari 2004 (dvs. efter införandet av provisoriska åtgärder) sänkte priset för en standardkonserv på 314 ml från 0,35 euro till 0,29 euro.

5. OVÄNTADE HÄNDELSER

- (31) Under de fem senaste åren inträffade en serie händelser som medförde en kraftig ökning av importen av den berörda produkten, särskilt från Kina. Denna serie händelser kunde inte ha förutsetts vid slutförandet av Uruguayrundan. Det bör noteras att analysen är inriktad på Kina, eftersom mer än 98 % av importen till EU av den berörda produkten har ursprung i Kina.
- (32) Fram till mitten av 1990-talet var Kinas kapacitet för att producera den berörda produkten tillräcklig för att täcka den inhemska efterfrågan och exporten till sina viktigaste och lönsammaste exportmarknader, dvs. Japan och Förenta staterna (västkusten). Kinas export till gemenskapen låg på en låg nivå och var relativt stabil.
- (33) I tabellen nedan anges uppskattningar av den globala förbrukningen samt av Kinas produktionskapacitet, produktion, export och inhemska förbrukning för konserveringssäsongerna 1998/99 till 2002/03. Uppgifterna i tabellen är indexerade, varvid den uppskattade globala förbrukningen för 1998/99 motsvarar index 100.

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Global förbrukning	100	115	113	137	141
Kinas produktionskapacitet	70	96	113	139	148
Kinas produktion	57	82	86	109	124
Kinas inhemska förbrukning	5	9	12	16	20
Kinas totala export (uppskattning)	48	65	70	96	104

Källa: Eurostat och andra officiellt tillgängliga uppgifter samt uppgifter som lämnats i undersökningen. Uppgifterna har indexerats eftersom den part som lämnat uppgifterna rörande Kina begärde att de skulle behandlas konfidentiellt.

- (34) Kinas inhemska förbrukning var, uttryckt som index, 5 under 1998/99, under det att produktionskapaciteten var 70 och den faktiska produktionen uppgick till 57, dvs. mycket mer än vad som behövdes för att tillfredsställa inhemska behov. Kinas inhemska förbrukning ökade till 20 under 2002/03, under det att landets produktionskapacitet ökade till 148 och den faktiska produktionen uppgick till 124 (dvs. 88 % av den uppskattade globala förbrukningen). Även om Kinas förbrukning har ökat snabbt är den fortfarande låg i reala termer. Den globala förbrukningen har visserligen ökat, men detta har skett gradvis (ca 7 % per år). Under dessa omständigheter kunde man inte förutse att Kinas produktionskapacitet skulle stiga kraftigt med 16 % årligen och överskrida den globala förbrukningen 2002/03, vilket inte lämnar något utrymme för andra producenter. Eftersom Kinas inhemska förbrukning endast ökade till 20 innebar ökningen av Kinas produktionskapacitet och produktion ett klart ökat behov av att exportera mycket stora volymer (och mycket riktigt mer än fördubblades exporten under skadeundersökningsperioden, dvs. från 48 till 104). Dessa siffror kan ses mot bakgrund av att Kinas export under 2002/03 var mer än tre gånger större än den uppskattade förbrukningen i Europeiska gemenskapen under samma säsong.
- (35) Det verkar som om handelstvisten mellan EU och Förenta staterna i fråga om hormoner i kött också bidrog till att Kinas export till EU ökade. Den berörda produkten ingick i en förteckning över produkter vilka enligt ett förslag från Förenta staterna skulle omfattas av motåtgärder i samband med den tvisten. De kinesiska producenterna verkar ha uppfattat detta som en möjlighet för dem att avsevärt öka sin export till Förenta staterna som ersättning för EU:s produkt, vilket medförde att Kina betydligt utökade sin konserveringskapacitet. Möjligheten förverkligades emellertid inte, och Kina hade därigenom en stor överskotts kapacitet som måste få alternativ avsättning. EU framstod som den mest attraktiva marknaden, och Kina ökade markant sin export till EU.

- (36) Kinas export uppmuntrades även av landets penningpolitik, enligt vilken yuan renminbi är knuten till US-dollar till en kurs nära 8,28 yuan renminbi/US-dollar, trots skillnader i uppfattningen om de två valutornas relativa värde. Detta ökade starkt sannolikheten för att den berörda produkten skulle exporteras snarare än säljas på Kinas inhemska marknad. Efter den oväntade minskningen av US-dollararnas värde gentemot euron sedan oktober 2000 minskade yuan renminbi också i värde gentemot euron, vilket gjorde EU:s marknad desto mera attraktiv för kinesiska exportörer.
- (37) Kommissionens analys är således att den oväntade utveckling som orsakade ökningen av importen till gemenskapen har sin grund i flera samverkande faktorer, nämligen den exempellösa ökning av Kinas produktionskapacitet som innebar ett starkt tryck att exportera, möjligheten att motåtgärder från Förenta staternas sida i hormontvisten skulle leda till att EU:s produkt inte kunde säljas i Förenta staterna, vilket uppmuntrade till ökad kapacitet och således produktion i Kina, en förändring av konsumenternas uppfattning från och med 2001 samt den kinesiska regeringens växelkurspolitik i kombination med den oväntade minskningen av US-dollararnas värde sedan oktober 2000. Denna kombination av faktorer, vilka helt klart inte kunde förutses vid slutförandet av Uruguayrundan, skapade förutsättningarna för en exempellös ökning av importen till gemenskapen.

6. ALLVARLIG SKADA

6.1 INLEDNING

- (38) För att slutgiltigt kunna fastställa om det föreligger allvarlig skada för gemenskapens producenter av den likadana produkten, dvs. en betydande allmän försämring av gemenskapsproducenternas situation, slutförde kommissionen sin bedömning av alla relevanta faktorer av objektiv och kvantifierbar natur som påverkade gemenskapsproducenternas situation. Särskilt bedömde kommissionen för den berörda produkten utvecklingen av produktionskapacitet, produktion, kapacitetsutnyttjande, antal anställda, produktivitet, kassaflöde, avkastning på sysselsatt kapital, företagsintern användning, lager, förbrukning, försäljning, marknadsandel, priser, prisunderskridande och lönsamhet för säsongerna 1998/99–2002/03.
- (39) Nedan görs en analys av gemenskapens förbrukning, även om den inte är en skadeindikator.

6.1.1 Förbrukning

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Förbrukning (i ton)	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843

- (40) Förbrukningen i gemenskapen av den berörda produkten fastställdes på grundval av gemenskapsproducenternas och andra EU-producenters totala försäljning och den totala importen av den berörda produkten till gemenskapen enligt Eurostats statistik.
- (41) Mellan 1998/99 och 2000/01 minskade förbrukningen i gemenskapen med 18 %, dvs. från 80 065 ton till 65 676 ton. Mellan 2000/01 och 2001/02 ökade den med 23 % och nådde sin högsta nivå för skadeundersökningsperioden (80 960 ton). Under den senaste säsongen (2002/03) minskade förbrukningen med 10 % jämfört med 2001/02 och nådde en nivå som var närmare dess genomsnitt för skadeundersökningsperioden (74 720 ton per år).

6.1.2 Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Kapacitet (i ton)	126 760	129 260	129 260	129 260	129 260
Kapacitetsutnyttjande	65 %	59 %	47 %	47 %	31 %

- (42) Kommissionen analyserade gemenskapsproducenternas produktionskapacitet på grundval av kapaciteterna för en hel säsong (1 oktober–30 september påföljande år). Den likadana produkten produceras under perioden november–februari i produktionsanläggningar varav några kan användas för behandling av andra frukter och grönsaker under resten av året. Under perioden november–februari finns det emellertid inga andra frukter eller grönsaker i de berörda regionerna (Valencia och Murcia i Spanien) att behandla.
- (43) Undersökningen bekräftade att den uppskattade sammanlagda teoretiska produktionskapaciteten hade legat på en stabil nivå under hela skadeundersökningsperioden, med endast en liten ökning (på 2 %) mellan 1998/99 och 1999/2000.
- (44) Kapacitetsutnyttjandet minskade mellan 1998/99 och 1999/2000 från 65 % till 59 %. Denna minskning förklaras delvis av kapacitetsökningen på 2 % under det året, men den beror främst på produktionsminskningen på 7,5 %, från 81 869 ton till 75 767 ton. Kapacitetsutnyttjandet minskade med ytterligare 12 procentenheter under 2000/01 (till 47 %). Det var oförändrat året därpå, men föll därefter till 31 % under 2002/03 (en nedgång på 16 procentenheter). Nedgången i kapacitetsutnyttjandet från och med 1999/2000 återspeglar minskningen av produktionen under samma period.

6.1.3 Total produktion i gemenskapen

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Produktion (i ton)	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600

- (45) Den totala gemenskapsproduktionen minskade från 81 869 ton till 60 329 ton mellan 1998/99 och 2001/02. Under säsongen 2002/03 minskade produktionen med ytterligare 35 % till sin lägsta nivå under skadeundersökningsperioden.
- (46) Utvecklingstendensen i fråga om produktionen bekräftas av de senaste tillgängliga uppgifterna (2003/04) som tyder på en fortsatt minskning av produktionen till 26 165 ton (ej fullständiga uppgifter). Gemenskapsproducenterna kan inte investera och åta sig att producera om de inte har fått några order från sina viktigaste kunder. De får emellertid inga sådana order eftersom de inte kan konkurrera i fråga om priset.

6.1.4 Antal anställda

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Antal anställda (vid periodens slut)	2 502	2 441	2 462	2 419	2 343

- (47) Antalet anställda för produktionen av den berörda produkten minskade under 1999/2000. Det ökade därefter en aning under 2000/01 för att därefter minska ytterligare under 2001/02 och 2002/03. Antalet anställda minskade inte bara hos gemenskapsproducenterna, utan även mandarinkonserveringsindustrin i gemenskapen fick vidkännas en minskning av antalet anställda under femårsperioden, eftersom några av de producenter i gemenskapen som konserverade den berörda produkten upphörde med denna verksamhet före inledandet av skyddsåtgärdsundersökningen. Det är att märka att arbetsstyrkan till mycket stor del utgörs av säsonganställda. Av denna orsak bör tabellen rörande antal anställda kompletteras med tabellen nedan rörande antal arbetade timmar.

6.1.5 Antal arbetade timmar och produktivitet

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Antal arbetade timmar	944 000	985 000	823 000	861 000	625 000
Produktivitet (arbetade timmar per ton)	15,9	16,8	15,6	16,8	17,7

- (48) En mera korrekt bild av inverkan på sysselsättningen hos gemenskapens producenter fås om man studerar antalet arbetade timmar, vilket även inbegriper det arbete som utförs av säsongsarbetarna. Antal arbetade timmar är även en mer rättvisande grund för beräkning av produktiviteten än antalet anställda.
- (49) Siffrorna visar en allmän kontinuerlig nedgång i antalet arbetade timmar, med en minskning från 861 000 timmar till 625 000 timmar under den senaste perioden, dvs. en nedgång på 27 %. Produktiviteten minskade något mellan 1998/99 och 2001/02, från 15,9 till 16,8 arbetade timmar per producerat ton, och minskade ytterligare under den senaste säsongen 2002/03 (ned till 17,7 timmar). Det är att märka att ändringar i produktiviteten huvudsakligen beror på storleken på skörden av färsk frukt.

6.1.6 Kassaflöde och avkastning på sysselsatt kapital

Räkenskapsår	1998	1999	2000	2001	2002
Kassaflöde (index: 1999 = 100)	2	100	80	116	- 4
Avkastning på sysselsatt kapital	15,1	18,9	9,3	9,8	8,1

- (50) Kassaflöde och avkastning på sysselsatt kapital kunde endast undersökas på nivån för de samarbetsvilliga företag som producerade den berörda produkten (snarare än för den berörda produkten) och redovisas per kalenderår. Dessa indikatorer är följaktligen mindre meningsfulla än de övriga indikatorerna. Det framgår dock att kassaflöde och avkastning på sysselsatt kapital minskat väsentligt under den senaste perioden.

6.1.7 Försäljningsvolym

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Försäljningsvolym i gemenskapen (i ton)	63 718	56 483	45 341	36 156	28 030

- (51) Gemenskapsproducenternas försäljning i gemenskapen av den likadana produkten minskade från 63 718 ton till 45 341 ton mellan 1998/99 och 2000/01 till följd av den minskade förbrukningen och ökade importen under denna period. Trots att förbrukningen ökade året därpå fortsatte emellertid försäljningen att minska mellan 2000/01 och 2001/02 (med 20 %) ned till 36 156 ton, under det att importen mer än fördubblades till 44 804 ton. Detta avspeglar importens ökande dominans på marknaden. Under den senaste perioden fortsatte försäljningen att minska till en nivå på 28 030 ton under 2002/03, vilken är den lägsta historiska nivån och innebär en nedgång på 56 % under fyra år.

6.1.8 Marknadsandel

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Marknadsandel	79 %	76 %	69 %	44 %	38 %

- (52) Gemenskapsproducenternas marknadsandel minskade från 79 % till 69 % mellan 1998/99 och 2000/2001, till 44 % under 2001/02 och till 38 % under 2002/03. De stora nedgångarna under de två senaste säsongerna visar på importens ökande marknadspenetration under dessa perioder, som ägde rum trots att gemenskapsproducenterna sänkte sina priser med 17 % mellan 2000/01 och 2001/02 och med ytterligare 6 % under 2002/03.
- (53) Kombinationen av prisnedgång och förlust av marknadsandelar till importen inträffade samtidigt med en kraftig minskning av gemenskapsproducenternas lönsamhet (se nedan).

6.1.9 Den likadana produktens pris och prisunderskridandet

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Pris per enhet för försäljningen i gemenskapen (euro/ton)	826	790	925	827	781
Pris per enhet för export från Kina med tillägg för tull (euro/ton) (*)	732	773	910	790	691
Prisunderskridande (euro/ton)	94	17	15	37	90
Prisunderskridande	11 %	2 %	2 %	4 %	12 %

(*) Källa: Eurostat.

- (54) Det genomsnittliga priset för den likadana produkten sjönk mellan 1998/99 och 1999/2000, men återhämtade sig under 2000/01 då det ökade med 17 % till 925 euro/ton. Under 2001/02 minskade återigen det genomsnittliga priset till 827 euro/ton och under 2002/03 till 781 euro/ton.
- (55) För ett fastställande av nivån på prisunderskridandet undersöktes prisuppgifter för jämförbara tidsperioder i samma handelsled och för försäljning till liknande kunder. En beräkning på grundval av en jämförelse mellan gemenskapsproducenternas genomsnittliga priser fritt fabrik och priserna från producenter med export till importörer i gemenskapen (cif vid gemenskapens gräns inklusive tull) visar att de inhemska priserna underskreds med mellan 2 och 12 % under de fem undersökta säsongerna.

6.1.10 Lönsamhet

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Nettovinst/nettoförlust på försäljning i gemenskapen	4,0 %	0,5 %	6,8 %	- 1,7 %	- 4,3 %

- (56) Gemenskapsproducenternas lönsamhet på försäljningen i gemenskapen varierade avsevärt under den femåriga skadeundersökningsperioden. Den lägsta lönsamheten noterades under 2001/02 och 2002/03, medan lönsamheten var som högst under 2000/01. Samtidigt som importen under 2002/03 nådde sin högsta volym under skadeundersökningsperioden, sjönk genomsnittspriset på importen till 605 euro/ton och genomsnittspriset för gemenskapsprodukten till 781 euro/ton. Denna prisnedgång i kombination med minskningen av försäljningsvolymen inträffade samtidigt som gemenskapsproducenternas lönsamhet sjönk från 6,8 % till -1,7 % under 2001/02, och denna trend förvärrades ytterligare under 2002/03 till en förlust på -4,3 %.
- (57) Målprisunderskridandet avspeglar i vilken utsträckning priset på den importerade produkten är lägre än den prisnivå som gemenskapsproducenterna kan förväntas uppnå när ingen skada föreligger. Nivån på målprisunderskridandet beräknades på grundval av det vägda genomsnittliga icke-skadevållande priset per ton för den i gemenskapen tillverkade produkten. Detta pris beräknades genom att en vinstmarginal på 6,8 % lades till de i gemenskapen tillverkade produkternas respektive produktionskostnad (justerat med transportkostnader för att få en korrekt jämförelse med importprodukter levererade för förbrukning till de viktigaste geografiska områdena). Denna vinstmarginal ansågs rimlig eftersom den hänför sig till gemenskapsproducenternas vinst i en normal handelssituation utan påverkan från en plötslig, kraftig importökning. Det icke-skadevållande priset jämfördes med det vägda genomsnittliga priset per ton för den importerade berörda produkten under perioden april–december 2003, levererat i samma handelsled cif vid gemenskapens gräns och inbegripet tull, kostnader efter importen och importörers vinst. Skillnaden mellan dessa båda priser uttrycktes i procent av cif-priset vid gemenskapens gräns för den importerade produkten och ledde till ett målprisunderskridande på 57,9 %.

6.1.11 Lager

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Utgående lager (i ton)	13 016	10 628	11 205	17 279	11 069

- (58) Lagernivåerna sjönk mellan 1998/99 och 2000/01, ökade därefter avsevärt under 2001/02 och sjönk återigen under 2002/03 till nära den nivå som noterades under 2000/01, i det att gemenskapstillverkarna minskade sina höga lagernivåer genom att skära ned på produktionen. Lagerökningen mellan 2000/01 och 2001/02 sammanföll med en minskning på 20 % av gemenskapsproducenternas försäljningsvolym i gemenskapen och befanns huvudsakligen ha orsakats av denna försäljningsminskning.

6.1.12 Slutsats

- (59) Det framgår av uppgifterna att produktionskapaciteten visserligen ökade något vid början av skadeundersökningsperioden, men att kapacitetsutnyttjandet, produktionen, antalet anställda, produktiviteten, kassaflödet och avkastningen på sysselsatt kapital uppvisade en negativ utveckling. Mot bakgrund av en förbrukning som minskade under två år i följd för att därefter stiga till nästan den tidigare nivån innan den återigen sjönk under 2002/03 framgick det av uppgifterna att utvecklingen var negativ när det gäller försäljning, marknadsandel, priser och lönsamhet under både 2001/02 och 2002/03. Lagernivåerna ökade under 2001/02, men gick tillbaka till sin tidigare nivå under 2002/03.
- (60) Kommissionen noterar särskilt att samtidigt som importen under 2001/02 mer än fördubblades (44 804 ton) låg gemenskapsproducenternas försäljningsvolym i gemenskapen på en låg nivå (36 156 ton) och deras lönsamhet minskade till – 1,7 %. Detta skedde mot bakgrund av en samtidig ökning av förbrukningen det året. Trots att importen i en sådan situation kunde ha förväntats utvecklas i takt med förbrukningen och priserna kunde ha förväntats ligga på en stabil nivå, mer än fördubblades importen medan priserna, både för den importerade produkten och för gemenskapsproducenternas produkt, sjönk.
- (61) Trots att förbrukningen minskade med 10 % under 2002/03 skedde det ingen nedgång i importen och det var gemenskapsproducenterna, vars försäljning minskade med 22 % samtidigt som deras priser föll med 6 %, som främst fick ta konsekvenserna av nedgången i förbrukningen. I kombination med höga lagernivåer från det föregående året tvingade detta gemenskapsproducenterna att avsevärt minska sin produktion.
- (62) Denna kombination av faktorer återspeglas i de ekonomiska indikatorerna för gemenskapsproducenterna. Gemenskapsproducenterna förlorade marknadsandelar, vilka uppvisade sin lägsta nivå under 2002/03. Deras försäljning sjönk också i absoluta tal under både 2001/02 och 2002/03. Som en följd av detta tvingades de minska sin produktion under båda dessa säsonger. Detta ledde i sin tur till att deras kapacitetsutnyttjande minskade under både 2001/02 och 2002/03. Produktiviteten och antalet anställda minskade både 2001/02 och 2002/03. Sammantaget ledde minskningen av försäljningsvolymen och priserna i gemenskapen till en minskning av gemenskapsproducenternas försäljningsintäkter med 29 %, från 41,9 miljoner euro 2000/01 till 29,9 miljoner euro 2001/02 och 21,9 miljoner euro 2002/03. Samtidigt sjönk gemenskapsproducenternas lönsamhet från 6,8 % till –1,7 % under 2001/02 och –4,3 % under 2002/03.
- (63) Med beaktande av alla dessa faktorer drar kommissionen slutsatsen att gemenskapens producenter lidit allvarlig skada.

7. ORSAKSSAMBAND

- (64) För att undersöka om det finns ett orsakssamband mellan den ökade importen och den allvarliga skadan och för att se till att skada som orsakats av andra faktorer inte tillskrivs den ökade importen, gick kommissionen till väga på följande sätt:

— Skadeverkningarna av de faktorer som ansågs orsaka skada skildes från varandra.

- Dessa skadeverkningar tillskrevs de faktorer som orsakat dem.
- Efter att ha identifierat vilken skada som var att hänföra till varje enskild känd faktor fastställde kommissionen huruvida den ökade importen var en faktisk och betydande orsak till den allvarliga skadan.

7.1 ANALYS AV SKADEVÅLLANDE FAKTORER

7.1.1 Inverkan av den ökade importen

- (65) Marknaden för konserverade mandariner är öppen med avseende på försörjningskällor och kunder. Eftersom konserverade mandariner i grunden är en stapelvara, konkurrerar den berörda produkten och den likadana produkten huvudsakligen genom priset.
- (66) Mellan 2000/01 och 2002/03 ökade importens marknadsandel från 31 % till 56 % och därefter till 62 %, under det att gemenskapsproducenternas marknadsandel minskade från 69 % till 44 % och därefter till 38 %. Under samma period ökade importen från 34 % till 74 % och därefter till 113 % av gemenskapsproduktionen, vilket visar att importen även ökat i förhållande till produktionen, till förfång för gemenskapsproducenterna.
- (67) När det gäller priserna på gemenskapens marknad sjönk det av Eurostat noterade genomsnittliga priset per enhet för den importerade produkten från 792 euro/ton till 691 euro/ton och därefter till 605 euro/ton mellan 2000/01 och 2002/03. Det genomsnittliga priset per enhet för gemenskapsprodukten sjönk under samma period från 925 euro/ton till 827 euro/ton och därefter till 781 euro/ton. Minskningen av den likadana produktens genomsnittliga pris per enhet skulle bara den ha fått till effekt att gemenskapsproducenternas intäkter av försäljningen i gemenskapen skulle ha sjunkit med 11 % (4,4 miljoner euro) 2001/02 och med ytterligare 6 % (1,7 miljoner euro) 2002/03. Eftersom försäljningsvolymen samtidigt minskade uppgick den faktiska minskningen av försäljningsintäkterna i gemenskapen till 12 miljoner euro under 2001/02 och till 8 miljoner euro under 2002/03. Denna minskning av försäljningsintäkterna (tillsammans med kostnadsökningen) ledde till en betydande minskning av lönsamheten, och gemenskapsproducenterna uppvisade en förlust på 1,7 % för 2001/02 och 4,3 % för 2002/03.
- (68) Mot denna bakgrund drar kommissionen slutsatsen att det finns en korrelation mellan den ökade lågprisimporten och den allvarliga skada som gemenskapens producenter lidit, och att den ökade importen har haft en skadlig inverkan särskilt i form av ett tryck nedåt på priserna och en volymmässig minskning av gemenskapsproducenternas försäljning på gemenskapsmarknaden.

7.1.2 Inverkan av förändringar i förbrukningen

- (69) Kommissionen genomförde en fullständig undersökning av de skadevållande verkningarna av minskningen av förbrukningen mellan 1998/99 och 2000/01. Minskningen måste ses mot bakgrund av den övergripande trenden under den femåriga undersökningsperioden. Förbrukningen minskade från 80 065 ton 1998/99 till 74 056 ton 1999/2000 och till 65 676 ton 2000/01. Den ökade därefter med 15 284 ton till 80 960 ton 2001/02 och minskade sedan till 72 843 ton under 2002/03.
- (70) Kommissionen noterar att även om förbrukningen minskade 2000/01 till sin lägsta nivå under skadeundersökningsperioden var detta samtidigt det år då gemenskapsproducenterna uppnådde sin högsta lönsamhetsnivå (6,8 %). Däremot ökade förbrukningen 2001/02 till 80 960 ton (den högsta nivå som uppnåddes under perioden), under det att gemenskapsproducenternas lönsamhet samtidigt minskade till -1,7 %. Det finns följaktligen inget klart samband mellan förbrukningen och gemenskapsproducenternas lönsamhet och allmänna ekonomiska situation.

- (71) Vid undersökningen av förbrukningens inverkan på gemenskapsproducenternas lönsamhet måste hänsyn tas till samtliga marknadsaktörers reaktioner på förändringarna i förbrukningen. Det konstaterades i detta sammanhang att samtidigt som gemenskapsproducenterna tvingades minska sin försäljning i gemenskapen med omkring 9 185 ton 2001/02 jämfört med 2000/01, skedde en kraftig ökning av importen (+ 24 469 ton). På ett liknande sätt minskade gemenskapsproducenternas försäljning med över 8 000 ton under 2002/03 samtidigt som importen stannade kvar på samma nivå som förra året.
- (72) När det gäller inverkan på priserna bör förändringar i förbrukningen av konserverade produkter med en betydande hållbarhetstid normalt inte få någon stor inverkan på priserna om produktionen anpassas till marknadens behov. Gemenskapens producenter förefaller i detta avseende ha reagerat genom att minska både produktionen och försäljningen i högre grad än vad som var nödvändigt för att ligga i linje med minskningen av förbrukningen. Detta återspeglas i en motsvarande nedgång i lagernivåerna.
- (73) På samma sätt bör, om pristrycket minskar, de skadeverkningar som härrör från låga priser kunna begränsas. Den viktigaste faktorn är vinst, och en eventuell vinstnedgång skulle ha begränsats till ett minimum om priserna och försäljningsvolymerna inte hade fallit betydligt. Det är därför rimligt att dra slutsatsen att om lågprisimporten inte hade ökat kraftigt skulle inte minskningen av förbrukningen ha medfört väsentliga vinstminskningar.
- (74) Även om samtliga marknadsaktörer hade anpassat sin produktion skulle gemenskapsproducenterna ändå ha sålt mindre under säsongerna 1999/2000, 2000/01 och 2002/03. Förbrukningen 2001/02 låg dock på sin högsta nivå sedan 1998/99 och var ungefär lika stor som under det året. Gemenskapsproducenternas försäljning minskade emellertid med 29 438 ton 2001/02 jämfört med 1998/99, vilket motsvarar en minskning på 43 %. Samtidigt ökade importen 2001/02 med 28 457 ton jämfört med 1998/99. Importen ökade således väsentligt mellan 1998/99 och 2001/02 trots att förbrukningen endast steg en aning.

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Faktisk förbrukning (i ton)	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843
Faktisk marknadsandel	80 %	76 %	69 %	45 %	38 %
Simulerad marknadsandel (*)	80 %	71 %	57 %	45 %	35 %

(*) Simulering med utgångspunkt i att förbrukningen under hela skadeundersökningsperioden skulle ha stannat kvar på samma nivå som 1998/99.

- (75) Tabellen ovan visar att även om förbrukningen hade legat på en konstant nivå under hela skadeundersökningsperioden skulle gemenskapsindustrins marknadsandel ändå inte ha utvecklats på ett radikalt annorlunda sätt. Detta innebär att utvecklingen av förbrukningen endast hade en begränsad inverkan på gemenskapsindustrins marknadsandel.
- (76) Av dessa skäl dras slutsatsen att även om det finns en koppling mellan nedgången i förbrukningen och de observerade skadliga verkningarna, är detta samband inte betydande.

7.1.3 Inverkan av förändringar i exportresultatet

	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Export (i ton)	21 316	21 672	14 544	18 099	17 780

- (77) Kommissionen undersökte även inverkan av exportminskningen. Mellan 1998/99 och 2000/01 minskade gemenskapsproducenternas export av konserverade mandariner volymmässigt från 21 316 ton till 14 544 ton på grund av att gemenskapsproducenterna förlorat marknadsandelar till konkurrerande lågprisimport från Kina (särskilt till följd av den hormontvist som tas upp i skäl 35). Mellan 2000/01 och 2001/02 återhämtade sig exporten och steg till 18 099 ton och uppgick till 17 780 ton säsongen 2002/03. Under femårsperioden minskade exporten med ca 3 500 ton, även om den största minskningen ägde rum mellan 1999/2000 och 2000/01 (vilket är det år då gemenskapsproducenternas lönsamhet var som högst). Exporten ökade däremot 2001/02, vilket var positivt för gemenskapsproducenterna. Under den senaste perioden, dvs. mellan 2001/02 och 2002/03, minskade exporten med 319 ton (– 1,7 %), vilket endast motsvarar 0,8 % av gemenskapsproduktionen för det året.
- (78) Det är även att märka att i lönsamhetsberäkningen i avsnitt 6.1.10 har endast gemenskapsförsäljningen beaktats. Följaktligen har exporten inte haft någon större betydelse för den minskade lönsamhet som konstaterats för gemenskapsproducenterna under den senaste perioden.
- (79) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att det finns ett visst orsakssamband mellan exportminskningen och de skadeverkningar som konstaterats på så vis att t.ex. exportminskningen har bidragit till att minska produktionen och kapacitetsutnyttjandet. Verkningarna ägde dock huvudsakligen rum mellan 1999/2000 och 2000/01 (då gemenskapsproducenterna fortfarande var lönsamma), och den mycket obetydliga exportminskningen 2002/03, som motsvarade mindre än 1 % av gemenskapsproduktionen, kan inte anses ha haft någon märkbar effekt.

7.1.4 Inverkan av outnyttjad kapacitet

- (80) Kommissionen har vidare undersökt om skadeverkningar kan ha uppstått på grund av outnyttjad kapacitet hos gemenskapsproducenterna. Det förekom endast en enda smärre ändring av den uppskattade teoretiska produktionskapaciteten under undersökningsperioden, nämligen då produktionskapaciteten ökade med 2 % 1999/2000 till 129 260 ton.
- (81) Denna kapacitetsökning bidrog till att kapacitetsutnyttjandet minskade 1999/2000 och de därpå följande åren, eftersom den förväntade efterfrågan på ytterligare kapacitet aldrig uppstod. Följaktligen drogs slutsatsen att det finns ett orsakssamband mellan kapacitetsökningen och de skadeverkningar som konstaterats under femårsperiodens första del, även om den ytterligare kapaciteten hade mycket liten inverkan på gemenskapsproducenternas totala lönsamhet.

7.1.5 Inverkan av bristande utbud på råvaror

- (82) Några exportörer hävdade att det var bristande utbud på råvaror (dvs. färska små citrusfrukter) på gemenskapsmarknaden som orsakat gemenskapsproducenternas produktionsminskning. Efter att ha undersökt gemenskapsmarknaden för färska små citrusfrukter fastställde kommissionen emellertid att det fanns ett tillräckligt utbud för att täcka bearbetningsindustrins efterfrågan.
- (83) I tabell A anges den faktiska produktionen av färska små citrusfrukter (klementiner, mandariner och satsumas) för åren 1998–2002.

Tabell A

År	1998	1999	2000	2001	2002
Produktion	2 329 341	2 823 106	2 511 550	2 379 634	2 650 000

Källa: CLAM.

7.1.6 Bearbetningsindustrins efterfrågan på färska små citrusfrukter

- (84) I tabell B anges de kvantiteter klementiner och satsumas som användes av bearbetningsindustrin för framställning av konserverade mandariner under perioden 1998/99–2002/03.

Tabell B

Säsong	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Satsumas och klementiner	120 000	110 000	95 000	95 000	60 000

- (85) Såsom framgår av tabellerna A och B förefaller utbudet av små färska citrusfrukter på gemenskapsmarknaden vida överstiga bearbetningsindustrins efterfrågan.
- (86) Bearbetningsindustrin konkurrerar emellertid med andra inköpare av färska satsumas och klementiner, och sänkningen av priset för den likadana produkten förefaller hindra dess förmåga att konkurrera. Priset för färska mandariner avsedda för behandling fastställs dessutom genom de årliga kontrakt mellan konserverarna och odlarna som ingås i början av säsongen. I tabell C anges det pris som odlarna får för mandariner som säljs som färska produkter och för konservering:

Tabell C

Säsong	1998/99	1999/2000	2000/01	2001/02	2002/03
Färska (euro/ton)	547	498	571	557	527
För konservering (euro/ton)	256	255	313	245	172

- (87) Prisskillnaderna beror på två faktorer. För det första håller det på att bli allt svårare för gemenskapsproducenterna att köpa råvaror (färska satsumas och klementiner) till ett pris som gör det möjligt för dem att uppnå en skäligen lönsamhet. För det andra leder de låga priser som gemenskapsproducenterna erbjuder odlarna för satsumas, dvs. den råvara som huvudsakligen används för konservering, till att odlarna lägger om sin produktion från satsumas till klementiner i syfte att förbättra sin lönsamhet. Det förefaller emellertid inte som om denna process ännu gått tillräckligt långt för att ha gett kännbara resultat när det gäller utbudet till gemenskapsproducenterna.
- (88) Kommissionen drar således slutsatsen att bristande utbud inte bidragit till den skada som gemenskapsproducenterna lidit.

7.1.7 Andra faktorer

- (89) Inga andra skadevållande faktorer (förutom dem som behandlas i avsnitten 7.1.1–7.1.6) identifierades av kommissionen eller framfördes av de berörda parterna i samband med den slutgiltiga undersökningen.

7.2 FÖRDELNING AV SKADEVERKNINGAR

- (90) Den allvarliga skada som gemenskapsproducenterna lidit tog sig främst uttryck i minskade försäljningsvolym, minskade priser per enhet, försämrad lönsamhet och ökade ekonomiska förluster. Kommissionen fastställde tre faktorer som utöver ökningen av importen bidragit till skadan, nämligen minskad förbrukning, exportnedgång och en ökning av den outnyttjade kapaciteten.

- (91) Förbrukningen minskade mellan 1998/99 och 2000/01, för att därefter öka 2001/02 och återigen minska under den senaste säsongen. Importen utvecklades emellertid inte alls i enlighet med förbrukningen, och kommissionen anser att minskningen av förbrukningen mellan 1998/99 och 2000/01 inte hade någon betydande inverkan på vare sig volym eller priser. Minskningen av förbrukningen 2002/03 sammanföll med minskningen av gemenskapsproducenternas försäljningsvolym och priser och försämringen av deras lönsamhet. Kommissionen drar därför slutsatsen att minskningen av förbrukningen bidragit till den allvarliga skada som gemenskapsproducenterna lidit.
- (92) Kommissionen undersökte även minskningen av gemenskapsproducenternas export under femårsperioden. Det förekom en minskning under den första delen av femårsperioden. Under den senare delen av perioden då det förekom allvarlig skada ökade exporten för att därefter minska en aning. Exportutvecklingen hade därför en betydligt mindre inverkan på gemenskapsproducenterna under perioden 2000/01 och 2002/03 än den kraftiga importökningen.
- (93) Kommissionen undersökte även den kapacitetsökning som ägde rum 1999/2000 och därefter höll i sig. Kostnaden för denna ytterligare kapacitet var obetydlig på årsbasis.
- (94) Kommissionen noterade, efter att ha försäkrat sig om att effekterna av andra faktorer inte tillskrevs den ökade importen, att det fanns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan nedgången i gemenskapsproducenternas försäljningsvolym, försäljningspriser och lönsamhet och ökningen av importen, vilken inte bara ökade mycket snabbare än förbrukningen mellan 2000/01 och 2001/02, utan även ökade då förbrukningen minskade mellan 1998/99 och 2000/01 och under 2002/03.

7.2.1 Slutsats

- (95) Efter att ha undersökt skadeverkningarna av de andra kända faktorerna och efter att ha åtskilt dem från varandra och från den ökade importens skadeverkningar samt efter att ha sett till att den skada som orsakats av andra faktorer inte tillskrivs importen, drar kommissionen den slutsatsen att det finns ett faktiskt och betydande samband mellan den ökade importen och den allvarliga skadan för gemenskapsproducenterna.

8. GEMENSKAPENS INTRESSE

8.1 INLEDANDE ANMÄRKNING

- (96) Skyddsåtgärder syftar till att avhjälpa allvarlig skada som har inträffat och att förhindra att situationen för gemenskapens producenter av den berörda produkten ytterligare förvärras. Förutom oväntade händelser, ökad import, allvarlig skada och orsakssamband har kommissionen undersökt huruvida det finns några tvingande ekonomiska skäl för att dra slutsatsen att det inte skulle ligga i gemenskapens intresse att införa slutgiltiga åtgärder. I detta syfte undersöktes, på grundval av tillgänglig bevisning, hur alla parter som berörs av detta förfarande sannolikt skulle komma att påverkas om åtgärder vidtas respektive inte vidtas.

8.2 GEMENSKAPSPRODUCENTERNAS INTRESSE

- (97) Gemenskapsproducenterna har gjort betydande investeringar och har det mest mekaniserade och automatiserade produktionssystemet i världen. De är ekonomiskt bärkraftiga och konkurrenskraftiga under normala marknadsvillkor. Under skadeundersökningsperioden minskade gemenskapsproducenternas produktion och försäljning kraftigt, vilket har gjort att de för närvarande inte är lönsamma. Om den nuvarande höga importen till låga priser fortsätter kommer detta att leda till ett fortsatt äventyrande av gemenskapsproducenternas situation.

- (98) Införandet av slutgiltiga skyddsåtgärder skulle ge gemenskapsproducenterna möjlighet att omstrukturera och därmed säkerställa bärkraften både för produktionen av den berörda produkten på lång sikt och för hela deras verksamhet. De skulle dessutom få det utrymme som är nödvändigt för att omstrukturera och dra nytta av ökade utgifter till forskning och utveckling som har till syfte att sänka produktionskostnaderna ytterligare. Det finns redan långt framskridna planer på konsolidering inom sektorn, men det dröjer naturligtvis innan denna konsolidering är genomförd och börjar ge vinst. Till detta kommer ett antal kostnadsbesparande åtgärder, bl.a. ökat samarbete mellan gemenskapsproducenterna vid inköp av andra råvaror än den färska frukten (som redan omfattas av avtal om gemensamma inköp).

8.3 INTRESSET FÖR GEMENSKAPSPRODUCENTERNA AV FÄRSKA SMÅ CITRUSFRUKTER

- (99) De producenter av färsk frukt som försörjer gemenskapsproducenterna med råvaror har intresse av en stark och förutsägbar efterfrågan på sin produkt till ett pris som gör det möjligt för dem att uppnå en skäligen vinst. Det förefaller som om den betydande lågprisimporten av den berörda produkten bl.a. leder till att råvarupriserna (små färska citrusfrukter, särskilt satsumas) på gemenskapsmarknaden pressas ned. Producenterna av färsk frukt har därför intresse av att åtgärder införs i syfte att minska lågprisimporten av den berörda produkten till gemenskapen.

8.4 INTRESSET FÖR ANVÄNDARNA OCH IMPORTÖRERNA I GEMENSKAPEN

- (100) I syfte att bedöma verkningarna för importörer och användare av att åtgärder införs respektive inte införs sände kommissionen frågeformulär till kända importörer och användare av den berörda produkten på gemenskapsmarknaden. Det inkom nio svar från importörer men inget svar från andra användare än sådana som var importörer närstående.
- (101) Några importörer av den berörda produkten hävdade att det inte var nödvändigt att införa åtgärder, eftersom gemenskapsindustrins problem skulle ha vållats av höga priser och bristande utbud i gemenskapen på färska mandariner för konservering och inte på den ökade importen. Det är emellertid att notera att i slutet av 2001/02, dvs. det år då importen ökade till 44 804 ton och gemenskapsproducenternas försäljning i gemenskapen minskade till 36 156 ton, ökade gemenskapsproducenternas lager med 6 074 ton till 17 279 ton. Gemenskapsproducenternas minskade försäljning förefaller inte bero på att de inte kunde leverera, utan på något annat. Den mest troliga förklaringen förefaller att vara den ökade lågprisimportens allt starkare ställning.
- (102) Importörerna hävdade även att det var bättre att bibehålla olika försörjningskällor och att om åtgärder införs bör dessa inte vara utformade som ett minimiprissystem eller tilldelning ur en kvot enligt principen "försttillkvarn", eftersom detta skulle störa marknaden ytterligare. Tilldelning enligt principen "försttillkvarn" skulle leda till import i början av året tills kvoterna var tömda och därefter till ianspråktagande av det inhemska utbudet. De underströk dessutom vikten av att handlarna på de viktigaste marknaderna i Europa och konsumenterna har fortsatt tillgång till kvalitetsprodukter till låga priser.
- (103) De slutgiltiga åtgärderna utgörs av en tullkvot som återspeglar den traditionella importnivån. De eventuella nackdelarna för användarna och importörerna anses därför inte väga tyngre än de fördelar som åtgärderna förväntas ge gemenskapsproducenterna. Dessa åtgärder är vad som minst krävs för att förhindra att gemenskapsproducenternas situation förvärras ytterligare.

8.5 INTRESSET FÖR KONSUMENTERNA I GEMENSKAPEN

- (104) Eftersom den berörda produkten är en konsumentvara underrättade kommissionen olika konsumentorganisationer om att undersökningen inletts. Ingen konsumentorganisation lämnade några synpunkter, och verkningarna för konsumenterna anses därför vara minimala.

9. UTVIDGNINGEN

9.1 IMPORT TILL DE ANSLUTANDE LÄNDERNA

- (105) Med tanke på att åtgärderna kommer att gälla efter utvidgningen av EU, vilken avses ske den 1 maj 2004, undersökte kommissionen även ökningen av importen (i både absoluta och relativa tal) avseende samtliga framtida 25 medlemsstater i EU.

	2000	2001	2002	2003
Import till de anslutande länderna från länder utanför EU-25	2 562	4 268	5 350	6 528
Import till de anslutande länderna från EU-15	1 964	1 014	1 472	1 500 (*)
Totalt	4 527	5 283	6 821	8 028

(*) Uppskattning.

- (106) Importen till de anslutande länderna från länder som inte är framtida medlemsstater i EU ökade med 67 % från 2 562 ton under 2000 till 4 268 ton under 2001 och fortsatte att öka till 5 350 ton (en ytterligare ökning på 25 %) under 2002. Under 2003 steg denna import med ytterligare 22 % till 6 528 ton.
- (107) För att kunna bedöma hur mycket importen till de framtida 25 medlemsstaterna i EU troligen skulle ha ökat under de senaste åren måste man lägga samman importen till EU och de anslutande ländernas import från länder som inte är framtida medlemsstater i EU.

	2000	2001	2002	2003
Import till EU (*)	17 573	20 335	44 804	44 813
Import till de anslutande länderna från länder utanför EU-25	2 562	4 268	5 350	6 528
Totalt	20 135	24 603	50 154	51 341

(*) Uppgifterna avser konserveringssäsonger – från och med den 1 oktober ett år till och med den 30 september påföljande år.

- (108) Enligt dessa beräkningar skulle den sammanlagda importen till de 25 framtida medlemsstaterna i EU ha ökat med 22 % från 20 135 ton till 24 603 ton mellan 2000 och 2001 och därefter med 104 % till 50 154 ton mellan 2001 och 2002. Importen skulle ha fortsatt att ligga på denna höga nivå under 2003 och till och med ha ökat med 2 % till 51 341 ton.

- (109) Det finns ingen produktion av den berörda produkten i de anslutande länderna, och såsom anges ovan uppvisade importen till de framtida 25 medlemsstaterna i EU samma utveckling som importen till de 15 medlemsstaterna i EU. Följaktligen är analysen rörande allvarlig skada och orsakssamband för de nuvarande 15 medlemsstaterna i EU giltig även för de 25 framtida medlemsstaterna i EU.
- (110) Kommissionen övervägde även frågan om gemenskapens intresse avseende de 25 framtida medlemsstaterna i EU. Det finns ingen produktion av råvara eller av den berörda produkten i de anslutande länderna. Importen av den berörda produkten till de anslutande länderna motsvarar dock ca 12 % av den sammanlagda importen till de 25 framtida medlemsstaterna i EU. Intressena för importörerna, användarna och konsumenterna i de anslutande länderna skiljer sig inte från intressena för importörerna, användarna och konsumenterna i de 15 medlemsstaterna i EU, vilka utgör ett mycket större antal. Intressena för importörerna, användarna och konsumenterna i de 15 medlemsstaterna i EU sammanfaller med och representerar till fullo intressena för de 25 framtida medlemsstaterna i EU. Följaktligen är analysen rörande allvarlig skada och orsakssamband för de 15 medlemsstaterna i EU giltig även för de 25 framtida medlemsstaterna i EU.
- (111) Varje berörd part som anser att det inte är berättigat att fortsätta tillämpa åtgärderna i deras nuvarande form efter utvidgningen med avseende på de 25 framtida medlemsstaterna i EU uppmanas att lämna sina synpunkter till kommissionen senast den 15 maj 2004 och i detalj ange varför kommissionen bör inleda en översyn av åtgärderna.

10. ALLMÄNT ÖVERVÄGANDE

- (112) Den ökade importen av den berörda produkten (se skälen 24–27) leder till allvarliga störningar på gemenskapens marknad för den berörda produkten, vilken är en av de produkter som förtecknas i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 386/2004 ⁽²⁾, och dessa störningar äventyrar sannolikt uppfyllandet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget. De villkor i artikel 22 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 som eventuellt är tillämpliga är således uppfyllda.

11. SLUTLIGA ÖVERVÄGANDEN

- (113) Det framgår av kommissionens genomgång av undersökningsresultaten att villkoren för införande av skyddsåtgärder är uppfyllda.

11.1 ÅTGÄRDERNAS FORM OCH OMFATTNING

- (114) För att gemenskapsmarknaden skall fortsätta vara öppen och för att se till att det finns ett utbud som kan tillgodose efterfrågan, bör det införas ett system med tullkvoter och föreskrivas att det för mängder utöver dessa kvoter måste erläggas en tilläggstull. Därmed kan även import utöver dessa kvoter föras in i gemenskapen, om än mot erläggande av en tilläggstull. Tilläggstullen bör fastställas till en nivå som är förenlig med syftet att förhindra allvarlig skada för gemenskapens producenter. Den tilläggstull som fastställdes i samband med införandet av de provisoriska skyddsåtgärderna (förordning (EG) nr 1964/2003) har inte varit tillräckliga för att minska importen på kort sikt. Under den period som de provisoriska åtgärderna varit tillämpliga, dvs. 9 november 2003–10 april 2004, fortsatte importen av den berörda produkten att öka och priserna att minska. Tilläggstullen i samband med de provisoriska åtgärderna uppgick till 155 euro/ton. Stärkningen av euron har delvis bidragit till att denna tull absorberats av sänkningarna av det genomsnittliga pris som tagits ut av de exporterande producenterna i Kina. För att uppnå önskvärt resultat måste tilläggstullen vara högre än 155 euro/ton.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 64, 2.3.2004, s. 25.

- (115) Tilläggstullen har fastställts på grundval av ett riktpreis som skulle ge gemenskapsproducenterna en vinst på 6,8 % av omsättningen, justerad för transportkostnader, i syfte att säkerställa en rättvis jämförelse med den import som levereras till de viktigaste geografiska konsumtionsområdena. Detta belopp jämfördes därefter med det genomsnittliga importpriset under perioden april 2003–december 2003 i samma handelsled, justerat till cif-priset gemenskapens gräns, med tillägg för tull, kostnader efter importen och importörens vinst. Den ovannämnda vinstnivån grundar sig på en uppskattning av gemenskapsproducenternas faktiska vinster under perioden 1998/99–2001/02. Nivån på målprisunderskridandet har fastställts till 57,9 % av importpriset cif. Den fasta tullen bör således uppgå till 301 euro/ton. Eftersom betydande ändringar av eurons kurs i förhållande till den kinesiska yuanen erkänt inverkar på importpriserna bör det vara tillåtet att se över tullsatsen i det fall euron senare sjunker i förhållande till yuanen och detta inverkar väsentligt på priserna.
- (116) För att bibehålla tillträdet till gemenskapsmarknaden bör tullkvoterna fastställas på grundval av importvolymen under en period nära i tiden. Den senaste treårsperiod för vilken det finns importstatistik tillgänglig är perioden 1999/2000–2001/02. (2002/03 anses inte vara representativt, eftersom skyddsåtgärdsförfarandet inleddes under denna period.) Tullkvoterna bör därför fastställas på grundval av den genomsnittliga volym som importerats under dessa år (27 570 ton för de 15 medlemsstaterna i EU). Med hänsyn till vissa importörers betydande lageruppbbyggnad och den fortsatta höga importnivån under den senaste tiden anses detta vara den maximala kvantitet som kan importeras utan tilläggstull. Denna volym bedöms göra det möjligt för gemenskapsproducenterna att fortsätta anpassa sig, samtidigt som en ytterligare försämring av deras situation undviks.
- (117) Kommissionen noterar att det är nödvändigt att se över tullkvoternas storlek till följd av utvidgningen den 1 maj 2004. Tullkvoterna för den första perioden (27 570 ton för de 15 medlemsstaterna i EU) bör därför ökas med den genomsnittliga årliga importvolymen från tredjeland till anslutningsländerna under perioden 2000–2002. Detta genomsnitt uppgick till 4 060 ton. Tullkvoten för EU-25 för den första perioden bör således fastställas till 31 630 ton. Eftersom den sista perioden endast omfattar 212 dagar bör den faktiska importkvoten för denna period minskas proportionellt.
- (118) För att bevara det traditionella handelsmönstret samtidigt som det tillses att gemenskapsmarknaden är öppen för nya leverantörländer, bör tullkvoterna delas upp mellan de länder som har ett betydande intresse av att leverera den berörda produkten till gemenskapsmarknaden, samtidigt som en del bör reserveras för de länder som i nuläget inte har ett sådant betydande intresse. Efter samråd med Kina, som är det enda land som har ett sådant betydande intresse, gör kommissionen bedömningen att Kina bör tilldelas en specifik tullkvot och att storleken på denna bör fastställas i förhållande till hur stor andel av den totala kvantiteten av den berörda produkten som levererats av Kina under treårsperioden 1999/2000–2001/02. En mycket stor del av importen under denna period hade sitt ursprung i Kina, och därför bör det inrättas en landspecifik tullkvot för Kina och en annan kvot för alla andra länder.
- (119) På denna grundval skulle den inledande kvoten för Kina när det gäller de framtida 25 medlemsstaterna i EU fastställas till 30 843 ton för en period av ett år, under det att kvoten för alla andra länder skulle bli 787 ton för samma period. Detta skulle emellertid leda till att kvoten för alla andra länder blir för liten för att konkurrens skall vara möjlig eller för att nya företag skall kunna komma in på marknaden. Det är önskvärt att även andra länder än Kina ges möjlighet att exportera den berörda produkten till gemenskapen. Kvoten för alla andra länder bör därför ökas till 3 % av den genomsnittliga förbrukningen i gemenskapen under skadeundersökningsperioden (eller 2 314 ton per år), vilket ger ett samlat underlag för tullkvoterna på 33 157 ton.

- (120) Med tanke på skyldigheten att liberalisera åtgärderna bör de sammanlagda årliga tullkvoterna ökas med 5 % under var och en av de följande perioderna, dvs. till 34 815 ton för perioden fram till och med den 10 april 2006, till 36 556 ton för perioden fram till och med den 10 april 2007 och till 22 294 ton för perioden fram till och med den 8 november 2007 (212 dagar). Kommissionen kommer att genomföra samråd efter halva tillämpningstiden i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 3285/94 för att undersöka verkningarna av åtgärden, fastställa huruvida det är lämpligt att påskynda liberaliseringen (och i så fall hur) och huruvida det fortfarande är nödvändigt att tillämpa åtgärden. I samband med denna översyn bör även de omstruktureringsåtgärder som vidtagits av gemenskapsproducenterna beaktas.
- (121) I enlighet med gemenskapslagstiftningen och gemenskapens internationella förpliktelser bör skyddsåtgärderna inte gälla för produkter med ursprung i ett utvecklingsland, under förutsättning att detta lands andel av importen till gemenskapen av den berörda produkten inte överstiger 3 %. Det enda utvecklingsland som inte uppfyller kraven för att tillämpa detta undantag är Kina. Följaktligen bör de utvecklingsländer som *inte* omfattas av de slutgiltiga åtgärderna anges (se bilaga 2).

11.2 FÖRVALTNING AV TULLKVOTEN

- (122) Innan åtgärderna infördes begärde några importörer och deras intresseorganisationer att ett system skulle införas för att göra det möjligt för de importörer som traditionellt importerar den berörda produkten från Kina att få garanterade kvantiteter som grundar sig på deras traditionella importnivåer från Kina. Andra importörer hävdade att ett eventuellt kvotsystem borde tillämpas enligt principen "försttillkvarn", i syfte att undvika onödigt administration och upprätthålla konkurrensen.
- (123) I syfte att inhämta de uppgifter som är nödvändiga för att fastställa en lämplig metod för att förvalta kvoterna offentliggjorde kommissionen ett tillkännagivande den 2 oktober 2003 ⁽¹⁾. Det framgick av de upplysningar som lämnades till följd av detta tillkännagivande att för var och en av konserveringssäsongerna 1999/2000, 2000/01 och 2001/02 hade den helt övervägande delen av importen av den berörda produkten (mer än 90 %) importerats av ett litet antal importörer, vilka i snitt importerade minst 500 ton per konserveringssäsong (nedan kallade "traditionella importörer"). Resten av importen importerades av andra importörer än de traditionella importörerna (nedan kallade "andra importörer").
- (124) Även om några importörer hävdade att tröskeln för de traditionella importörerna borde vara lägre (t.ex. 300 ton eller mindre) konstaterades det att det vid tillämpningen av de provisoriska åtgärderna fanns ett stort antal importörer som önskade importera mindre kvantiteter. Importörerna av mindre kvantiteter har totalt sett mest intresse av en ökning av den del av tullkvoten som är avsedd för icke-traditionella importörer än av en sänkning av tröskeln för att godkännas som traditionell importör.
- (125) Efter att ha behandlat begäran mot bakgrund av erfarenheterna i samband med tillämpningen av de provisoriska åtgärderna noterar kommissionen följande:
- Utan ett system med garanterade licenser kommer priset för den produkt som importeras från Kina sannolikt att öka dramatiskt i början av kvotperioden och kan därefter komma att rasa när importörerna når upp till eller överskrider den importnivå som är nödvändig för att de skall kunna fullgöra sina order (s.k. icke-förutsebara effekter). De icke-förutsebara effekterna av att tilldela kvoten enligt principen "försttillkvarn" riskerar att skada gemenskapsproducenterna, eftersom efterfrågan i början av konserveringssäsongen kommer att inriktas på import från Kina och överföras till gemenskapsproducenternas produkt först efter det att tullkvoten förbrukats. Detta riskerar att minska gemenskapsproducenternas försäljning i början av konserveringssäsongen, och de skulle även kunna drabbas av den osäkerhet som skulle följa av de kraftiga prisfluktuationerna. Om detta skulle inträffa, skulle uppnåendet av målet med att införa slutgiltiga åtgärder äventyras.

⁽¹⁾ EUT C 236, 2.10.2003, s. 30.

- De nuvarande importörer som normalt sett importerar betydande kvantiteter av den berörda produkten från Kina har intresse av att det tillses att de traditionella handelsflödena består och att de även i fortsättningen kan importera en viss kvantitet av den berörda produkten från Kina utan tilläggstull. Även de nya importörerna har intresse av att ha viss möjlighet att importera den berörda produkten från Kina utan tilläggstull.
 - Detaljhandlarna och konsumenterna har intresse av att det även i fortsättningen finns ett tillräckligt utbud av den berörda produkten på gemenskapsmarknaden och att marknadspriset stabiliseras.
 - De slutgiltiga åtgärderna bör utformas så att deras mål uppnås samtidigt som man minimerar onödiga marknadsstörningar i form av kraftiga prisfluktuationer och negativa effekter för gemenskapsproducenterna och ger importörerna minsta möjliga administrativa bördor. Det är att märka att den faktiska importen av den berörda produkten ökade under den period som de provisoriska åtgärderna tillämpades, under det att detaljhandelspriset för minst en av de viktigaste aktörerna minskade med 17 %.
 - Åtgärderna bör ha en form som främjar ökad konkurrens bland importörerna och säkerställa att nya icke-traditionella importörer ges möjlighet att gå in på marknaden.
- (126) Mot denna bakgrund anser kommissionen att det inte är lämpligt att förvalta tullkvoten enligt principen försttillkvam. I stället bör de ekonomiska aktörer som traditionellt importerat betydande kvantiteter av den berörda produkten till gemenskapen eller till de anslutande länderna ("traditionella importörer") ha möjlighet att ansöka om en licens för att importera en kvantitet av den berörda produkten utan tilläggstull, på grundval av omfattningen av deras traditionella import från Kina. Samtidigt bör andra importörer som önskar importera den berörda produkten till gemenskapen från Kina, men som inte uppfyller detta villkor ("andra importörer"), också ha möjlighet att ansöka om en licens för att importera en kvantitet av den berörda produkten utan tilläggstull.
- (127) Det bör inrättas ett licenssystem varigenom den berörda produkten kan importeras tullfritt mot uppvisande av en importlicens. Tillämpningsföreskrifterna för detta system bör utgöra ett komplement till, eller ett undantag från, de bestämmelser som fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 322/2004 ⁽²⁾.
- (128) För att systemet skall kunna fungera väl bör endast aktörer (fysiska eller juridiska personer, enskilda personer eller grupper) som nyligen har importerat till gemenskapen eller de anslutande länderna ha rätt att ansöka om en licens. Det behövs även åtgärder för att så långt som möjligt förhindra att ansökningar om importlicenser sker i spekulativt syfte, vilket kan leda till att tullkvoterna inte förbrukas till fullo. För att vara berättigad att ansöka om en licens bör importören därför nyligen ha importerat rimliga kvantiteter av liknande produkter till gemenskapen. Med hänsyn till den berörda produktens egenskaper och värde anses det rimligt att en importör måste ha importerat minst 50 ton av sådana bearbetade produkter av frukt och grönsaker som anges i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 under minst en av de tre senaste konserveringssäsongerna 2000/01, 2001/02 och 2002/03 för den första perioden av de slutgiltiga åtgärderna (11 april 2004–10 april 2005) för att vara berättigad till att ansöka om en licens. Dessutom bör det föreskrivas att en säkerhet måste ställas för varje ton av den berörda produkten som är föremål för en ansökan om importlicens. Denna säkerhet bör vara tillräckligt hög för att motverka ansökningar i spekulationssyfte, men inte för hög för att motverka ansökningar från aktörer som verkligen bedriver handel med bearbetade produkter av frukt och grönsaker. En säkerhet på ca 20 % av värdet av den importerade berörda produkten anses vara rimlig i detta sammanhang.

⁽¹⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 58, 26.2.2004, s. 3.

- (129) I samband med de provisoriska åtgärderna tilldelades de traditionella importörerna 85 % av tullkvoten (23 435 ton per år), under det att de andra importörerna tilldelades 15 % (4 135 ton per år). Åtgärderna bör vara så utformade att de bevarar de traditionella importörernas ställning, samtidigt som konkurrensen upprätthålls och de andra importörerna ges tillträde till marknaden. Det finns ett betydande antal importörer som tidigare har importerat konserverade satsumas från Kina men som inte når upp till den tröskel på 500 ton som fordras för att behandlas som traditionell importör. Eftersom dessa importörer importerar olika stora volymer ansågs en rättvisare lösning vara att öka tullkvoten för dessa importörer i stället för att sänka tröskeln.
- (130) Trots att en mycket hög procentandel av den berörda produkten importerats av traditionella importörer under de senaste konserveringssäsongerna anses det att 25 % av tullkvoten för varor med ursprung i Kina bör vara tillgänglig för andra importörer i syfte att bevara marknadens öppenhet, upprätthålla konkurrensen och ge små importörer möjlighet att delta på marknaden. Genom att tilldela de traditionella importörerna 75 % av tullkvoten under de slutgiltiga åtgärderna skulle den årliga tullkvot som de ursprungligen tilldelats bli oförändrad (23 132 ton). Detta skulle bevara de traditionella importörernas ställning, samtidigt som de icke-traditionella importörerna kunde tilldelas en högre procentsats än under de provisoriska åtgärderna. Följaktligen bör de andra importörerna tilldelas 7 711 ton (25 % av tullkvoten).
- (131) Licenser för den procentandel av tullkvoten som avsatts till de traditionella importörerna för import av den berörda produkten med ursprung i Kina under den berörda perioden bör beviljas de traditionella importörerna efter ansökan och uppfyllande av vissa objektiva kriterier. Licenser för återstoden av tullkvoten med avseende på den berörda perioden bör beviljas andra importörer efter ansökan och uppfyllande av objektiva kriterier. Dessa kriterier är nödvändiga för att säkerställa att varje traditionell importör har möjlighet att bibehålla sin ställning gentemot andra traditionella importörer, att ingen enskild importör kan kontrollera marknaden och att konkurrensen mellan importörer bibehålls. I detta sammanhang är det lämpligaste objektiva kriteriet för traditionella importörer den högsta kvantitet (nettovikt) av den berörda produkten som importerats per konserveringssäsong av den traditionella importören under de tre senaste konserveringssäsongerna 2000/01, 2001/02 och 2002/03 för den första perioden av de slutgiltiga åtgärderna (11 april 2004–10 april 2005). Det lämpligaste objektiva kriteriet för andra importörer är en gräns på 20 % av den tullkvot för varor med ursprung i Kina som avsatts för andra importörer (vilket motsvarar 3 % av den totala tullkvoten för varor med ursprung i Kina).
- (132) När det gäller importen av den berörda produkten från andra länder än Kina bör hela tullkvoten vara tillgänglig för alla importörer på samma villkor, eftersom de traditionella importörerna inte har någon betydande import av den berörda produkten från andra länder än Kina och eftersom den tullkvot som skall inrättas är väsentligt högre än importen under föregående konserveringssäsonger. Av dessa orsaker är det lämpligaste objektiva kriteriet för att begränsa ansökningarna om importlicens en gräns på 20 % av tullkvoten för varor med detta ursprung.
- (133) Möjligheten att från tullkvoterna undanta varor som importeras från utvecklingsländer är avhängig av varornas ursprung. Möjligheten att låta importerade varor omfattas av tullkvoten för import med ursprung i Kina eller av tullkvoten för import med ursprung i alla andra länder är också beroende av varornas ursprung. De gällande kriterierna i gemenskapen för bestämmande av ursprung bör därför tillämpas och, i syfte att se till att tullkvoterna förvaltas effektivt, bör det för import av den berörda produkten krävas att ett ursprungscertifikat uppvisas vid gemenskapens gräns, utom när importen av den berörda produkten omfattas av ett ursprungsintyg som utfärdats eller upprättats enligt relevanta regler för att få omfattas av tullförmåner.

11.3 VARAKTIGHET

- (134) De slutgiltiga åtgärderna bör gälla i högst fyra år, inbegripet giltighetstiden för de provisoriska åtgärderna, vilken inleddes den 9 november 2003. De bör således upphöra att gälla senast den 8 november 2007.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***System med tullkvoter**

1. Ett system med tullkvoter skall inrättas för import till gemenskapen av vissa beredda eller konserverade mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas), klementiner, wilkings och andra liknande citrushybrider utan tillsats av alkohol, men med tillsats av socker, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 2008 30 55 och 2008 30 75 (nedan kallade "konserverade mandariner"). Storleken på och giltighetstiden för varje tullkvot anges i bilaga 1.
2. Den konventionella tullsatsen enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 ⁽¹⁾, eller eventuella förmånstullsatter, skall fortsätta att gälla för konserverade mandariner som importerats inom ramen för de kvoter som inrättas genom punkt 1.
3. Om inte annat följer av artikel 9 skall import av konserverade mandariner utan uppvisande av en licens enligt artikel 3.1 för det land i vilket dessa konserverade mandariner har sitt ursprung beläggas med en tilläggstull på 301 euro/ton.

*Artikel 2***Definitioner**

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- a) *konserveringssäsong*: en tolv månaders period från och med den 1 oktober ett år till och med den 30 september påföljande år.
- b) *anslutande länder*: Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien.
- c) *importör*: en aktör (fysisk eller juridisk person, enskild person eller grupp) som till gemenskapen eller de anslutande länderna har importerat minst 50 ton av sådana bearbetade produkter av frukt och grönsaker som anges i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 2201/96 under minst en av de tre senaste konserveringssäsongerna, oavsett importens ursprung.
- d) *traditionell importör*: en importör som importerat i snitt minst 500 ton konserverade mandariner per konserveringssäsong till gemenskapen eller anslutande länder under de tre senaste konserveringssäsongerna, oavsett importens ursprung.
- e) *referenskvantitet*: den högsta kvantitet av konserverade mandariner som importerats per konserveringssäsong av en traditionell importör under någon av de tre senaste konserveringssäsongerna.
- f) *andra importörer*: importörer som inte är traditionella importörer.
- g) *ursprung*: det land i vilket importen har sitt ursprung. Detta land kan vara Kina eller ett annat land än Kina.

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2344/2003 (EUT L 346, 31.12.2003, s. 38).

*Artikel 3***Importlicenssystem**

1. För all import inom ramen för de kvoter som inrättas genom artikel 1.1 skall det uppvisas en importlicens (nedan kallad "licensen") utfärdad i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000, om inte annat följer av den här förordningen.
2. Artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall inte tillämpas på licenserna. I fält 19 på licenserna skall "0" anges.
3. Genom undantag från artikel 9 i förordning (EG) nr 1291/2000 kan rättigheter som följer av licensen inte överlåtas.
4. Säkerheten enligt artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 skall vara 150 euro per nettoton.

*Artikel 4***Licensernas giltighet**

1. Produktens ursprungsland skall anges i fält 8 i ansökan om licens och i licensen. Ordet "ja" i fält 8 skall kryssas för. Licenserna skall endast vara giltiga för produkter med ursprung i det angivna ursprungslandet.
2. Licenserna skall endast vara giltiga för den period som de utfärdats för. Licensens giltighetstid skall anges i fält 24 (t.ex.: "licensen gäller från och med den 11 april 2004 till och med den 10 april 2005").

*Artikel 5***Licensansökan**

1. Endast importörer får ansöka om licens.

Ansökningarna skall inges till de behöriga nationella myndigheterna. Importörerna skall till stöd för sina licensansökningar lämna uppgifter som gör det möjligt för de behöriga nationella myndigheterna att kontrollera att de uppfyller kraven enligt artikel 2 c och 2 d.

2. Licensansökningar för perioden fram till och med den 10 april 2005 kan inges under perioden 1–7 maj 2004. Licensansökningar för alla efterföljande perioder kan inges under perioden 1–8 februari omedelbart före den relevanta periodens början.
3. Licensansökningar som inges av en traditionell importör skall inte avse en kvantitet som är högre än den berörda traditionella importörens referenskvantitet för import av konserverade mandariner med ursprung i Kina, eller som överstiger 20 % av den tullkvot som fastställts för import av konserverade mandariner med ursprung i alla andra länder.
4. Licensansökningar som inges av andra importörer skall inte avse en kvantitet som överstiger 3 % av den tullkvot som inrättas genom bilaga 1 för import av konserverade mandariner med ursprung i Kina, eller 20 % av den tullkvot som fastställts för import av konserverade mandariner med ursprung i alla andra länder.
5. I fält 20 i licensansökan skall "traditionell importör" eller "annan importör" anges samt "ansökan enligt förordning 658/2004".

*Artikel 6***Fördelning av tullkvoterna**

1. När det gäller import med ursprung i Kina skall den tullkvot som inrättas genom artikel 1.1 för varje period fördelas i enlighet med följande:

- a) 75 % till traditionella importörer.
- b) 25 % till andra importörer.

Om en kategori importörer inte till fullo utnyttjat den kvantitet som den tilldelats för en viss period kan kvarstoden överföras till en annan kategori.

2. När det gäller import av varor med ursprung i andra länder än Kina skall den kvot som inrättas genom artikel 1.1 vara öppen för både traditionella importörer och andra importörer.

*Artikel 7***Uppgifter som medlemsstaterna skall lämna till kommissionen**

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de importlicensansökningar som ingivits och de kvantiteter som dessa avser.

2. När det gäller perioden 11 april 2004–10 april 2005 skall de uppgifter som avses i punkt 1 lämnas senast klockan 12.00 (Brysselstid) den 11 maj 2004.

3. För varje efterföljande period skall de uppgifter som avses i punkt 1 lämnas senast klockan 12.00 (Brysselstid) den 10 februari omedelbart före den relevanta periodens början.

4. De uppgifter som avses i punkt 1 skall lämnas på elektronisk väg och på det formulär som kommissionen sänder till medlemsstaterna för detta ändamål. De uppgifter som lämnas skall fördelas på typ av importör och ursprung i enlighet med artikel 2.

*Artikel 8***Utfärdande av licenser**

1. På grundval av de uppgifter som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 7 skall kommissionen för varje ursprung och typ av importör i enlighet med artikel 2, och med beaktande av punkt 2, genom en förordning besluta om i vilken proportion licenser skall utfärdas. Detta beslut skall fattas senast den 2 juni 2004 med avseende på perioden 11 april 2004–10 april 2005 och i fråga om alla efterföljande perioder senast den 15 mars omedelbart före den relevanta periodens början.

2. Om kommissionen på grundval av uppgifter som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 7 konstaterar att ansökningarna om licens överstiger de kvantiteter som fastställts i enlighet med artiklarna 1 och 6 skall den fastställa en enhetlig procentuell minskningskoefficient för ansökningarna i fråga.

3. Licenserna skall utfärdas av de behöriga nationella myndigheterna den fjärde arbetsdagen efter den dag då den förordning som avses i punkt 1 träder i kraft.

4. Om den kvantitet för vilken en licens har utfärdats på grundval av punkt 1 underskrider den kvantitet som licensansökan avser, får licensansökan dras tillbaka inom tre arbetsdagar från och med ikraftträdandet av de åtgärder som antagits enligt punkt 1. Vid sådana tillbakadraganden skall säkerheten frisläppas omedelbart.

*Artikel 9***Utvecklingsländer**

Import av konserverade mandariner med ursprung i något av de utvecklingsländer som anges i bilaga 2 skall inte omfattas av eller dras av från tullkvoterna.

*Artikel 10***Allmänna bestämmelser**

1. Ursprunget för de konserverade mandariner som omfattas av denna förordning skall fastställas i enlighet med gällande gemenskapsbestämmelser.
2. Om inte annat följer av punkt 3 får konserverade mandariner med ursprung i tredjeland endast övergå till fri omsättning i gemenskapen på villkor att ett ursprungscertifikat uppvisas som skall vara utfärdat av de behöriga nationella myndigheterna i dessa länder i enlighet med artikel 47 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽¹⁾.
3. Det ursprungscertifikat som avses i punkt 2 a skall inte krävas för import av konserverade mandariner som omfattas av ursprungsintyg som utfärdats eller upprättats i enlighet med relevanta bestämmelser för att få omfattas av tullförmåner.
4. Ursprungsintyg skall endast godtas om de konserverade mandarinerna uppfyller de villkor för fastställande av ursprung som anges i gällande gemenskapsbestämmelser.

Artikel 11

Medlemsstaterna och kommissionen skall nära samarbeta i syfte att se till att denna förordning efterlevs.

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den 11 april 2004 och skall tillämpas till och med den 8 november 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EU) nr 2286/2003 (EUT L 346, 31.12.2003, s. 1).

BILAGA 1

Period	Kvot – Kina (i ton)	Kvot – alla andra länder (i ton)
11.4.2004–10.4.2005	30 843	2 314
11.4.2005–10.4.2006	32 385	2 430
11.4.2006–10.4.2007	34 004	2 551
11.4.2007–8.11.2007	20 738	1 556

BILAGA 2

Förteckning över utvecklingsländer – som är undantagna från åtgärderna eftersom deras export utgör mindre än 3 % av importen till gemenskapen.

Förenade Arabemiraten, Afghanistan, Antigua och Barbuda, Angola, Argentina, Barbados, Bangladesh, Burkina Faso, Bahrain, Burundi, Benin, Brunei, Bolivia, Brasilien, Bahamas, Bhutan, Botswana, Belize, Demokratiska republiken Kongo, Centralafrikanska republiken, Kongo, Elfenbenskusten, Chile, Kamerun, Colombia, Costa Rica, Kuba, Kap Verde, Djibouti, Dominica, Dominikanska republiken, Algeriet, Ecuador, Egypten, Eritrea, Etiopien, Fiji, Mikronesien, Gabon, Grenada, Ghana, Gambia, Guinea, Ekvatorialguinea, Guatemala, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Haiti, Hongkong, Indonesien, Indien, Irak, Iran (Islamiska republiken Iran), Jamaica, Jordanien, Kenya, Kambodja, Kiribati, Komorerna, Saint Christopher och Nevis, Kuwait, Laos, Libanon, Saint Lucia, Sri Lanka, Liberia, Lesotho, Libyen, Marocko, Madagaskar, Marshallöarna, Mali, Myanmar, Mongoliet, Mauretanien, Mauritius, Maldiverna, Malawi, Mexiko, Malaysia, Moçambique, Namibia, Niger, Nigeria, Nicaragua, Nepal, Nauru, Oman, Panama, Peru, Papua Nya Guinea, Filippinerna, Pakistan, Palau, Paraguay, Qatar, Rwanda, Saudiarabien, Salomonöarna, Seychellerna, Sudan, Sierra Leone, Senegal, Somalia, Surinam, São Tomé och Príncipe, El Salvador, Syrien, Swaziland, Tchad, Togo, Thailand, Tunisien, Tonga, Östtimor, Trinidad och Tobago, Tuvalu, Tanzania (Förenade republiken Tanzania), Taiwan, Uganda, Uruguay, Saint Vincent och Grenadinerna, Venezuela, Vietnam, Vanuatu, Samoa, Jemen, Sydafrika, Zambia och Zimbabwe.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 659/2004**av den 7 april 2004****om ändring av förordning (EEG) nr 1859/82 om val av rapporterande företag för fastställande av inkomstförhållanden i jordbruksföretag**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 79/65/EEG av den 15 juni 1965 om upprättandet av ett informationssystem för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter för att belysa inkomstförhållanden och andra ekonomiska förhållanden inom Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 4.4, 5.5 och 6.2 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 660/2004 av den 7 april 2004 om ändring av bilagan till rådets förordning nr 79/65/EEG när det gäller områdesförteckningen ⁽²⁾ i den bilagan har Belgien, som tidigare utgjorde ett område, delats upp i tre områden. Siffrorna för de rapporterande företagen per område i Belgien bör därför föras in i bilaga I till kommissionens förordning (EEG) nr 1859/82 ⁽³⁾.
- (2) Utvecklingen av dataöverföring och kontrollförfaranden har gjort den rapport om genomförande av urvalsplanen för rapporterande företag som anges i artikel 6 i förordning (EEG) nr 1859/82 föråldrad. Artikel 6 i och bilaga II till förordning (EEG) nr 1859/82 bör därför utgå.

(3) Förordning (EG) nr 1859/82 bör därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för informations-systemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1859/82 ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 6 skall utgå.
- 2) Bilaga I skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.
- 3) Bilaga II skall utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med räkenskapsåret 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 109, 23.6.1965, s. 1859/65. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2059/2003 (EUT L 308, 25.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ Se sidan 97 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EGT L 205, 13.7.1982, s. 40. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1555/2001 (EGT L 205, 31.7.2001, s. 21).

BILAGA

I bilaga I till förordning (EEG) nr 1859/82 skall den rad som avser Belgien ersättas med följande:

	"BELGIEN	
341	Flandern	600
342	Bryssel	—
343	Vallonien	400"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 660/2004**av den 7 april 2004****om ändring av bilagan till rådets förordning nr 79/65/EEG när det gäller förteckningen över områden**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 79/65/EEG av den 15 juni 1965 om upprättandet av ett informationssystem för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter för att belysa inkomstförhållanden och andra ekonomiska förhållanden i jordbruksföretag inom Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 2 a i denna,

med beaktande av Belgiens begäran, och
av följande skäl:

- (1) I bilagan till förordning nr 79/65/EEG förtecknas de områden som avses i artikel 2 d i den förordningen.
- (2) Enligt bilagan utgör Belgien ett enda område. För tillämpningen av förordning nr 79/65/EEG har Belgien begärt att få dela upp detta i tre områden.

(3) Förordning nr 79/65/EEG bör därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Gemenskapskommittén för informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning nr 79/65/EEG skall ändras på det sätt som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med räkenskapsåret 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 109, 23.6.1965, s. 1859/65. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2059/2003 (EUT L 308, 25.11.2003, s. 1).

BILAGA

I bilagan till förordning nr 79/65/EEG skall "Belgien utgör ett område" ersättas med följande:

"Belgien

1. Vlaanderen
 2. Bruxelles-Brussel
 3. Wallonie."
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 661/2004

av den 7 april 2004

om inledande av en undersökning rörande eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som genom rådets förordning (EG) nr 769/2002 införts beträffande import av kumarin med ursprung i Folkrepubliken Kina genom import av kumarin som avsänts från Republiken Indien och Konungariket Thailand, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indien eller Thailand, och om registrering av sådan import

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

C. GÄLLANDE ÅTGÄRDER

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, (nedan kallad "grundförordningen") särskilt artiklarna 13.3 och 14.5 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

- (5) De åtgärder som för närvarande är i kraft och som det eventuella kringgåendet gäller är antidumpningsåtgärder som infördes genom rådets förordning (EG) nr 769/2002 ⁽²⁾.

D. GRUND FÖR BEGÄRAN**A. BEGÄRAN**

- (1) Kommissionen har tagit emot en begäran enligt artikel 13.3 i grundförordningen om undersökning av eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts på import av kumarin med ursprung i Kina.
- (2) Begäran ingavs den 24 februari 2004 av Europeiska kemiindustrirådet (CEFIC) såsom företrädare för den enda tillverkaren i gemenskapen vilken svarar för 100 % av gemenskapens produktion av kumarin.

B. PRODUKT

- (3) Den produkt som berörs av det eventuella kringgåendet är kumarin som vanligtvis klassificeras enligt KN-nr ex 2932 21 00 (nedan kallad "den berörda produkten"), med ursprung i Kina. Detta KN-nummer nämns endast upplysningsvis.
- (4) Den produkt som är föremål för undersökning är kumarin som avsänts från Indien och Thailand (nedan kallad "den produkt som är föremål för undersökning") och som vanligtvis klassificeras enligt samma KN-nummer som den berörda produkten med ursprung i Kina.

- (6) Begäran innehåller tillräcklig bevisning för att antidumpningsåtgärderna på import av kumarin med ursprung i Kina kringgås genom omlastning i Indien och Thailand.

- (7) Följande bevisning finns tillgänglig:

Av begäran framgår att en betydande förändring i handelsmönstret för export från Kina, Indien och Thailand till gemenskapen har ägt rum efter det att åtgärderna infördes för import av kumarin med ursprung i Kina och att det inte förefaller finnas någon annan tillräcklig grund eller något annat ekonomiskt berättigande för denna förändring än införandet av antidumpningstullen. Förändringen i handelsmönstret förefaller bero på att kumarin med ursprung i Kina omlastas i Indien och Thailand.

Begäran innehåller även tillräcklig bevisning för att de positiva verkningarna av de gällande antidumpningsåtgärderna för import av kumarin med ursprung i Kina undergrävs i fråga om både kvantitet och pris. Betydande importvolymen av den berörda produkten från Indien och Thailand förefaller ha ersatt import av kumarin med ursprung i Kina. Det föreligger dessutom tillräcklig bevisning för att den ökade importen äger rum till priser som är betydligt lägre än det icke-skadevällande pris som fastställdes vid den undersökning som ledde till de gällande åtgärderna.

Slutligen innehåller begäran tillräcklig bevisning för att priserna på den produkt som är föremål för undersökning dumpas i förhållande till det normalvärde som tidigare fastställts för kumarin med ursprung i Kina.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 123, 9.5.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1854/2003 (EUT L 272, 23.10.2003, s. 1).

Om någon annan form av kringgående enligt artikel 13 i grundförordningen än omlastning i Indien och Thailand konstateras i samband med undersökningen, kan undersökningen komma att omfatta även sådant kringgående.

E. FÖRFARANDE

- (8) Mot denna bakgrund har kommissionen fastslagit att bevisningen är tillräcklig för att motivera att en undersökning enligt artikel 13 i grundförordningen inleds och att import av kumarin som avsänts från Indien och från Thailand, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indien respektive Thailand eller inte, görs till föremål för registrering enligt artikel 14.5 i grundförordningen.

a) Frågeformulär

- (9) För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till de exportörer/tillverkare och sammanslutningar av exportörer/tillverkare i Indien och Thailand, de exportörer/tillverkare och sammanslutningar av exportörer/tillverkare i Kina och de importörer och sammanslutningar av importörer i gemenskapen som samarbetade i samband med den undersökning som ledde till de gällande åtgärderna eller som anges i den ovan nämnda begäran om undersökning samt till de kinesiska, indiska och thailändska myndigheterna. Vid behov kommer uppgifter även att inhämtas från gemenskapsindustrin.
- (10) Alla berörda parter bör omgående kontakta kommissionen, dock senast inom den tidsfrist som anges i artikel 3 i denna förordning, för att ta reda på om de nämns i begäran och för att, om nödvändigt, begära ett frågeformulär inom den tidsfrist som anges i artikel 3.1, eftersom den tidsfrist som anges i artikel 3.2 gäller för alla berörda parter.

- (11) Myndigheterna i Kina, Indien och Thailand kommer att underrättas om att undersökningen inleds.

b) Insamling av uppgifter; utfrågningar

- (12) Alla berörda parter uppmanas att skriftligen lämna sina synpunkter och framlägga bevisning till stöd för dessa. Dessutom kan kommissionen höra berörda parter, om de lämnar in en skriftlig begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem.

c) Befrielse från registrering av import eller från åtgärder

- (13) Eftersom det eventuella kringgåendet av gällande åtgärder äger rum utanför gemenskapen, kan i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen befrielse beviljas sådana tillverkare av den berörda produkten som kan visa att de inte är närstående någon tillverkare som omfattas av åtgärder och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i artikel 13.1 och 13.2 i grundförordningen. Tillverkare som önskar erhålla befrielse bör lämna in en väl underbyggd ansökan inom den tidsfrist som anges i artikel 3.3 i denna förordning.

F. REGISTRERING

- (14) Enligt artikel 14.5 i grundförordningen bör importen av den produkt som är föremål för undersökning göras till föremål för registrering så att antidumpningstullar, om undersökningen visar att kringgående sker, kan tas ut till ett lämpligt belopp retroaktivt från och med dagen för registreringen av kumarin avsänd från Indien och från Thailand.

G. TIDSFRISTER

- (15) Enligt god förvaltningspraxis bör det fastställas tidsfrister inom vilka

— berörda parter kan ge sig till känna för kommissionen, skriftligen lämna sina synpunkter, besvara frågeformulär och lämna övriga uppgifter som bör beaktas vid undersökningen,

— tillverkare i Indien och i Thailand får ansöka om befrielse från registrering av import eller från åtgärder,

— berörda parter skriftligen kan begära att bli hörda av kommissionen.

- (16) Det bör noteras att de flesta av de processuella rättigheter som anges i grundförordningen endast är tillämpliga om parterna ger sig till känna inom den tidsfrist som anges i artikel 3 i denna förordning.

H. BRISTANDE SAMARBETE

Artikel 3

- (17) Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underlåter att lämna nödvändiga uppgifter inom de tidsfrister som anges i den här förordningen eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan enligt artikel 18 i grundförordningen preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.
- (18) I sådana fall där det visar sig att en berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter, skall det inte tas hänsyn till de uppgifterna och kan enligt artikel 18 i grundförordningen andra tillgängliga uppgifter användas. Om en berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar och avgörandena därför enligt artikel 18 i grundförordningen träffas på grundval av bästa tillgängliga uppgifter, kan resultatet utfalla mindre gynnsamt för den berörda parten än det hade gjort om denna hade samarbetat.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En undersökning skall inledas i enlighet med artikel 13.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96 i syfte att fastställa huruvida import till gemenskapen av kumarin enligt KN-nummer ex 2932 21 00 (TARIC-nummer 2932 21 00 11 och 2932 21 00 15) som avsänts från Indien och Thailand, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indien respektive Thailand eller inte, kringgår de antidumpningsåtgärder som införs genom rådets förordning (EG) nr 769/2002 på import av kumarin med ursprung i Kina.

Artikel 2

I enlighet med artiklarna 13.3 och 14.5 i förordning (EG) nr 384/96 anmodas tullmyndigheterna härmed att vidta lämpliga åtgärder för att registrera den import till gemenskapen som anges i artikel 1 i den här förordningen.

Registreringen skall upphöra nio månader efter den dag då denna förordning träder i kraft.

Kommissionen får genom en förordning anmoda tullmyndigheterna att upphöra med registreringen när det gäller import till gemenskapen av produkter som producerats av tillverkare som har ansökt om befrielse från registrering och befunnits inte kringgå antidumpningstullarna.

1. Frågeformulär skall begäras från kommissionen inom 15 dagar efter det att denna förordning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Om de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen skall parterna, om inget annat anges, ge sig till kända genom att kontakta kommissionen, skriftligen lämna sina synpunkter och besvara frågeformuläret samt lämna eventuella andra uppgifter inom 40 dagar efter det att denna förordning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

3. Tillverkare i Indien och i Thailand som ansöker om befrielse från registrering av import eller från åtgärder skall lämna in en väl underbyggd ansökan inom samma tidsfrist på 40 dagar.

4. Berörda parter kan också inom samma tidsfrist på 40 dagar begära att bli hörda av kommissionen.

5. Alla uppgifter i detta ärende och alla ansökningar om att bli hörd, om frågeformulär och om utfärdande av certifikat om att import inte utgör kringgående skall lämnas skriftligen (inte i elektronisk form, såvida inte annat anges) och innehålla uppgift om den berörda partens namn, adress, e-postadress, telefonnummer samt fax- eller telexnummer. Alla skriftliga inlagor – inbegripet sådana uppgifter som begärs i denna förordning, svar på frågeformulär och korrespondens – som de berörda parterna tillhandahåller konfidentiellt skall märkas "För begränsad spridning" ⁽¹⁾ och i enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen åtföljas av en icke-konfidentiell sammanfattning som skall märkas "För granskning av berörda parter".

Kommissionen kan kontaktas på följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat B
J-79 5/16
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ Detta innebär att dokument endast är för internt bruk. Det är skyddat i enlighet med artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43). Det är ett konfidentiellt dokument i enlighet med artikel 19 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (EGT L 56, 6.3.1996, s. 1) och artikel 6 i WTO-avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (antidumpningsavtalet).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 662/2004**av den 7 april 2004****om övergångsbestämmelser när det gäller ansökningar om importlicenser enligt förordningarna (EG) nr 936/97 och (EG) nr 1279/98 om förvaltning av vissa tullkvoter för nötköttsprodukter, med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, särskilt artikel 2.3 i detta,

med beaktande av anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, särskilt artikel 41 första stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien (nedan kallade "de nya medlemsstaterna") kommer att anslutas till gemenskapen den 1 maj 2004, under förutsättning av anslutningsfördraget ratificeras. De tullkvoter som öppnats för nötköttsprodukter bör kunna utnyttjas av aktörer som anslutningsdagen är etablerade i dessa länder.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött⁽¹⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1279/98 av den 19 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i rådets beslut 2003/286/EG, 2003/298/EG, 2003/299/EG, 2003/18/EG, 2003/263/EG och 2003/285/EG för Bulgarien, Tjeckien, Slovakien, Rumänien, Polen och Ungern⁽²⁾ fastställs särskilda ansökningsvillkor för aktörerna när det gäller vissa tullkvoter inom ramen för de olika importordningarna.
- (3) För att kunna utnyttja dessa importkvoter bör de som ansöker om licens och som är etablerade i de nya medlemsstaterna bevisa att de bedrivit en viss handelsverksamhet med tredjeländer. Handel som bedrivits före den 1 maj 2004 med de nuvarande medlemsstaterna i gemenskapen, i dess sammansättning dagen före det att 2003 års anslutningsfördrag träder i kraft, bör betraktas som handel med tredjeländer.

(4) Det är därför nödvändigt att anta övergångsbestämmelser om ansökningsvillkor för aktörer i de nya medlemsstaterna inom ramen för de importordningar som fastställs i förordningarna (EG) nr 936/97 och (EG) nr 1279/98.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. För att kunna betraktas som sökande av importlicenser i den mening som avses i artikel 4 a i förordning (EG) nr 936/97 och artikel 3.1 a i förordning (EG) nr 1279/98 skall sökande som är etablerade i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien eller Slovakien vara fysiska eller juridiska personer som är registrerade för mervärdesskatt i en medlemsstat i gemenskapen i dess sammansättning den dag då 2003 års anslutningsfördrag träder i kraft och skall, då ansökningarna lämnas in, bevisa följande på ett sätt som den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godtar:

- a) När det gäller förordning (EG) nr 936/97, att de under minst tolv månader har bedrivit nötköttshandel med andra länder.
- b) När det gäller förordning (EG) nr 1279/98, att de vid minst ett tillfälle under de tolv föregående månaderna har bedrivit nötköttshandel med andra länder.

2. I denna artikel avses med "andra länder" alla tredjeländer, även medlemsstaterna i gemenskapen i dess sammansättning dagen före det att 2003 års anslutningsfördrag träder i kraft.

Artikel 2

Denna förordning skall träda i kraft under förutsättning att Anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien träder i kraft och då samtidigt med fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 137, 28.5.1997, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 649/2003 (EUT L 95, 11.4.2003, s. 13).

⁽²⁾ EGT L 176, 20.6.1998, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1144/2003 (EUT L 160, 28.6.2003, s. 44).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 663/2004**av den 7 april 2004****om ändring av förordning (EG) nr 2300/97 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1221/97 om allmänna tillämpningsregler för åtgärder som syftar till att förbättra villkoren för produktion och saluföring av honung**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1221/97 av den 25 juni 1997 om allmänna tillämpningsregler för åtgärder som syftar till att förbättra villkoren för produktion och saluföring av honung ⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 2300/97 ⁽²⁾ fastställs de bestämmelser som behövs för genomförandet av de årliga nationella programmen i enlighet med förordning (EG) nr 1221/97. Enligt artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2300/97 skall medlemsstaterna anmäla sina program före den 15 april varje år.
- (2) Genom att Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen Slovenien och Slovakien ansluter sig till Europeiska unionen bör även dessa länder få genomföra nationella program i enlighet med förordning (EG) nr 1221/97. För att programmen skall kunna tas upp till behandling på ett enhetligt sätt för samtliga medlemsstater bör det datum då programmen skall anmälas för år 2004 flyttas fram till den 15 maj 2004.

(3) Förordning (EG) nr 2300/97 bör därför ändras.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfakött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2300/97 skall ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall anmäla sina program till kommissionen före den 15 april varje år. För år 2004 får emellertid medlemsstaterna anmäla sina program senast den 15 maj."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall gälla för de årliga programmen för regleringsåret 2004/05.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 1.7.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2070/98 (EGT L 265, 30.9.1998, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 319, 21.11.1997, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1387/2003 (EUT L 196, 2.8.2003, s. 22).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 664/2004**av den 7 april 2004****om övergångsbestämmelser när det gäller importlicenser för mjölk och mjölkprodukter enligt förordning (EG) nr 2535/2001, med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning till Europeiska unionen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, särskilt artikel 2.3 i detta,

med beaktande av anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, särskilt artikel 41 första stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) I avdelning 2 kapitel 1 avsnitt 2 i kommissionens förordning (EG) nr 2535/2001 av den 14 december 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller ordningen för import av mjölk och mjölkprodukter och om öppnande av tullkvoter⁽¹⁾ finns bestämmelser om godkännande av sökande av importlicenser. Det bör antas övergångsbestämmelser för att aktörer från Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien ("nya medlemsstater") skall kunna utnyttja importlicenser från och med den dag då dessa länder ansluts till Europeiska unionen.

(2) Under perioden 1 maj 2004–30 juni 2004 bör aktörer i de nya medlemsstaterna, utan förhandsgodkännande, kunna ansöka om importlicenser inom ramen för de tullkvoter som avses i bilagorna till förordning (EG) nr 2535/2001. De bör styrka att de verkligen är handelsidkare och bedriver regelbunden handelsverksamhet. När det gäller kravet på bevis på handelsverksamhet, bör sökande i de nya medlemsstaterna kunna hänvisa inte bara till handel med gemenskapen utan även till handel med alla tredjeländer. De bör ha möjlighet att välja 2002 som referensår för handeln istället för 2003, om de kan bevisa att de, på grund av särskilda omständigheter, inte kunnat importera eller exportera de nödvändiga kvantiteterna mjölkprodukter under 2003. Senast den 15 maj

2004 bör de nya medlemsstaterna till kommissionen lämna in en förteckning över alla ansökningsberättigade aktörer. För att varje sökande lättare skall kunna identifieras och för att underlätta överföringen av licenser bör det specificeras vilka uppgifter om varje aktör som skall lämnas in. Dessutom bör de ansökningsberättigade aktörerna i de nya medlemsstaterna ha rätt att köpa importlicenser.

(3) Under perioden 1 juli 2004–30 juni 2005 bör aktörer från de nya medlemsstaterna godkännas, förutsatt att de lämnar in en ansökan före den 1 juni som innehåller nödvändiga dokument och uppgifter, eller har förts upp på den förteckning över ansökningsberättigade aktörer som skall lämnas in till kommissionen senast den 15 maj 2004.

(4) Undantag måste således göras från vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 2535/2001.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom undantag från avdelning 2 kapitel 1 avsnitt 2 i förordning (EG) nr 2535/2001 får aktörer som är etablerade i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien (nedan "de nya medlemsstaterna") ansöka om importlicenser för kvoter avseende perioden 1 maj 2004–30 juni 2004, utan att ha godkänts på förhand av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade.

2. Genom undantag från artikel 11 i förordning (EG) nr 2535/2001 får aktörer som är etablerade i de nya medlemsstaterna ansöka om importlicenser för de kvoter som avses i punkt 1 endast i den medlemsstat där de är etablerade.

⁽¹⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 29. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 50/2004 (EUT L 7, 13.1.2004, s. 9).

Licensansökningar skall endast godtas om den sökande bifogar följande dokument:

- a) bevis för att den sökande under 2003 har importerat och/eller exporterat minst 25 ton mjölkprodukter enligt kapitel 04 i Kombinerade nomenklaturen uppdelade på minst fyra transaktioner,
- b) dokument och uppgifter varigenom den sökandes identitet och yrkesroll vederbörligen styrks, framför allt
 - i) bokföringshandlingar och/eller skattehandlingar i enlighet med nationell lagstiftning,
 - ii) momsregistreringsnummer, om så föreskrivs i nationell lagstiftning,
 - iii) registreringsnumret i handelsregistret, om så föreskrivs i nationell lagstiftning.

När det gäller punkt 2 a skall referensåret vara 2002, om importören kan bevisa att han, på grund av särskilda omständigheter, inte kunde importera eller exportera de nödvändiga kvantiteterna mjölkprodukter 2003.

När det gäller denna punkt skall transaktioner som görs för passiv eller aktiv förädling inte betraktas som import eller export.

3. Senast den 15 maj 2004 skall de behöriga myndigheterna i de nya medlemsstaterna till kommissionen skicka förteckningar över de aktörer som har ansökt om importlicenser för de kvoter avseende perioden 1 maj 2004–30 juni 2004 i enlighet med punkt 1 och som uppfyller villkoren i punkt 2. Dessa förteckningar skall upprättas i enlighet med förlagan i bilaga XIV i förordning (EG) nr 2535/2001, med undantag för godkännandenumret.

4. Kommissionen skall vidarebefordra dessa förteckningar till de övriga medlemsstaternas behöriga myndigheter.

5. Genom undantag från artikel 16.4 i förordning (EG) nr 2535/2001 får importlicenser för kvoter avseende perioden 1 maj 2004–30 juni 2004 överlåtas endast till fysiska eller juridiska personer som godkänts i enlighet med avsnitt 2 i förordningen och till fysiska eller juridiska personer som finns upptagna på de förteckningar som avses i punkt 3.

Artikel 2

När det gäller kvoter som avser perioden 1 juli 2004–30 juni 2005 skall, genom undantag från artikel 8 i förordning (EG) nr 2535/2001, godkännande beviljas:

- a) aktörer som är etablerade i de nya medlemsstaterna och som före den 1 juni 2004 lämnar in en ansökan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade, tillsammans med de dokument som avses artikel 1.2, eller
- b) aktörer som är etablerade i de nya medlemsstaterna, som före den 1 juni 2004 lämnar in en ansökan till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade och som finns upptagna på den förteckning som avses i artikel 1.3.

Artikel 3

Denna förordning skall träda i kraft under förutsättning att Anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien träder i kraft och då samtidigt med fördraget.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 665/2004
av den 7 april 2004
om utfärdande av importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 936/97 av den 27 maj 1997 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet samt fryst buffelkött ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 936/97 fastställs i artiklarna 4 och 5 villkoren angående ansökningar om och utfärdande av importlicenser för det kött som avses i artikel 2 f i samma förordning.
- (2) I artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 fastställs att den kvantitet av färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet med ursprung i Förenta staterna och i Kanada som får importeras på särskilda villkor fr.o.m. den 1 juli 2003 t.o.m. den 30 juni 2004 skall vara 11 500 ton.

- (3) Det bör påpekas att de licenser som utfärdas i enlighet med denna förordning endast kan användas under deras giltighetstid med förbehåll för gällande bestämmelser om hälsoskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Alla ansökningar om importlicenser för färskt, kylt eller fryst nötkött av hög kvalitet i enlighet med artikel 2 f i förordning (EG) nr 936/97 som lämnats in från och med den 1 till och med den 5 april 2004 skall beviljas i sin helhet.
2. Ansökningar om licenser för 9 569,588 ton lämnas in i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 936/97 under de första fem dagarna i maj 2004.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 137, 28.5.1997, s. 10. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 649/2003 (EUT L 95, 11.4.2003, s. 13).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 666/2004**av den 7 april 2004****om avvisande av ansökningar om exportlicens för vissa bearbetade spannmålsprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003 av den 28 juli 2003 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽²⁾, särskilt artikel 8.1 i denna, och

av följande skäl:

Mängden ansökningar om förutfastställelse av exportbidrag för potatisstärkelse och produkter av majs är substantiell och av

spekulativ karaktär. Det har därför beslutats att alla ansökningar om exportlicenser för produkter framställda den 5, 6 och 7 april 2004 skall avvisas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1342/2003 skall ansökningar om exportlicenser om förutfastställelse av exportbidrag för produkter hörande under KN-nummer 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 90 50 framställda den 5, 6 och 7 april 2004 avvisas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 8 april 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1104/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 189, 29.7.2003, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 667/2004**av den 7 april 2004****om ändring för trettioandra gången av rådets förordning (EG) nr 881/2002 beträffande införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 524/2004 ⁽²⁾, särskilt artikel 7.1 första strecksatsen i denna, och

av följande skäl:

- (1) I bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 anges de personer, grupper och enheter som omfattas av det spärrande av tillgångar och ekonomiska resurser som införs genom den förordningen.

- (2) Den 31 mars 2004 beslutade FN:s säkerhetsråds sanktionskommitté att ändra förteckningen över de personer, grupper och enheter som bör omfattas av spärrandet av tillgångar och ekonomiska resurser, och bilaga I bör därför ändras i enlighet därmed.

- (3) För att de åtgärder som föreskrivs i denna förordning skall vara verkningfulla måste denna förordning träda i kraft omedelbart.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till rådets förordning (EG) nr 881/2002 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 7 april 2004.

På kommissionens vägnar

Christopher PATTEN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 83, 20.3.2004, s. 36.

BILAGA

Bilaga I till förordning (EG) nr 881/2002 skall ändras på följande sätt:

Under rubriken "Juridiska personer, grupper och enheter" skall "Ansar al-Islam (även kallat Devotees of Islam, Jund al-Islam, Soldiers of Islam, Kurdistan Supporters of Islam, Supporters of Islam in Kurdistan, Followers of Islam in Kurdistan, Kurdistan Taliban), verksam i nordöstra Irak" ersättas med följande:

"Ansar al-Islam (alias a) Devotees of Islam, b) Jund al-Islam, c) Soldiers of Islam, d) Kurdistan Supporters of Islam, e) Supporters of Islam in Kurdistan, f) Followers of Islam in Kurdistan, g) Kurdish Taliban, h) Soldiers of God, i) Ansar al-Sunna Army, j) Jaish Ansar al-Sunna, k) Ansar al-Sunna), med säte i nordöstra Irak."

RÅDET

Information om ikraftträdandet av avtalet om tillämpning av vissa gemenskapsrättsakter på Furstendömet Monacos territorium ⁽¹⁾

Den slutliga anmälan om avslutande av de förfaranden som krävs för ikraftträdandet av avtalet om tillämpning av vissa gemenskapsrättsakter på Furstendömet Monaco, vilket undertecknades den 4 december 2003 i Bryssel, har ägt rum den 31 mars 2004 och följaktligen träder detta avtal i kraft den 1 maj 2004, i enlighet med artikel 6.1 i avtalet.

⁽¹⁾ EUT L 332, 19.12.2003, s. 42.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTET RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

av den 30 mars 2004

om användning av medel från Europeiska unionens solidaritetsfond enligt punkt 3 i det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet

(2004/323/EG)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om finansieringen av Europeiska unionens solidaritetsfond som komplettering till det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾, särskilt punkt 3 i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1212/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen har inrättat Europeiska unionens solidaritetsfond (nedan kallad "fonden") för att visa solidaritet med befolkningarna i de regioner som drabbas av katastrofer.
- (2) Malta ansökte den 10 november 2003 om stöd ur fonden för stormar och översvämningar. Spanien ansökte den 1 oktober 2003 om stöd för skogsbränder och Frankrike gjorde en ansökan den 26 januari 2004 avseende översvämningar.
- (3) Enligt det interinstitutionella avtalet av den 7 november 2002 får fonden användas upp till ett tak på en miljard euro om året.

- (4) De skador som orsakats av stormarna och översvämningarna på Malta i september 2003, skogsbränderna i Spanien sommaren 2003 och översvämningarna i Sydfrankrike i december 2003 uppfyller villkoren för att berättigas stöd från fonden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2004 skall 21 916 995 euro tas från Europeiska unionens solidaritetsfond i form av åtagandebemyndiganden.

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Strasbourg den 30 mars 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

D. ROCHE

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 283, 20.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

KOMMISSIONEN

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS ADMINISTRATIVA KOMMISSION FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE

BESLUT nr 192

av den 29 oktober 2003

om föreskrifter för tillämpningen av artikel 50.1 b i rådets förordning (EEG) nr 574/72

(Text av betydelse för EES)

(2004/324/EG)

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR
MIGRERANDE ARBETARE HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 81 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare och deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾, enligt vilken Administrativa kommissionen skall handha alla administrativa frågor och tolkningsfrågor som rör förordning (EEG) nr 1408/71 och senare förordningar,

med beaktande av artikel 81 d i förordning (EEG) nr 1408/71, enligt vilken Administrativa kommissionen skall främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna genom att modernisera förfarandena för informationsutbyte, särskilt genom att anpassa informationsflödet mellan institutionerna till elektroniska system, med beaktande av utvecklingen av informationsbehandlingen i varje medlemsstat, och med det övergripande syftet att påskynda beviljandet av förmåner,

med beaktande av artikel 117 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽²⁾, enligt vilken Administrativa kommissionen med utgångspunkt i undersökningar och förslag från Tekniska kommissionen för informationsbehandling skall anpassa blanketterna för intyg, bestyrkta utlåtanden, deklARATIONER, ansökningar och andra handlingar, liksom de metoder och förfaranden för överföring av uppgifter som föreskrivs för tillämpningen av förordningen och tillämpningsförordningen, till ny teknik för informationsbehandling,

med beaktande av artikel 50.2 i förordning (EEG) nr 574/72, enligt vilken Administrativa kommissionen skall besluta om föreskrifter för tillämpningen av artikel 50.1 i denna förordning,

med beaktande av artikel 2.1 i förordning (EEG) nr 574/72, enligt vilken Administrativa kommissionen skall utarbeta blanketter för intyg, bestyrkta utlåtanden, deklARATIONER, ansökningar och andra handlingar som behövs för tillämpningen av förordningen, och enligt vilken dessa handlingar kan överföras mellan institutionerna, antingen som pappersblanketter eller som standardiserade elektroniska meddelanden via telematiktjänster, och

av följande skäl:

(1) Föreskrifter för tillämpningen av artikel 50.1 b i förordning (EEG) nr 574/72 bör anges och blanketter för tillämpningen av denna artikel bör utformas.

(2) Det är nödvändigt att främja och underlätta utbytet av uppgifter om försäkringshistorik för arbetstagare som har flyttat inom Europeiska unionen, innan de uppnår lägsta lagstadgade pensionsålder i de berörda medlemsstaterna, eller något annat förfarande som gör det möjligt att i tillräckligt god tid underrätta arbetstagarna om deras rättigheter och därefter påskynda fastställandet av dessa rättigheter.

(3) Beslut nr 118 av den 20 april 1983 bör ändras och uppdateras.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

De institutioner som avses i artikel 50.1 b i förordning (EEG) nr 574/72 skall sammanställa försäkringshistorik för arbetstagare som har omfattats av lagstiftningen i två eller flera medlemsstater enligt följande bestämmelser:

1. De berörda institutionerna skall sammanställa arbetstagarens försäkringshistorik senast ett år före den dag då arbetstagaren uppnår lägsta lagstadgade pensionsålder,
 - a) antingen efter att arbetstagaren begärt detta hos dessa institutioner, eller
 - b) på initiativ av någon av de berörda institutionerna.
2. Varje institution skall lämna alla uppgifter (registreringsuppgifter och fullgjorda försäkringsperioder) om försäkringshistorik för arbetstagare som har varit försäkrade i andra medlemsstater till de institutioner som skall sammanställa försäkringshistoriken.

Institutionerna skall utifrån sina tekniska möjligheter ställa dessa uppgifter till förfogande genom elektronisk överföring (se punkt 2.1), direktåtkomst (se punkt 2.2) eller något annat medel eller förfarande. Om inget av detta kan ske, skall institutionen tillämpa det pappersförfarande som beskrivs i punkt 2.3 i detta beslut.

Medlemsstaterna skall själva välja tidsplanering och metoder för informationsutbyten med beaktande av hur deras pensionssystem är utformade, och detta kan fastställas i överenskommelser mellan deras behöriga myndigheter eller institutioner.

- 2.1 Vid elektronisk dataöverföring skall den institution som sammanställer försäkringshistoriken kontakta de lokala behöriga institutionerna via det utsedda organet i den egna medlemsstaten och de utsedda organen i de andra berörda medlemsstaterna. Begäran och svar skall utformas i enlighet med blankett E 503 respektive E 505. För informationsutbytet skall de berörda institutionerna följa de gemensamma arkitekturreglerna, särskilt vad gäller säkerhet och användning av standarder, samt bestämmelserna för hur den gemensamma delen av telematiktjänsterna skall fungera enligt vad som fastställs av Administrativa kommissionen genom tillämpning av artikel 117 a och 117 b i förordning (EEG) nr 574/72.
- 2.2 Vid direktåtkomst skall den institution som sammanställer försäkringshistoriken använda den andra institutionens försäkringshistorik i enlighet med blankett E 505.
- 2.3 När pappersförfarandet används skall den institution som sammanställer försäkringshistoriken skicka en E 503-blankett till institutionerna i alla andra anställningsstater som institutionen känner till. Som svar på E 503-blanketten skall varje berörd institution skicka en E 505-blankett med uppgifter om de försäkringsperioder som personen fullgjort enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar. Pappersförfarandet kräver ingen medverkan av de utsedda organen.

Efter samråd med Administrativa kommissionen kan myndigheterna i två eller flera medlemsstater komma överens om att använda andra blanketter än E 503 och E 505 eller fastställa andra förfaringssätt.

2.4 Med utsett organ avses i detta beslut följande:

ÖSTERRIKE:	Hauptverband der Österreichischen Sozialversicherungsträger, Wien
BELGIEN:	L'Office National des pensions pour travailleurs salariés (ONPTS) Rijksdienst voor werknemerspensioenen (RWP), Bryssel
DANMARK:	Den Sociale Sikringsstyrelse, København
FINLAND:	Pensionsskyddscentralen (PSC), Helsingfors
FRANKRIKE:	Caisse Nationale d'Assurance Vieillesse (CNAV), Paris
TYSKLAND:	Verband Deutscher Rentenversicherungsträger – Datenstelle der deutschen Rentenversicherung (VDR – DSRV), Würzburg
GREKLAND:	L'Idryma Koinonikon Asfali-seon (IKA), Aten
IRLAND:	Department of Social Welfare, Dublin
ITALIEN:	Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS), Rom
LUXEMBURG:	Centre d'informatique, d'affiliation et de perception des cotisations, commun aux institutions de sécurité sociale, Luxembourg
NEDERLÄNDERNA:	Sociale Verzekeringsbank, Amsterdam
PORTUGAL:	Instituto de Solidariedade e Segurança Social (ISSS)/ Centro Nacional de Pensões, Lissabon
SPANIEN:	Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/ Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Madrid
SVERIGE:	Riksförsäkringsverket, Stockholm
FÖRENADE KUNGARIKET:	Department of Health and Social Security — Records Branch, Newcastle-upon-Tyne

- 2.5 Blanketterna E 503 och E 505, som skall användas för pappersförfarandet, biläggs detta beslut.
3. Om det finns en lagstadgad lägsta ålder för rätt till efterlevandepension i en medlemsstat, skall de berörda institutionerna på motsvarande sätt sammanställa försäkringshistoriken för en arbetstagare som avlidit senast ett år före den dag då den eller de efterlevande uppnår lägsta lagstadgade ålder för rätt till efterlevandepension.
4. Detta beslut ersätter beslut nr 118 av den 20 april 1983 och skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Administrativa kommissionens ordförande
Giuseppe MICCIO

EUROPEISKA GEMENSKAPEN
Förordningar om social trygghet
EES *
Schweiz

E 503Sändande land ⁽¹⁾Datum för utfärdande ⁽¹⁾**BEGÄRAN OM UPPGIFTER OM EN ANSTÄLLDS/EGENFÖRETAGARES FÖRSÄKRINGSHISTORIK***(Förordning (EEG) nr 574/72, artikel 50.1 b)*

1	Institution till vilken blanketten sänds
1.1	Namn
1.2	Kodnummer
1.3	Adress (gatuadress, postnummer, ort och land)
2	Försäkringsnummer
2.1	I mottagande land ⁽³⁾
2.2	I sändande land
3	Namn och kön
3.1	Efternamn ⁽⁴⁾
3.2	Efternamn vid födelsen ⁽⁴⁾
3.3	Förnamn ⁽⁵⁾
3.4	Tidigare namn ⁽⁶⁾
3.5	Kön ⁽⁷⁾
3.6	Faders efternamn och förnamn ⁽⁸⁾
3.7	Moders efternamn och förnamn ⁽⁸⁾
4	Födelse och medborgarskap
4.1	Födelsedatum ⁽⁹⁾
4.2	Födelseort ⁽¹⁰⁾
4.3	Provins eller område ⁽¹¹⁾
4.4	Land ⁽¹²⁾
4.5	Medborgarskap ⁽¹³⁾
5	Adress ⁽¹⁴⁾
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
6	Övriga upplysningar ⁽¹⁵⁾
.....	

7	Utfärdande institution
7.1	Namn
7.2	Kodnummer
7.3	Adress (gatuadress, postnummer, ort och land)
7.4	Stämpel
7.5	Datum
7.6	Underskrift

ANVISNINGAR

Den institution som utreder arbetstagarens försäkringshistorik (utfärdande institution, rubrik 7) skall sända en E 503-blankett till varje berörd institution i de kända anställningsländerna (institution till vilken blanketten sänds, rubrik 1). Som svar skall var och en av de senare institutionerna sända E 505-blankett till den förstnämnda institution.

FOTNOTER

- (*) EES – Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, bilaga VI, social trygghet: Vid tillämpning av detta avtal skall denna blankett även gälla på Island, i Liechtenstein och Norge.
- (**) Avtalet mellan EU och Schweiz om fri rörlighet för personer, bilaga II, social trygghet: Vid tillämpning av detta avtal skall denna blankett även gälla Schweiz.
- (1) Den sändande institutionen bestämmer hur denna uppgift skall formateras.
- (2) Nationalitetsbeteckning för det land den sändande institutionen tillhör:
B = Belgien; DK = Danmark; D = Tyskland; GR = Grekland; E = Spanien; F = Frankrike; IRL = Irland; I = Italien; L = Luxemburg; NL = Nederländerna; A = Österrike; P = Portugal; FIN = Finland; S = Sverige; GB = Förenade kungariket; IS = Island; FL = Liechtenstein; N = Norge; CH = Schweiz.
- (3) Denna uppgift är nödvändig ifråga om danska medborgare (ange danskt CPR-nummer och, om tillämpligt, ATP-nummer), grekiska medborgare (ange försäkringsnummer och den utfärdande institutionens kodnummer) och medborgare i Förenade Kungariket.
Uppgiften är önskvärd även i de övriga medlemsstaterna.
- (4) Som efternamn anges vanligt efternamn eller efternamn som erhållits genom giftermål.
Efternamn vid födelsen måste alltid anges; om det är detsamma som nuvarande anges "idem".
Uttryck som "kallas ..." eller "även känd som ..." och prefix till efternamn måste anges i sin helhet och i korrekt ordningsföljd.
- (5) Ange alla förnamn i korrekt ordningsföljd.
- (6) Tidigare namn skall anges, särskilt i händelse av adoption eller ifall antaget namn används.
Uttryck som "kallas ..." eller "även" och prefix till efternamn måste anges i sin helhet och i korrekt ordningsföljd.
- (7) Ange M för man och F för kvinna.
- (8) Denna uppgift är nödvändig ifråga om franska medborgare födda utanför franska moderlandet.
- (9) Dag och månad skall anges med två siffror vardera och år med fyra siffror (t.ex. 1 augusti 1921 = 01. 08. 1921).
- (10) Ifråga om franska städer som består av flera arrondissement anges arrondissementets nummer (t.ex. Paris 14).
- (11) Denna uppgift är nödvändig ifråga om försäkrade personer med franskt eller italienskt medborgarskap.
Här kall födelseortens territoriella tillhörighet anges. T.ex. ifråga om Frankrike om födelseorten (kommunen) är Lille skall området för födelsen anges som "Nord" åtföljt av områdeskoden om den försäkrade känner till denna; i detta "59". Den kompletta noteringen skall lyda "Nord 59".
- (12) Ifråga om Italien skall, om födelseorten (kommunen) är Rimini, provinsen för födelsen anges som Forlì.
- (13) Nationalitetsbeteckning för den försäkrades födelseland enligt den internationella registreringsbeteckningen för motorfordon.
- (14) Den försäkrades nuvarande adress anges på det sätt som är brukligt i bosättningslandet. Ifråga om försäkrade med danskt medborgarskap anges även senaste adress i Danmark under punkt 6, "Övriga upplysningar".
- (15) Detta utrymme är reserverat för övriga upplysningar som bedöms vara nödvändiga (den senaste adressen i Danmark eller Nederländerna skall anges här).
Provinser i Italien där ifrågavarande verksamhet utövades.

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA
Förordningar om social trygghet
EES *
Schweiz

E 505

Sändande land ⁽²⁾Datum för utfärdande ⁽¹⁾Typ av meddelande ⁽³⁾

INTYG OM EN ANSTÄLLDS/EGENFÖRETAGARES FÖRSÄKRINGSHISTORIK

(Förordning (EEG) nr 574/72, artikel 50.1 b)

1	Institution till vilken blanketten sänds ⁽⁴⁾
1.1	Namn
1.2	Kodnummer.....
1.3	Adress (gatuadress, postnummer, ort och land)
2	Försäkringsnummer ⁽⁵⁾
2.1	I mottagande land
2.2	I sändande land
3	Namn och kön
3.1	Efternamn ⁽⁶⁾
3.2	Efternamn vid födelsen ⁽⁶⁾
3.3	Förnamn ⁽⁷⁾
3.4	Tidigare namn ⁽⁸⁾
3.5	Kön ⁽⁹⁾
3.6	Faders efternamn och förnamn ⁽¹⁰⁾
3.7	Moders efternamn och förnamn ⁽¹⁰⁾
4	Födelse – Medborgarskap – Dödsfallt
4.1	Födelsedatum ⁽¹¹⁾
4.2	Födelseort ⁽¹²⁾
4.3	Provins eller område ⁽¹³⁾
4.4	Land ⁽¹⁴⁾
4.5	Medborgarskap ⁽¹⁵⁾
4.6	Datum för dödsfall ⁽¹⁶⁾
5	Adress ⁽¹⁷⁾
.....	
6	Övriga upplysningar ⁽¹⁸⁾
.....	

7. Fullgjorda perioder ⁽¹⁹⁾								8. Typ av period ⁽²⁰⁾	9. Slag ⁽²¹⁾	10. System ⁽²²⁾	11. Verksamhet i gruva ⁽²³⁾
Årr	Fr.o.m.	T.o.m.	Dagar	Veckor	Månader	Kvartal	År				

12 Sammanlagd försäkringstid eller sammanlagd tid eller perioder som fullgjorts i det sändande landet och som behandlas som perioder enligt socialförsäkringsystem

- perioder som skall beaktas för förvärvande av
Dagar Veckor Månader Kvartal År
- perioder som skall beaktas enbart för beräkning av förmåner ⁽²⁴⁾
Dagar Veckor Månader Kvartal År

13 Kommentarer till kolumn 7–11

.....
.....

14	Utfärdande institution
14.1	Namn
14.2	Kodnummer
14.3	Adress (gatuadress, postnummer, ort och land)
14.4	Stämpel
14.5	Datum
14.6	Underskrift

ANVISNINGAR

Den utfärdande institution skall fylla i blanketten med uppgifter om de försäkringsperioder som fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar. Varje berörd institution skall utfärda en blankett för de perioder som fullgjorts enligt den lagstiftning den tillämpar och sända blanketten till den institution som utreder försäkringshistoriken.

Denna blankett ersätter inte blanketterna E 205 och E 206.

Blanketten skall fyllas i med tryckbokstäver. Den består av två sidor. Ingen del av blanketten får utelämnas, öven om den saknar uppgifter.

FOTNOTER

(*) EES – Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, bilaga VI, social trygghet: Vid tillämpning av detta avtal skall denna blankett även gälla på Island, i Liechtenstein och Norge.

(**) Avtalet mellan EU och Schweiz om fri rörlighet för personer, bilaga II, social trygghet: Vid tillämpning av detta avtal skall denna blankett även gälla i Schweiz.

(1) Den sändande institutionen bestämmer hur denna uppgift skall formateras.

(2) Nationalitetsbeteckning för det land den sändande institutionen tillhör:

B = Belgien; DK = Danmark; D = Tyskland; GR = Grekland; E = Spanien; F = Frankrike; IRL = Irland; I = Italien; L = Luxemburg; NL = Nederländerna; A = Österrike; P = Portugal; FIN = Finland; S = Sverige; GB = Förenade kungariket; IS = Island; FL = Liechtenstein; N = Norge, CH = Schweiz.

(3) Typ av meddelande:

Ange i detta fält koden för det bearbetningssätt som använts på motsvarande blankett E 503:

Kod 31: *Identifiering utan avvikelser*

— Inga avvikelser har upptäckts mellan de uppgifter som angetts i blankett E 503 och de uppgifter som registrerats i det nationella registret.

— Försäkringsnummer anges.

Kod 32: *Identifiering med avvikelser*

— Smärre avvikelser har upptäckts mellan de uppgifter som angetts i blankett E 503 och de uppgifter som registrerats i det nationella registret. Försäkringsnummer anges.

— Uppgifterna i det nationella registret specificeras under punkt 3 till 5.

Kod 33: *Identifiering omöjlig (homonymi)*

— Flera försäkrade personer som är registrerade i det nationella registret kan motsvara den försäkrade person som angetts i blankett E 503.

— Försäkringsnummer anges ej.

Kod 34: *Identifiering omöjlig (blanketten kan ej bearbetas)*

— Det förefaller som om uppgifterna i blankett E 503 inte kan bearbetas p.g.a. att de är oläsliga eller p.g.a. att de föreskrivna formateringsreglerna inte efterföljts.

— Försäkringsnummer har ej angetts

Kod 35: *Identifiering omöjlig (inga uppgifter om anslutning)*

— Flera försäkrade personer som är registrerade i det nationella registret har samma identitet som den person som angetts i blankett E 503.

Eftersom uppgifter om anslutning saknas kan de inte särskiljas.

— Försäkringsnummer anges ej.

Kod 36: *Identifiering omöjlig (osannolika uppgifter)*

— Det förefaller som om uppgifterna i blankett E 503 är osannolika: en kontroll är nödvändig.

— Försäkringsnummer anges ej.

(4) Blanketten skall sändas till den institution som har skickat blankett E 503 (se rubrik 7 i detta formulär).

(5) Försäkringsnummer

Vid den institution till vilken blanketten sänds:

— ange samma nummer som på blankett E 503.

Vid den utfärdande institutionen:

— denna uppgift måste anges om den försäkrade har registrerats eller identifierats med eller utan avvikelser.

(6) Som efternamn anges vanligt efternamn eller efternamn som erhållits genom giftermål.

Efternamn vid födelsen måste alltid anges; om det är detsamma som nuvarande anges "idem".

Uttryck som "kallas..." eller "även känd som..." och prefix till efternamn måste anges i sin helhet och i korrekt ordningsföljd.

(7) Ange alla förnamn i korrekt ordningsföljd.

(8) Tidigare namn skall anges, särskilt i händelse av adoption eller ifall antaget namn används. Uttryck som "kallas..." eller "även känd som..." måste anges i sin helhet och i korrekt ordningsföljd.

(9) Ange M för man och F för kvinna.

(10) Denna uppgift är nödvändig ifråga om franska medborgare födda utanför franska moderlandet.

(11) Dag och månad skall anges med två siffror vardera och år med fyra siffror.

(t.ex. 1 augusti 1921 = 01.08.1921).

(12) Ifråga om franska städer som består av flera arrondissement anges arrondissementets nummer (t.x. Paris 14).

(13) Denna uppgift är nödvändig ifråga om försäkrade personer med franskt eller italienskt medborgarskap.

Här skall födelseortens territoriella tillhörighet anges. T.ex. ifråga om Frankrike om födelseorten (kommunen) är Lille skall området för födelsen anges som "Nord" åttiojt av områdeskoden om den försäkrade känner till denna; i detta fall "59". Den kompletta noteringen skall lyda "Nord 59". Ifråga om Italien skall, om födelseorten (kommunen) är Rimini, provinsen för födelsen anges som Forlì.

- (¹⁴) Nationalitetsbeteckning för den försäkrades födelseland enligt den internationella registreringsbeteckningen för motorfordon.
- (¹⁵) Nationalitetsbeteckning för den försäkrades medborgarskapsland enligt den internationella registreringsbeteckningen för motorfordon.
- (¹⁶) Dag och månad skall anges med två siffror vardera och år med fyra siffror.
(t.x. 1. augusti 1921 = 01.08.1921).
- (¹⁷) Den försäkrades adress anges på det sätt som är brukligt i bosättningslandet.
- (¹⁸) Detta utrymme är reserverat för övriga upplysningar (den senaste adressen i Danmark eller Nederländerna skall anges här).
- (¹⁹) Ange i kronologisk ordning samtliga perioder som fullgjorts i det land där den institution som fyller i blanketten är belägen.
En period skall anges per rad. Institutionerna bör ange dessa uppgifter enligt samma tidsangivelser som de mottogs.
- (²⁰) Terminologi för den typ av period som fullgjorts: (kodifiering i Bilaga 6 till det dokument som genomför Beslut nr 192).
- (²¹) Den sändande institutionen kan tillhandahålla ytterligare uppgifter om ifrågavarande försäkringsperioder. Lämpligen hänvisas till respektive medlemsstats kodlista som bifogats Bilaga 6 till det dokument som genomför Beslut nr 192.
- (²²) Ange försäkringssystem (kodifiering av varje medlemsstats försäkringssystem har bifogats Bilaga 6 till det dokument som genomför av Beslut nr 192).
- (²³) Ifylls för de länder som har särskilda system för gruvarbetare, endast för de perioder som fullgjorts under detta system. Denna kolumn måste ifyllas för de länder som inte har särskilda system för gruvarbetare om den försäkrade har arbetat i gruva. Ange en av följande koder:
1 = arbete ovan jord
2 = arbete under jord
3 = ospecificerat.
- (²⁴) Tidsangivelser måste summeras utan omvandling.
-

BESLUT nr 193
av den 29 oktober 2003
om handläggning av pensionsansökningar
(Text av betydelse för EES och för avtalet mellan EU och Schweiz)
(2004/325/EG)

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 81.a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾, enligt vilken Administrativa kommissionen skall handha alla administrativa frågor och tolkningsfrågor som rör förordning (EEG) nr 1408/71 och senare förordningar,

med beaktande av artikel 81.c i samma förordning, enligt vilken Administrativa kommissionen har i uppgift att främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna i frågor om social trygghet,

med beaktande av artiklarna 35–39 och 41–43 i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽²⁾ som innehåller bestämmelser om inlämnande och behandling av pensionsansökningar, och

av följande skäl:

- (1) Det ligger i de berörda personernas intresse att pensionsansökningar handläggs snabbt och utan onödigt fördröjning. Det åligger Administrativa kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att påskynda beslut i pensionsärenden.
- (2) Administrativa kommissionen har genom sitt beslut nr 182 av den 13 december 2000 fastställt gemensamma ramar för insamling av uppgifter för handläggning och beslut i pensionsärenden.
- (3) Tekniska kommissionen har därför tagit initiativ till diskussioner mellan medlemsstaterna för att undersöka användningen av god praxis i syfte att förkorta handläggningstiderna för pensionsansökningar.
- (4) I dessa diskussioner har man identifierat en rad faktorer som fördröjer handläggningen av pensionsansökningar, och även en rad åtgärder som kan fastställas i ett beslut av Administrativa kommissionen för att undanröja dessa hinder.
- (5) Enligt artikel 44 i förordning (EEG) nr 1408/71 skall en pensionsansökan avse all lagstiftning som den anställde eller egenföretagaren har omfattats av, om inte annat följer av artikel 49 i förordningen.
- (6) Enligt artikel 37 i förordning (EEG) nr 574/72 skall ansökningar om invaliditets-, efterlevande- och ålderspension göras på den blankett som föreskrivs i lagstiftningen i den medlemsstat där den behöriga utredande institutionen finns.
- (7) Enligt artikel 41.2 i förordning (EEG) nr 574/72 skall den utredande institutionen utan dröjsmål och på en särskild blankett underrätta alla berörda institutioner om ansökningar om förmåner så att en ansökan kan utredas samtidigt och utan dröjsmål av alla dessa institutioner.
- (8) Behandlingen av en pensionsansökan i överensstämmelse med kraven i artikel 44 i förordning (EEG) nr 1408/71 förutsätter att de berörda institutionerna har alla relevanta uppgifter och att medlemsstaternas nationella ansökningsblanketter är utformade så att de uppfyller detta krav.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Medlemsstaterna skall på sina nationella blanketter för ansökan om pension eller i en bilaga lägga till särskilda avsnitt som ger de sökande möjlighet att ange anställnings- och/eller bosättningsperioder som de har fullgjort i en annan medlemsstat, samt uppgifter om den försäkringsinstitution som de tillhört i den medlemsstaten (namn och kod, adress, registreringsnummer).
2. De institutioner som mottar dessa blanketter skall svara för att dessa avsnitt fylls i antingen jakande eller nekande. Om den sökande inte har fyllt i dessa avsnitt, skall han eller hon på nytt tillfrågas om detta och upplysas om betydelsen av att tydligt ange om sådana försäkringsperioder har fullgjorts eller inte.
3. Blanketterna i 200-serien skall fyllas i av de berörda institutionerna och de skall i möjligaste mån fyllas i elektroniskt, så att, med utgångspunkt i respektive nationell plan, den handläggare som fyller i blanketten kan göra detta på sin dator, oavsett om uppgifterna skall databehandlas eller inte, och oavsett om det sker ett efterföljande elektroniskt utbyte av uppgifterna mellan de berörda institutionerna eller inte.
4. För att främja parallell handläggning av pensionsansökningarna och påskynda beslutsförfarandet skall den berörda institutionen se till att ansökningsblanketten (dvs. blankett E 202, E 203 eller E 204) så snart som möjligt utfärdas och skickas till de övriga berörda institutionerna, även om den sökandes försäkringshistorik i den medlemsstat där den utredande institutionen finns ännu inte har sammanställts, eller sammanställts endast delvis eller preliminärt.

I det senare fallet kan den utredande institutionen antingen skjuta upp utskickandet av blankett E 205 (och/eller vid behov E 206) tills försäkringshistoriken är fullständigt och slutgiltigt sammanställd eller först skicka en preliminär E 205-blankett och sedan en slutgiltig E 205-blankett, när den berörda personens försäkringshistorik är komplett. Förbindelseorganen eller institutionerna, beroende på den nationella situationen, kan genom överenskommelse reglera vilket av de två förfarandena som skall tillämpas. Alternativt kan det i överenskommelser mellan förbindelseorganen eller institutionerna, beroende på den nationella situationen, fastställas att blanketterna E 202, E 203, E 204 och E 207, liksom slutversionen av blankett E 205, skall skickas vidare inom en bestämd tid.

Blanketten för ansökan om pension (E 202, E 203 eller E 204) måste i vilket fall som helst alltid åtföljas av en E 207-blankett, eftersom denna blankett innehåller uppgifter som gör det möjligt för den mottagande institutionen att omedelbart börja sammanställa den sökandes försäkringshistorik i den medlemsstat där denna institution är belägen.

5. Detta beslut träder i kraft den första dagen i den månad som följer efter det att beslutet offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Giuseppe MICCIO

Ordförande i Administrativa kommissionen

REKOMMENDATION nr 23
av den 29 oktober 2003
om handläggning av pensionsansökningar
(Text av betydelse för EES)

(2004/326/EG)

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 81.a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾, enligt vilken Administrativa kommissionen skall handha alla administrativa frågor som rör förordning (EEG) nr 1408/71 och förordning (EEG) nr 574/72 ⁽²⁾,

med beaktande av artikel 81.c, enligt vilken Administrativa kommissionen har i uppgift att främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna i frågor om social trygghet,

med beaktande av artikel 81.d, enligt vilken Administrativa kommissionen har i uppgift att främja och utveckla samarbete mellan medlemsstaterna genom att modernisera förfarandena för informationsutbyte,

med beaktande av artiklarna 36–38, artiklarna 41–43, artiklarna 45–47, artiklarna 49, 90 och 111 i rådets förordning (EEG) nr 574/72, som innehåller bestämmelser om handläggning av pensionsansökningar, och

av följande skäl:

- (1) Det ligger i de berörda personernas intresse att pensionsansökningar handläggs snabbt och utan onödig fördröjning.
- (2) Administrativa kommissionen har genom sitt beslut nr 182 av den 13 december fastställt gemensamma ramar för insamling av uppgifter för handläggning och beslut i pensionsärenden.
- (3) Tekniska kommissionen har inom ramen för detta tagit initiativ till diskussioner mellan medlemsstaterna för att undersöka användningen av god praxis i syfte att förkorta handläggningstiderna för pensionsansökningar.
- (4) I dessa diskussioner har man identifierat en rad faktorer som fördröjer handläggningen av pensionsansökningar, och även en rad åtgärder som kan fastställas i ett beslut av Administrativa kommissionen för att undanröja dessa hinder.
- (5) Ansvaret för en del av dessa åtgärder, som gäller de nationella institutionernas organisation och de resurser de tilldelas, åligger helt medlemsstaterna, och Administrativa kommissionen kan enbart utfärda rekommendationer.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS

att medlemsstaterna i organisatoriska frågor och i fråga om de personella och tekniska resurser som de har till sitt förfogande, vidtar nödvändiga åtgärder för att garantera att pensionsansökningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1408/71 handläggs så snabbt som möjligt;

1. att personella och datatekniska resurser tillhandahålls i tillräcklig omfattning och i det specifika syftet att behandla ansökningar som omfattas av förordning (EEG) nr 1408/71;
2. att hänsyn tas till de nationella systemens specifika organisation och särdrag när det gäller att fastställa bästa sätt att behandla ansökningar inom ramen för förordning (EEG) nr 1408/71, vilket t.ex. kan ske genom centralisering även om den nationella förvaltningen är decentraliserad eller genom att se till att handläggningen av ansökningar uteslutande utförs av särskilda nationella eller regionala organ, som inrättats för detta ändamål, eller att det inrättas särskilda organ på den nivå som är närmast den sökande;

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.

3. att det anordnas specialutbildning för den handläggande personal som ansvarar för behandlingen av EU-ansökningar om de EU-bestämmelser och de verktyg (blanketter, datorer, telematik osv.) som skall användas, och att det vidtas åtgärder för att öka insikten hos ledningar och handläggande personal om EU-aspekterna av arbetet i den institution där de är anställda och om förfaranden för att få överblick över handläggningen av EU-ansökningar;
4. att man främjar etableringen av partnerskap mellan sina institutioner och institutioner i andra medlemsstater, t.ex. genom att använda nationella kontaktpersoner som är specialiserade på kontakterna med specifika medlemsstater, och att man upprättar en förteckning över handläggare (namn, kompetensområde, postadress, e-postadress, telefon- och faxnummer), som eventuellt kan läggas in på Circa-servern.

Administrativa kommissionens ordförande

Giuseppe MICCIO

BESLUT nr 194
av den 17 december 2003
om enhetlig tillämpning av artikel 22.1 a i i förordning (EEG) nr 1408/71 i vistelsemedlemsstaten
(Text av betydelse för EES och för avtalet mellan EU och Schweiz)

(2004/327/EG)

ADMINISTRATIVA KOMMISSIONEN FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETSTAGARE HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av artikel 81 a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾, enligt vilken Administrativa kommissionen är ansvarig att handha alla frågor rörande administration eller tolkning som följer av bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1408/71 och senare förordningar,

med beaktande av artiklarna 22, 25 och 31 i förordning (EEG) nr 1408/71 avseende vårdförmåner vid tillfällig vistelse i en annan medlemsstat än den behöriga staten, och

av följande skäl:

- (1) Den 27 juni 2003 antog kommissionen ett förslag till förordning ⁽²⁾ om ändring av förordningar (EEG) nr 1408/71 och (EEG) nr 574/72 om lika rättigheter och förenklade förfaranden ⁽³⁾. Detta förslag till förordning syftar till att anpassa rättigheterna för alla kategorier av försäkrade personer så att de får rätt till alla vårdförmåner som visar sig vara medicinskt nödvändiga vid vistelse på en annan medlemsstats territorium, med hänsyn till förmånernas karaktär och vistelsens längd ⁽⁴⁾.
- (2) Enligt Administrativa kommissionens beslut nr 189, 190 och 191 ⁽⁵⁾ skall det europeiska sjukförsäkringskortet ersätta blankett E 111 från och med den 1 juni 2004.
- (3) Enligt artikel 22.1 a i samt, artiklarna 25.1 a och 31.1 a i förordning (EEG) nr 1408/71 och artiklarna 21, 26 och 31 i förordning (EEG) nr 574/72 som ändrats genom förslaget till kommissionens förordning av den 27 juni 2003 ⁽⁶⁾, har en försäkrad person, med ett europeiskt sjukförsäkringskort eller dess motsvarighet, rätt till vårdförmåner som visar sig vara medicinskt nödvändiga med hänsyn till förmånernas karaktär och vistelsens längd. Dessa förmåner beviljas enligt de gällande bestämmelserna i vistelsemedlemsstaten och enligt de taxor eller det system som tillämpas i denna medlemsstat.
- (4) Institutionen på vistelseorten har rätt till återbetalning från den behöriga institutionen om den person som erhållit vårdförmånerna innehar ett giltigt europeiskt sjukförsäkringskort eller en giltig blankett. Detta krav på återbetalning omnämndes i artikel 2 i beslut nr 189.
- (5) Enligt artiklarna 21, 26 och 31 i förordning (EEG) nr 574/72, vilka ändrats genom kommissionens ovan nämnda förslag till förordning, kan försäkrade personer för vilka vårdförmåner är nödvändiga av medicinska skäl vid tillfällig vistelse i en annan medlemsstat, vända sig direkt till en vårdgivare utan att först behöva inställa sig på socialförsäkringsinstitutionen på vistelseorten.
- (6) Det är följaktligen viktigt att ange omfattningen av artikel 22.1 a i samt artiklarna 25.1 a och 31.1 a, som ändrats genom det ovan nämnda förslaget till förordning, för antagande av de kriterier genom vilka en enhetlig och balanserad tillämpning av bestämmelserna för vårdgivare säkerställs. Dessa klargöranden gäller inte i situationer där syftet med den tillfälliga vistelsen är att få vård.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ KOM(2003) 378 slutlig.

⁽³⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1.

⁽⁴⁾ En politisk överenskommelse om detta förslag träffades i rådet den 20 oktober 2003.

⁽⁵⁾ EUT L 276, 27.10.2003.

⁽⁶⁾ Se fotnot 2.

- (7) Kriterierna i artikel 22.1 a i samt artiklarna 25.1 a och 31.1 a, som ändrats genom kommissionens förslag, kan inte tolkas på ett sätt som utesluter kroniska eller tidigare sjukdomar. Domstolen ⁽⁷⁾ preciserade att begreppet "nödvändig vård" inte skall tolkas "så att rätten till vårdförmåner i fråga endast gäller när vård blivit nödvändig på grund av en plötsligt uppkommen sjukdom. I synnerhet, den omständigheten, att den vård som erfordras till följd av den försäkrades försämrade hälsa under dennes vistelse i en annan medlemsstat än den där han är bosatt kan ha samband med ett redan existerande sjukdomstillstånd som den försäkrade känner till, såsom kronisk sjukdom, medför inte att villkoren för tillämpligheten av dessa bestämmelser inte är uppfyllda".

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

1. Medicinskt nödvändiga vårdförmåner som ges till en försäkrad som vistas tillfälligt i en annan medlemsstat för att denna person inte skall behöva återvända tidigare än avsett till den behöriga staten för att få den vård som hälsotillståndet kräver, omfattas av bestämmelserna i artikel 22.1 a i samt artiklarna 25.1 a och 31.1 a.

Sådana förmåner har till syfte att möjliggöra för den försäkrade att fortsätta sin vistelse i ett medicinskt tryggt tillstånd under vistelsens förväntade längd.

Däremot omfattar dessa bestämmelser inte situationer där syftet med den tillfälliga vistelsen är att få vård.

2. För att bedöma om en vårdförmån uppfyller de villkor som fastställs i artikel 22.1 a i samt artiklarna, artikel 25.1 a och 31.1 a skall hänsyn tas endast till medicinska faktorer i samband med en tillfällig vistelse och mot bakgrund av den berörda personens medicinska tillstånd och tidigare sjukdomar.
3. Detta beslut kommer att publiceras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Det träder i kraft den första dagen i den månad som följer på publiceringen, men får ingen verkan förrän den 1 juni 2004.

Ordförande för Administrativa kommissionen

Giuseppe MICCIO

⁽⁷⁾ Mål C-326/00, Ioannidis, dom av den 25 februari 2003,

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 5 april 2004

om ändring av bilagorna I och II till beslut 2003/634/EG om godkännande av program för att erhålla status som godkänd zon eller godkänd odling i en icke-godkänd zon med avseende på viral hemorragisk septikemi (VHS) och infektiös hematopoietisk nekros (IHN) hos fisk

[delgivet med nr K(2004) 1257]

(Text av betydelse för EES)

(2004/328/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens beslut 2003/634/EG ⁽²⁾ godkänns och förtecknas de program som lämnats in av de olika medlemsstaterna. Programmen syftar till att medlemsstaterna sedan skall kunna inleda förfaranden för att en zon skall få status som godkänd zon eller en fiskodling status som godkänd fiskodling i en icke-godkänd zon med avseende på fisksjukdomarna viral hemorragisk septikemi och/eller infektiös hematopoietisk nekros.
- (2) I en skrivelse av den 23 december 2003 ansökte Italien om godkännande av det program som avser Valle del torrente Venina. Den inlämnade ansökan har bedömts vara förenlig med artikel 10 i direktiv 91/67/EEG och bör därför godkännas. Vid datum för ansökan var den första provtagningen i maj 2003. Programmet bör därför löpa åtminstone till juni 2005.
- (3) I en skrivelse av den 21 december 2003 ansökte Italien om godkännande av det program som avser fiskodlingen Bassan Antonio. Den inlämnade ansökan har bedömts vara förenlig med artikel 10 i direktiv 91/67/EEG och bör därför godkännas. Området övervakades inte under 2002. Programmet bör därför löpa till slutet av 2004 med minst två provtagningar per år.

- (4) Programmet gällande den autonoma enheten La Rioja har avslutats, och området har förtecknats i kommissionens beslut 2002/308/EG ⁽³⁾.
- (5) Beslut 2003/634/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2003/634/EG ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ersättas med bilaga I till detta beslut.
2. Bilaga II skall ersättas med bilaga II till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 april 2004.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 220, 3.9.2003, s. 8. Beslutet ändrat genom beslut 2003/904/EG (EUT L 340, 24.12.2003, s. 69).

⁽³⁾ EGT L 106, 23.4.2002, s. 28. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/839/EG (EUT L 319, 4.12.2003, s. 21).

BILAGA I

"BILAGA I

PROGRAM SOM LÄMNATS IN FÖR ATT OMRÅDEN SKALL KUNNA ERHÅLLA STATUS SOM GODKÄNDA MED AVSEENDE PÅ VHS OCH IHN

1. DANMARK

DE PROGRAM SOM DANMARK LÄMNADE IN DEN 22 MAJ 1995 OMFATTAR

- Avrinningsområdet FISKEBÆK Å.
- Alla DELAR AV JYLLAND som ligger söder och väster om avrinningsområdena Storåen, Karup å, Gudenåen och Grejs å.
- Området som omfattar alla DANSKA ÖAR.

2. TYSKLAND

DE PROGRAM SOM TYSKLAND LÄMNADE IN DEN 25 FEBRUARI 1999 OMFATTAR

- Ett område i avrinningsområdet 'OBERN NAGOLD'

3. SPANIEN

4. FRANKRIKE

5. ITALIEN

5.1 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE DEN AUTONOMA PROVINSEN BOLZANO DEN 6 OKTOBER 2001, ÄNDRAT GENOM SKRIVELSE AV DEN 27 MARS 2003, OMFATTAR

Området/provinsen Bolzano

- Området omfattar alla avrinningsområden inom provinsen Bolzano.

Den omfattar den övre delen av området ZONA VAL DELL'ADIGE, dvs. floden Adiges avrinningsområden från dess källa i provinsen Bolzano till gränsen med provinsen Trento.

(Observera att den resterande nedre delen av zonen ZONA VAL DELL'ADIGE omfattas av det godkända programmet för den autonoma provinsen Trento. De övre och nedre delarna av denna zon måste ses som en epidemiologisk enhet.)

5.2 DE PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE DEN AUTONOMA PROVINSEN TRENTO DEN 23 DECEMBER 1996 OCH DEN 14 JULI 1997 OMFATTAR

Zona Val di Sole e di Non

- Avrinningsområdet från floden Noces källa till dammen vid S. Giustina

Zona Val dell'Adige nedre delen

- Floden Adiges avrinningsområden och dess källor inom den autonoma provinsen Trento, från gränsen till provinsen Bolzano till Ala-fördämningen (vattenkraftverk).

Observera att den övre delen av zonen ZONA VAL DELL'ADIGE omfattas av det godkända programmet för provinsen Bolzano. De övre och nedre delarna av denna zon måste ses som en epidemiologisk enhet.)

Zona Torrente Arnò

- Avrinningsområdet från Arnòs källa till fördämningarna nedströms innan Arnò rinner ut i floden Sarca.

Zona Val Banale

- Från Ambies avrinningsområde till dammen vid ett vattenkraftverk.

Zona Varone

- Avrinningsområdet från floden Magnones källa till vattenfallet.

Zona Alto e Basso Chiese

- Floden Chieses avrinningsområde från källan till Condino-dammen, utom Adanàs och Palvicos avrinningsområden.

Zona Torrente Palvico

- Avrinningsområdet för Palvicos avrinningsområde till en fördämning av betong och sten.

5.3 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN VENETIEN DEN 21 FEBRUARI 2001 OMFATTAR**Zona Torrente Astico**

- Floden Asticos avrinningsområde, från dess källor (inom den autonoma provinsen Trento och i provinsen Vicenza, regionen Venetien) till den fördämning som ligger vid Pedescala-bron i provinsen Vicenza.
Floden Astico nedströms, mellan fördämningen vid Pedescala-bron och fördämningen Pria Maglio, fungerar som buffertzon.

5.4 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN UMBRIEN DEN 20 FEBRUARI 2002 OMFATTAR

Zona Fosso de Monterivoso: Floden Monterivosos avrinningsområde, från dess källa till den ogenomträngliga fördämningen vid Ferentillo.

5.5 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN LOMBARDIET DEN 1 FEBRUARI 2002 OMFATTAR

Zona Val Brembana: Floden Brembos avrinningsområde, från dess källa till den ogenomträngliga fördämningen i kommunen de Ponte S. Pietro.

5.6 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN LOMBARDIET DEN 23 DECEMBER 2003 OMFATTAR

Zona Valle de Torrente Venina: Floden Viennas avrinningsområde, från dess källa och med följande gränser

- Väster: dalen Livrio.
- Söder: Orobie-bergen från passet Publino till toppen Redorta.
- Öster: dalarna Arisa och Armisola.

6. FINLAND**6.1 DET PROGRAM SOM FINLAND LÄMNADE IN DEN 29 MAJ 1995 OMFATTAR**

- Alla fastlands- och kustområden i Finland *utom*:
 - Provinsen Åland.
 - Det område i Pyhtää som omfattas av restriktioner.
 - Det område som omfattas av restriktioner och som omfattar kommunerna Uusikaupunki, Pyhäranta och Rauma.

6.2 DET PROGRAM SOM FINLAND LÄMNADE IN DEN 29 MAJ 1995 OCH SOM INNEHÅLLER SÄRSKILDA ÅTGÄRDER FÖR ATT UTROTA VHS OCH IHN, ÄNDRAT GENOM SKRIVELSER AV DEN 27 MARS 2002, 4 JUNI 2002, 12 MARS 2003, 12 JUNI 2003 OCH DEN 20 OKTOBER 2003 OMFATTAR

- Hela Åland.
 - Det område i Pyhtää som omfattas av restriktioner.
 - Det område som omfattas av restriktioner och som omfattar kommunerna Uusikaupunki, Pyhäranta och Rauma.”
-

BILAGA II

"BILAGA II

**PROGRAM SOM LÄMNATS IN FÖR ATT FISKODLINGAR SKALL KUNNA ERHÅLLA STATUS SOM
GODKÄNDA I ICKE-GODKÄNDA ZONER MED AVSEENDE PÅ VHS OCH IHN**

1. ITALIEN

- 1.1 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN FRIULI VENEZIA GIULIA, PROVINSEN UDINE DEN 2 MAJ 2000 OMFATTAR

Fiskodlingar i floden Tagliamentos avrinningsområde:

— Azienda Vidotti Giulio s.n.c., Sutrio

- 1.2 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN VENETIEN DEN 5 APRIL 2002 OMFATTAR

Fiskodlingar i floden Siles avrinningsområde:

— Azienda Trolicoltura S. Cristina, Via Chiesa Vecchia 14 — Loc. S. Cristina di Quinto.

- 1.3 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN VENETIEN DEN 21 DECEMBER 2003 OMFATTAR

Fiskodlingen:

— Azienda agricola Bassan Antonio.

- 1.4 DET PROGRAM SOM ITALIEN LÄMNADE IN ANGÅENDE REGIONEN PIEMONTE DEN 5 SEPTEMBER 2002 OMFATTAR

Fiskodlingen:

— Incubatoio ittico di valle – Loc. Cascina Prella –Traversella (TO)."

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 6 april 2004

om tillfällig saluföring av visst utsäde av *Glycine max* som inte uppfyller kraven i rådets direktiv 2002/57/EG

[delgivet med nr K(2004) 1258]

(Text av betydelse för EES)

(2004/329/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

Artikel 1

med beaktande av rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter⁽¹⁾, särskilt artikel 21.1 i detta, och

Fram till och med den 15 juni 2004 skall saluföring tillåtas i gemenskapen av utsäde av sojaböna (*Glycine max*) som inte uppfyller kraven i direktiv 2002/57/EG när det gäller lägsta tillåtna grobarhet, om villkoren i bilagan till detta beslut och följande villkor uppfylls:

av följande skäl:

- (1) I Italien finns inte tillräckliga mängder utsäde av sojaböna (*Glycine max*) som är lämpligt för klimatet i den medlemsstaten och som uppfyller kraven på grobarhet i direktiv 2002/57/EG, och behovet av utsäde kan därför inte täckas i den medlemsstaten.
- (2) Det är inte möjligt att helt möta efterfrågan på utsäde av den arten med utsäde från andra medlemsstater eller från tredjeland som uppfyller samtliga krav i direktiv 2002/57/EG.
- (3) Italien bör därför ges tillstånd att saluföra utsäde av denna art enligt mindre stränga krav under en period som löper ut den 15 juni 2004.
- (4) Vidare bör andra medlemsstater som har möjlighet att förse Italien med utsäde av denna art ges tillstånd att saluföra sådant utsäde, oavsett om utsädet har skördats i en medlemsstat eller i ett land utanför gemenskapen som omfattas av rådets beslut 2003/17/EG av den 16 december 2002 om likvärdighet av fältbesiktningar av utsädesodlingar i tredje land och om likvärdighet av utsäde producerat i tredje land⁽²⁾.
- (5) Det är lämpligt att Italien fungerar som samordnare, så att den totala kvantitet utsäde som får saluföras enligt detta beslut inte överskrider den högsta kvantitet som fastställs i detta beslut.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

- a) Grobarheten skall minst motsvara den som anges i bilagan till detta beslut.
- b) På den officiella etiketten skall anges vilken grobarhet som fastställts vid den officiella kontroll som utförts i enlighet med artikel 2.1 f och g i direktiv 2002/57/EG.
- c) Utsädet skall först ha släppts ut på marknaden i enlighet med artikel 2 i detta beslut.

Artikel 2

En utsädesleverantör som vill släppa ut sådant utsäde på marknaden som avses i artikel 1 skall ansöka om tillstånd för detta i den medlemsstat där han är etablerad eller till vilken han importerar utsäde.

Den berörda medlemsstaten skall tillåta leverantören att släppa ut utsädet på marknaden, utom i de fall då

- a) det finns välgrundade skäl att betvivla att leverantören verkligen kan släppa ut den mängd utsäde ansökan gäller på marknaden, eller
- b) den totala mängd som får saluföras enligt det berörda undantaget skulle överstiga den högsta mängd som anges i bilagan.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall bistå varandra administrativt vid tillämpningen av detta beslut.

Italien skall ansvara för samordningen, så att den totala kvantitet utsäde som tillåts inte överstiger den högsta kvantitet som anges i bilagan.

⁽¹⁾ EGT L 193, 20.7.2002, s. 74. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2003/61/EG.

⁽²⁾ EGT L 8, 14.1.2003, s. 10. Beslutet senast ändrat genom beslut 2003/403/EG (EUT L 141, 7.6.2003, s. 23).

När en medlemsstat tar emot en ansökan enligt artikel 2 skall den omedelbart meddela den samordnande medlemsstaten om vilken kvantitet ansökan gäller. Den samordnande medlemsstaten skall omedelbart underrätta den medlemsstat som meddelat att en ansökan kommit in, om ett tillstånd för denna kvantitet innebär att den högsta kvantiteten överskrids.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om för hur stora mängder utsäde de har beviljat tillstånd till saluföring enligt detta beslut.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 april 2004.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Art	Sort	Högsta kvantitet (i ton)	Lägsta grobarhet (% av rent utsäde)
Glycine max	(Mognadsklass: halvsen) Dekabig, Zen, Atlantic, Lory, Lynda, Magnum, Target	2 250	75
	(Mognadsklass: tidig) Yoda	250	

RÄTTELSER

Rättelse till kommissionens direktiv 2003/113/EG av den 3 december 2003 om ändring av bilagorna till rådets direktiv 86/362/EEG, 86/363/EEG och 90/642/EEG beträffande fastställande av gränsvärden för vissa bekämpningsmedelsrester i och på spannmål, livsmedel av animaliskt ursprung och vissa produkter av vegetabiliskt ursprung, inklusive frukt och grönsaker

(Europeiska unionens officiella tidning L 324 av den 11 december 2003)

På sidan 28, bilaga IV skall lyda som följer:

"BILAGA IV

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
1. Frukt, färsk, torkad eller rå, konserverad genom frysning utan tillsats av socker; nötter	0,05 (*) (p)		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	
i) CITRUSFRUKTER		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Grapefrukt									
Citroner									
Lime									
Mandariner (inbegripet klementiner och liknande hybrider)									
Apelsiner									
Pomelo									
Övriga									
ii) TRÄDNÖTTER (skalade eller oskalade)		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Mandlar									
Paranötter									
Kashewnötter									
Kastanjer									
Kokosnötter									
Hasselnötter									
Makadamianötter									
Pekannötter									
Pinjenötter									
Pistaschmandlar									
Valnötter									
Övriga									

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
iii) KÄRNFRUKTER		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Äpplen									
Päron									
Kvitten									
Övriga									
iv) STENFRUKTER		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Aprikoser									
Körsbär									
Persikor (inklusive nektariner och liknande hybrider)									
Plommon									
Övriga									
v) BÄR OCH SMÅ FRUKTER		0,05 (*) (p)							
a) Bordsdruvor och druvor för vinframställning									0,5 (p)
Bordsdruvor									
Druvor för vinframställning									
b) Jordgubbar (odlade)									0,01 (*) (p)
c) Rubusfrukter (odlade)									0,01 (*) (p)
Björnbär									
Blåhallon									
Loganbär									
Hallon									
Övriga									

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
d) Andra små frukter och bär (odlade)									0,01 (*) (p)
Blåbär (frukt av arten Vaccinium myrtillus)									
Tranbär									
Vinbär (röda, svarta och vita)									
Krusbär									
Övriga									
e) Vilda bär och frukter									0,01 (*) (p)
vi) DIVERSE FRUKTER		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Avokado									
Bananer									
Dadlar									
Fikon									
Kiwifrukter									
Kumquat									
Litchiplommon									
Mango									
Oliver									
Passionsfrukter									
Ananas									
Papaya									
Övriga									

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
2. Grönsaker, färska eller råa, frysta eller torkade	0,05 (*) (p)			0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	
i) ROT- OCH KNÖLGRÖNSAKER									0,01 (*) (p)
Rödbetor									
Morötter		0,2 (p)	0,2 (p)						
Rotselleri		0,5 (p)							
Pepparrot			0,2 (p)						
Jordärtskockor									
Palsternackor		0,2 (p)	0,2 (p)						
Rotpersilja		0,2 (p)	0,2 (p)						
Rädisor									
Haverrot									
Sötpotatis									
Kålrötter									
Rovor									
Jamsrot									
Övriga		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						
ii) LÖKGRÖNSAKER		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
Vitlök									
Kepalök									
Schalottenlök									
Knipplök									
Övriga									

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
iii) FRUKTGRÖNSAKER		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						
a) Solanaceae-familjen									
Tomater									0,2 (p)
Paprikor									
Auberginer									
Övriga									0,01 (*) (p)
b) Gurkväxter – ätligt skal									
Slanggurkor									0,1 (p)
Druvgurkor									
Zucchini (sommarsquash)									
Övriga									0,01 (*) (p)
c) Gurkväxter – oätligt skal									0,1 (p)
Meloner									
Squash (vintersquash)									
Vattenmeloner									
Övriga									
d) Sockermajs									0,01 (*) (p)
iv) KÅLGRÖNSAKER		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Blommande kål									
Broccoli									
Blomkål									
Övriga									

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
b) Huvudbildande kål									
Brysselkål									
Vitkål, rödkål									
Övriga									
c) Bladbildande kål									
Salladskål									
Grönkål									
Övriga									
d) Kålrabbi									
v) BLADGRÖNSAKER OCH FÄRSKA ÖRTER			0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Sallat och liknande		0,05 (*) (p)							
Kryddkrasse									
Vårklynne									
Sallat									
Escarole									
Övriga									
b) Spenat och liknande		0,05 (*) (p)							
Spenat									
Mangold									
Övriga									
c) Vattenkrasse		0,05 (*) (p)							
d) Endivesallat		0,05 (*) (p)							

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
e) Örter									
Körvel									
Gräslök									
Persilja		1 (p)							
Snittselleri		1 (p)							
Övriga		0,05 (*) (p)							
vi) BALJVÄXTER (färska)			0,2 (p)						0,01 (*) (p)
Bönor (med skida)									
Bönor (utan skida)		0,1 (p)							
Ärter (med skida)									
Ärter (utan skida)		0,1 (p)							
Övriga		0,05 (*) (p)							
vii) STJÄLKGRÖNSAKER			0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
Sparris									
Kardon									
Stjälkselleri		0,1 (p)							
Fänkål									
Kronärtskockor									
Purjolök									
Rabarber									
Övriga		0,05 (*) (p)							
viii) SVAMP		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Odlad svamp									
b) Vild svamp									

Grupper och exempel på enskilda produkter på vilka gränsvärdena tillämpas	2,4-DB	Linuron	Pendimetalin	Imazamox	Oxasulfuron	Etoxysulfuron	Foramsulfuron	Oxadiargyl	Cyazofamid
3. BALJVÄXTER (torkade)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)
Bönor									
Linser									
Ärter									
Övriga									
4. OLJEVÄXTFRÖER	0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Linfrö									
Jordnötter									
Vallmofrö									
Sesamfrö									
Solrosfrö									
Rapsfrö									
Sojabönor									
Senapsfrö									
Bomullsfrö									
Övriga									
5. POTATIS	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)
Färsk potatis									
Övrig matpotatis									
6. TE (torkade blad och stjälkar, jästa eller ojästa av <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
7. HUMLE (torkad), inklusive pellets och pulver som inte koncentrerats	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)

(*) Lägsta analytiska bestämningsgräns.

(p) Anger provisoriskt gränsvärde för bekämpningsmedelsrester enligt artikel 4.1 f i direktiv 91/414/EEG som, om det inte ändras, kommer att bli permanent med verkan från och med den [fyra år efter ikraftträdandet av det direktiv som inför denna ändring].